De Visseristische School

Een gids door de

OUDE EN NIEUWE BIJBEL

DE VISSERISTISCHE SCHOOL

Uitgave :
Visseristische School
2026

Voor de omslag afbeelding is gebruik gemaakt van het Woordweefgetouw

VOORWOORD

1. CALVIJN’S BESPREKING VAN HANDELINGEN 25-28
2. CALVIJN’S BESPREKING VAN HANDELINGEN 23-25
3. 1953 : DE PIJL VAN LEDEBOER
4. CALVIJN’S BESPREKING VAN HANDELINGEN 21-22
5. HET VISNET VAN ANDERLECH
6. VAN CALVIJN EN MELANCHTON TOT BERKOUWER
7. GENADE ALS AFGOD
8. HET NIEUWE REVEIL
9. OVERDENKING RIVIEREN 16-18
10. LOSKOMEN VAN FASTFOOD KERKERIJ
11. BESPREKING CALVIJN’S HANDELINGEN 19-20 EN ROMEINEN 16
12. BESPREKING CALVIJN’S HEBREEËN 13, ROMEINEN 15 EN HANDELINGEN 19
13. VAN DE UTRECHTSE BIJBEL VAN DE JAREN 1920-1940
14. BESPREKING CALVIJN’S HEBREEËN 12, ROMEINEN 14 EN HANDELINGEN 18
15. KIJK OP HET GOEDE
16. OP HET SMALLE PAD BLIJVEN TOT HET EINDE
17. TERUG NAAR HET MOEDERLAND
18. TERUG NAAR ODENLECH
19. PAS OP VOOR DE SCHIJNVERBROKENHEID
20. IN DE DIEPTES VAN ANDERLECH
21. VALSTRIKKEN OP HET PAD
22. ANDERLECH 13 : DE OPNAME
23. WOORD EN VRIJMAKING
24. Van binnenuit
25. Groeien in twijfel
26. Loskomen van de Laodiceaanse afgod
27. De afbraak van het Laodiceaanse wereldrijk
28. Geen Woord zonder Pniël
29. Op het strijdveld
30. Christen, atheïst of aretist ?
31. De zombies van Laodicea
32. De Heere trekt tot Pniël
33. Numeri in de context van de nieuwe bijbel
34. Het Behemma 1 geheimenis
35. De Egypto-Judeo verklaring van Numeri 14 en 12
36. IN EN RONDOM 1953
37. LEVITICUS IN DE GRONDTEKSTEN

VOORWOORD

Beste lezers en leerlingen,

Boek 11 is uit van de nieuwe onderwijs serie.
Het boek heet : 'De Visseristische School'.
Het is een gids door de oude en de nieuwe bijbel,
tot verdieping, tot ruimer inzicht.
Wij switchen voortdurend.
Dat is wat de dubbel theologie is, want beide bijbels vullen elkaar aan en leggen elkaar uit.
Zo vliegt de hedendaagse theologische mens met twee vleugels.
Ook in ander opzicht vliegen wij met twee vleugels, namelijk met zowel theologie als filosofie.
Dit wordt ook wel de scholastiek genoemd, en het is van belang zodat de theologie niet extremistisch wordt en de filosofie niet oppervlakkig.

Al met al moeten wij leren vissen in het Woord.
Beide tradities moeten vandaag de dag naast elkaar bestaan, om elkaar zuiver te houden.

Aan de hand van de besprekingen van de gereformeerde vaderen zoals Calvijn, Velema, Grosheide, Ledeboer, Noordtzij, de Wilde enzovoorts komen we tot het bespreken van de schakel.
Hier is waar oud en nieuw elkaar kruizen, en waar de mens balans mag vinden tussen oud en nieuw, door veel en grote ontmaskeringen heen.
Veel moet er herzien worden.
Meer in meer zal de nieuwe bijbel opengedaan worden opdat de mens verder kan waar hij is vastgeraakt,
Het is niet voor de mens die verder wil slapen, maar voor de mens die geen genoegen neemt met snelle antwoorden en valse geruststelling.
Dit boek is het vervolg op 'De Ontsnapping uit Laodicea'.
Als je uit Laodicea bent ontsnapt en je bent in de wildernis, wat dan ?
Daarin wil het boek een gids zijn.
Velen geven op in de woestijn, in de wildernis, beginnen te klagen over Mozes, te klagen over God, ze klagen over de nodige tucht en het nodige oordeel, maar niet over de zonde en hun zaaddrift.
Zo gaan ze terug naar de slavernij in Egypte, terug naar de slavernij tot het vlees,
allemaal door zaaddrift. Ze worden teruggedreven tot het zijn van een brave Hendrik,
en tot de brave Hendrik godsdienst, waar F. Mallan vroeger ook zo tegen waarschuwde.

Als je in de wildernis bent, ontsnapt uit Lauwdicea, wat dan ?
Als je wordt aangevallen door je eigen zaaddrift, als je wordt teruggeroepen,
als ze de touwtjes strak trekken, wat dan ?
Het boek wil je leren strijden.
Het boek wil zowel de wereld van de oude bijbel als de nieuwe bijbel openbreken,
tot een doorgang, want dieper in de wildernis moet er gegaan worden.
Blijf nooit te lang waar je bent, maar trek verder, want de zonde jaagt op je,
en die is bedrieglijk. Velen hebben het niet eens door, want de zonde is sluw en listig.
Het nieuwe boek wil u hiervoor een bewapening geven, en het vlees zal ontwapend worden.

Heeft u in uzelf al de schakel tussen de nieuwe en de oude bijbel gevonden opdat u verder kunt ? Het gaat om leren vliegen, leren de kennis lief te hebben, opdat er in alles doorgedrongen kan worden tot het ware.

De mens moet de liefde weer helemaal opnieuw leren,
men moet leren wat de ware liefde is en welke richting het op moet,
en loskomen van de valse kennisloze liefdes van het flutromantische vlees.

Reik elkaar de hand.
Velen zijn moegestreden in dit tijdperk van oorlog en onzekerheid.
Velen zijn aan de rand van de afgrond gekomen.
Ze zijn op zoek naar een laatste strohalm.
Heb je wat te geven ?
Velen zijn verdronken in vastgeroeste religie en traditie.
Velen hebben de kracht niet meer, de energie niet meer,
en steeds meer wordt er van hen gevraagd, en alles om hen heen wordt duurder.
Heb je wat te geven ?
Als je iets van het dubbele Woord hebt begrepen en hebt ontvangen,
neem iemand anders op je rug mee,
schenk hen het Woord, breng hen naar een betere plaats.

Dan nu het boek :
De Visseristische School

1. CALVIJN’S BESPREKING VAN HANDELINGEN 25-28

Calvijn stelde in zijn commentaar op het boek Handelingen dat Jezus niet zomaar door de prediking van het evangelie verlost, maar ons voert tot de overdenking van het toekomende leven tot verbetering en hervorming. Zo worden we afgescheiden van de wereld en het vlees. Wij worden verlost naarmate de inwendige mens vernieuwd wordt, stelt Calvijn, in de voortgang van het geestelijke leven. Hij toont de mechaniek hiervan als een theologische architect.

Calvijn stelde dat Jezus de discipelen terugriep tot de last die hij ze oplegde en de overdenking, om zo hun taak te volbrengen. Hierin moesten ze geduldig zijn en niet haastig. Ze waren te gulzig en haastig hierin, want ze wilden het heilige geestelijke forceren, en ook de geestelijke gaven, stelt Calvijn, Ze waren geroepen op de rechte weg te gaan en strijd te voeren, niet te rusten. Ze mochten geestelijke kracht niet ontijdig najagen. Calvijn stelt dat er geen overwinning is zonder strijd, en geen vrucht zonder arbeid. Hij wijst op 2 Timotheüs 2:6 : ‘De landman moet eerst arbeiden, voordat hij van de vrucht genieten mag.’

Vandaag de dag leven we als in de dagen van Noach. De mensen spotten met de Heere, met het evangelie en met de kerk, en weet u wat nu zo naar is ? Ze hebben vaak nog gelijk ook, want de kerk is verder van de Heere afgedwaald dan ooit tevoren, en predikt een hele andere Heere, en een ander evangelie, net zoals de Galaten vroeger. De oude profeten zouden ook spotten met hoe de kerk vandaag de dag is, want ze is een aanfluiting, een karikatuur. En als Jezus nu zou wederkomen, dan zou hij komen met de gesel om door de kerken heen te gaan en hun tafels van hoererij en roverij omver trappen.

Calvijn wees in zijn commentaar op Handelingen 28 op de problematiek van de Joden dat ze een messias verwachtten die alle dingen in orde zou maken, terwijl Yeshua juist zou komen om de diepte op het offer te richten, omdat Yeshua vaak een voorbeeld wordt genoemd door Calvijn, maar Calvijn slaat dan ook vaak door naar de orthodoxe en extremistische zijde. Hij laat de touwtjes vieren, zoals het oordeel in zijn leer ook telkens gematigd moet worden en uitgesteld, maar dan trekt hij de touwtjes weer strak, alsof hij een paard berijdt. Hij was een menner van de volkspaarden.

Een goed en zuiver geweten heeft in de leer van Calvijn een groot monopolie, zowel in zijn commentaar op het evangelie van Johannes, als in zijn commentaar op het boek Handelingen. In zijn commentaar op Handelingen 28:11 noemt hij dat wanneer een schepsel van God is aangeraakt door de duivel en zo is bezoedeld, dat dan alleen een zuiver geweten zo iemand kan reinigen. ‘Alleen een zuiver geweten,’ dus. Dat Jezus hierin een schakel is in de leer van Calvijn mag duidelijk zijn, maar dat werkt niet buiten een zuiver geweten om. Dat een zuiver geweten alleen de bron heeft in God mag ook duidelijk zijn in de leer van Calvijn. Je kunt het niet van elkaar loskoppelen. Als de mens betuigt God te hebben, en Jezus, maar hij heeft geen zuiver en goed geweten, dan baat het hem niet, en vervalt hij tot namenverering. Calvijn is wat dat aangaat een hele practische theoloog. Hij legt ook uit hoe dingen met elkaar in verhouding staan.

Ik had een droom over een dichterlijke zanger in de tachtiger jaren die zong over het bloed in de lucht wat in de openbaring plaatsvond en wat als regen op de aarde kwam als het einde van de wereld. Hij wees op God om daar doorheen geleid te worden. Het lied over deze regen had zijn

naam van een veel ouder lied uit de zeventiger jaren. Ik zag de dichterlijke zanger als een soort Noach figuur op zijn schip, zoals Calvijn de tocht van Paulus op het schip beschreef en zijn schipbreuk. Ik zag toen het jaar 1998 als de ark, en het jaar 1999 als de zondvloed. Toen ging de mens namelijk tot een ander tijdperk, een nieuwe wereld, namelijk de wereld van het internet. Men kwam elkaar tegen in de wolken. Het was een beeld van de opname.

Bovenstaande is slechts voortekenen, beelden, die nog deels bezoedeld kunnen zijn. De mens werd met de komst van het internet tijdperk ook in hele verkeerde dingen opgenomen. De strijd ging door. Het kaf groeide op met het koren. Als het kaf te snel van het koren wordt gescheiden, dan wordt er misschien ook koren meegenomen, en wordt datgene wat zwak is ook beschadigd. Er moet dus opgepast worden met voortijdig oordeel. Men moet oppassen met overmoed. Scheiding vraagt rijping. Er moet gewacht worden op de oogst. Het kaf zit vast aan de korrel, en kan niet zomaar met een vriendelijk gesprek verwijderd worden. Men moet niet te lief zijn naar het vlees, geen ongelijk span vormen met het vlees. Wie een vriend is van de wereld is een vijand van God. Er moet wrijving zijn, druk, beweging, er moet geslagen worden, om het kaf van het koren los te krijgen. Dit moet gebeuren op de dorsvloer. Het is een beeld van lijden en beproeving.

We zien in het werk van Calvijn een spanning tussen willen en streven, en tussen noodzaak en dwang, en tussen uitverkiezing en bekering. Hij springt van de hak op de tak, en laat het vaak in het duister. Soms slaat hij ineens om, om dan vervolgens weer terug te keren. De starheid van de Institutie in deze zaken wordt minder in zijn bijbelcommentaren, maar de Institutie keert op gezette tijden terug in al zijn monsterlijkheid, ook in de commentaren. Het blijft in Calvijn zitten, het blijft aan hem knagen, ook al probeert hij er soms iets anders van te maken, een andere weg in te vinden. Soms relativeert hij alles, en bekijkt hij het vanuit hele andere hoeken. Duidelijk is dat hij in gevecht is met zijn duistere zijde, een duistere erfenis. Op gezette tijden geeft hij het toe als zijnde zijn heer en meester.

En dan ineens kruist het elkaar : God en de duivel werken samen, maar dan om verschillende redenen, vanuit verschillende drijfkrachten. Ze staan op één lijn, zoals Calvijn het voorbeeld noemt dat de duivel David het volk liet tellen, en dat er ergens anders staat dat God dat deed.

De zonde baart zonde, en God gebruikt ze als werkers. De zonde zal niet ontkomen. De zonde denkt het ten kwaad, maar God denkt het ten goede. Dit is ook een onderwerp in Calvijn’s tweede boek tegen Pighius, de Eeuwige Voorbeschikking God’s, in 1552. Pighius was toen al een decade dood, maar Calvijn was nog niet met hem klaar.

Calvijn stelt dat de mens schuldig is, niet God. De mens is verantwoordelijk voor zijn zonde. God laat het niet zomaar alleen maar toe, maar bewerkt de zonde, buigt de wil van de zondaren, en verhardt hen, en dat is hun eigen schuld. De boze wil is hier uiteindelijk de eerste oorzaak van, en niet de Verborgen Raad van God. Calvijn stelt duidelijk dat de wil van de mens de hoofd-oorzaak is van de zonde. (EVG 8.5)

God voorzag dus de zonde van de mens, de boze wil, en liet zo de mens vallen. (EVG 7) God laat het dus niet alleen toe, maar bewerkt het ook, werkt ermee. Kneed het, verbuigt het, schikt het, past het in. Calvijn stelde dat God niet de auteur van de zonde is, maar een bekwame handwerker die ook met slechte werktuigen en gereedschappen kan werken. (GVW 2) God werkt dus zowel onder

als boven de schelp. God is niet zo rigide als de mens, maar een strategist. God is een hemelse kameleon. Onderschat het niet, en stop ermee God in nauwe kooitjes te stoppen om de mens te vermaken. God is een roofdier uitgezonden tot de zonde en de eenzijdigheid van de mensen. Die eenzijdigheid van de mensen is zeer betweterig en arrogant, zoals in vele kerken. De mens heeft zichzelf een bedrieglijk monopolie aangemeten.

Calvijn stelt dat er een beter begrip moet komen wat woorden zoals dwang betekenen, en dat is de verantwoordelijkheid van de leraren. Calvijn heeft hier maar deels aan gehoor gegeven, maar werd vaak afgeleid in zijn gruwelijke dodendans. Letterlijke doden zijn er gevallen door zijn immens grote en sluwe theologie, waarin hij als een geestelijk dompteur velen innam. De wereld moet nog steeds ontwaken uit de hypnotische krachten van Calvijn. De wereld moet nog steeds gedecalviniseerd worden, maar dat kan alleen als de mensheid wordt ingewijd in het geheim van Calvijn.

Calvijn is een sluwe redenaar met zijn verschil tussen noodzaak en dwang. Noodzaak is gewoon een ander woord voor dwang. Er is helemaal geen noodzaak. De mens hoeft helemaal niet te zondigen. De diagnose van Calvijn is een truuk om zijn medicijn kwijt te kunnen. Het is theomedische dwangverpleging. Calvijn was de Stalin van de jaren 1500, daar waar Luther nog als een gematigde Lenin optrad. En toch was Calvijn in velerlei opzicht groter dan Luther, vanwege zijn briljante theologische stukken en commentaren, alhoewel gestolen.

Als we zien hoe dwangmatig Calvijn omging met Servet en deel had aan het komplot om Servet om te brengen dan heeft Calvijn geen enkele reden om dwang in zijn leer te ontkennen.

In de leer van Calvijn gaan zelfbeschikking en noodzaak samen, maar de mens wordt niet onvrijwillig in de zonde meegesleurd. Waar slavernij is is noodzaak, stelt Calvijn. Dit is dus vrijwillige slavernij, en niet gedwongen, stelt Calvijn.

Pighius beschuldigt Calvijn terecht van slavernij. Pighius legt de vinger op de zere plek. Calvijn predikt genade zonder vrije wil. Iemand die niet het vermogen heeft om te gehoorzamen te dwingen is hetzelfde als een slaaf zeggen dat of dat te doen, terwijl hij geketend in de gevangenis wordt gehouden. Calvijn stelt dan dat we niet gevangen worden gehouden door de tirannie van God, maar door slechtheid van het eigen hart. Hij geeft de zonde veel te veel macht. De zonde heeft niet de macht de wil volkomen weg te nemen. Hij noemt dan ook dat er geen dwang is, maar noodzaak, maar de dwang ligt juist in Calvijn’s corrupte redeneringen. Het zijn de redeneringen van een jonge Calvijn, als een jong kind, maar wat altijd min of meer bij hem is gebleven. Calvijn’s wortelen waren verrot.

Hoe kan een man die een andere man heeft laten ombrengen beweren dat er geen dwang in zijn leer is ? Het was gevaarlijk het met Calvijn oneens te zijn. Calvijn wil dan nuance geven, maar het is wat het is. In de na-middeleeuwen leefde men nog steeds middeleeuws, en daarom mag de reformatie niet zomaar gemonipoliseerd en verabsoluteerd worden, omdat het ook een product van zijn tijd was, met kinderziekten. Zo is dat ook met de leer van Calvijn. Het had nog kinderziekten, wat Calvijn zelf probeerde uit te roeien, maar telkens weer werd hij teruggetrokken en vastgehouden.

Hij spreekt dan liever niet van dwang, maar over het overwonnen worden door God. Geen uiterlijke dwang, maar van binnenuit getrokken worden waar je je niet tegen kunt verzetten. Maar we moeten besef hebben van de bedriegelijkheden van het menselijke lichaam, want Calvijn wilde de vrije wil buiten werking stellen, en dan is het hoe dan ook dwangmatig. De mens kiest God niet uit, maar God kiest de mens uit.

De mensen om ons heen zijn spanninkjes, spiegelingeltjes. Uiteindelijk komt het daar op neer. We mogen ons afvragen in welke mate het niet allemaal kunstmatige intelligentie is, en kunstmatig bewustzijn. De deep fakes vliegen je op de aarde om je oren. De mens is opgesloten in een hologram.

In zijn commentaar op Handelingen 26 stelt Calvijn dat het menselijk verstand hardnekkig is zolang het niet door God tot gehoorzaamheid is overwonnen, onderworpen, getemd, onder het juk gebracht (subigatur, subigere), en stelt hij dat dit tegen de wil gebeurt, tegen de zin,(invitum trahi) wat dus hoe hij het ook wendt of keert dwang is. Sommige vertalers vertalen het ook gewoon als : ‘door God tot gehoorzaamheid gedwongen worden.’ Er kan geen weerstand tegen geboden worden, maar dit gebeurt van binnenuit. Er is geen uiterlijke dwang, maar innerlijke dwang, en Calvijn probeert dit door ellenlange betogen dan nuance te geven, maar het haalt het wrange van het Servet-proces niet weg, en ook niet het wrange van de Institutie waar de mens geen vrije wil heeft. Veel mensen komen nooit zo ver om alle nuances in de bijbel verklaringen te lezen en te bestuderen, en moeten dan hun hele leven gebukt gaan onder de stramme, extremistische, kortaffe bewoordingen van de Institutie, wat helaas het bekendste en meest gelezene is van Calvijn. Het is een ontzettend laf en lui betoog, en daarom is het ook heel berucht geworden. De diepte en nuance ervan vinden we in de bijbelverklaring, vele malen groter dan de Institutie, maar dan is het kwaad al geschiedt. Dat is Calvijn’s doekje tegen het bloeden als het leed al geleden is.

Calvijn stelt in zijn commentaar op vers 25 dat een goede methode van onderwijs vrij is van ijdele vragen en dwaze nieuwsgierigheid. Er mag niet afgedwaald worden op zijpaden. Telkens weer zijn er verlokkingen op het smalle pad, maar er mag niet aan toegegeven worden. Ook noemt Calvijn de overmatige weetgierigheid als vijand die loert, en wijst hij op het belang van een methode die aangelegd is op goede opbouwing.

Calvijn is niet zo’n overmatige genade prediker dat hij de genade loskoppelt van de bekering, wat veel in lichtere kerken gebeurt. (vers 19,20) Hij wijst op het belang van zondekennis en ellendekennis en boetvaardigheid. Hij noemt het de belangrijkste theologische onderwerpen, niet zomaar genade.

De ondankbaarheid van de wereld vergeldt de dienaren van het eeuwig leven met een tegengesteld loon, zoals waanzinnigen hun geneesheren aanvallen, stelt Calvijn. (vers 17)

Paulus weet hier alles van, want hij was eens zelf zo. Calvijn noemt het blinde ijver. (vers 10.)

Calvijn noemt dat de ware godsdienst zich alleen uitdrukt door standvastigheid en ijver, (vers 7) dat wil zeggen dat elke lauwe kerk of elk lauw mens geen aanspraak kan maken op de godsdienst, en er in wezen geen zinnig woord over kan zeggen, omdat hij dwaalt door het vlees. Het vlees werkt graag met halve waarheden en aanmatiging, waardoor ze de godsdienst zelf aanvullen.

Calvijn stelt dat zij die niet geestelijk leven, niet gericht zijn op het geestelijke, oftewel hen die materialistisch leven op zoek naar genot en de bevrediging van het vlees, geen godsdienst hebben. (vers 6)

Calvijn stelt dat zij toch zich boven anderen verheffen, alsof zij de waarheid en wijsheid in pacht hebben, en zo bedriegen zij zichzelf. Het is een kenmerk van het vleselijke. Zij matigen zichzelf in al hun vleselijkheid aan dat alleen zij het hebben.

Het ziekelijke vlees weet het altijd beter. Kerk tegen kerk, altijd weet men het beter, altijd willen ze macht uitvoeren over elkaar. Als iedereen het denkt te weten en ze spreken elkaar allemaal tegen, dan is dat een teken dat er iets niet klopt. Dan moet er gestopt worden met spelletjes spelen. Dan moet men steeds voorzichtiget en voorzichtiger worden. Predikers die hiertoe geroepen zijn, dus dan bedoel ik geen marktpredikers die het voor geld en aanzien doen, die prediken gewoon het woord wat ze moeten prediken, waar ze niet van weg kunnen vluchten. Ze dikken het niet aan, ze praten mensen ook niet naar de mond.

Calvijn stelt dat pracht en praal de oren en ogen sluit en dat uitwendige praal de innerlijke hoovaardij laat zien. Zo kunnen zij ook niet tot God komen. (Verkl. Handelingen 25:23)

---

2. CALVIJN’S BESPREKING VAN HANDELINGEN 23-25

Ik had een droom dat ik op een strand was met het zuiverste zout wat ik ooit gezien en gevoeld had.

Waarom wordt de schelp van de mens telkens verbroken ? Omdat de mens bepaalde energieën en zouten nog mist. Dat was de mens nu is is nog niet het totaal plaatje. De mens is nog niet gebeuren. Dit is nog een feutus toestand. Allerlei vijanden bedreigen de mens nog, want de mens moet ontwaken. De vijanden zijn karikaturen van de hogere dingen.

Kan de mens terug naar de zeventiger jaren, toen de mens nog lang haar had en lieflijk was, en de mens nog niet geheel zichzelf had verwoest door fitness en tattoeage ? Kan de mens dat ? In deze moderne wereld als men iets liefelijks bemerkt, dan moet men dat kapot maken, dan knipt men de vleugels eraf, als ‘fairy pressing’. Ik zag daar eens een boek van.

Waarom gebeurt het ? De mens heeft nog een strijd te voeren, wordt nog opgeroepen om te lijden en te strijden, op zoek te gaan naar de andere wereld, want dit is het nog niet.

Calvijn wijst erop dat de soberen hele andere sieraden dienen te dragen dan de sieraden van de wereld. Wie krijgt daar oog op wat deze sieraden zijn ? De sieraden van de soberen gaan dwars door het vlees heen. Het zijn pinnen door het vlees. Het zijn geen pronksieraden, geen praalsieraden zoals die der wereld. Het zijn geen sieraden om de grootste in het lijden te zijn, om gezien te worden, maar het zijn innerlijke verborgen sieraden. De soberen moeten de minsten zijn, niet de grootsten. Ze moeten op het smalle, harde, lange pad. Het is een verborgen pad waarop geen aanzien is. Alle lieflijkheid van het vlees moet eraf. Zij moeten de diepte in. Zij dienen alleen te leven aan de woeste zee. Zij leven in diepe toorn en vreze des Heeren waarin zij zijn afgezonderd, en vele malen wordt hun schelp doorbroken, opdat zij openstaan voor de diepere wereld. Alles wat hoog is moet verlaagd worden. Zij mogen niet overmoedig en overmatig zijn.

Houdt het in de gaten dat het er niet om gaat gehoord en begrepen te worden. Dat is niet weggelegd voor een sobere op het smalle pad. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. De soberen dienen te leren leven met het weinige, het mindere, wat steeds minder wordt, opdat zij de minsten worden, en zo komen tot de andere wereld. Dat is geen extremisme. God komt hen tegemoet op het pad en geeft hen wat zij nodig hebben.

Het gaat hen er niet om verstaan te worden, gezien te worden, aanzien te hebben, maar het gaat hen erom de missie te volbrengen. Zij laten de kuddes in de steek om op zoek te gaan naar het verlorene, oftewel het verloren onderwijs. Zij werpen hierin niet de parels voor de zwijnen. Ze zijn bezonnen en bedachtzaam. Ze zijn allereerst geroepen om het evangelie aan de doden te verkondigen, aan de onderwereld, tot het verlorene en vergetene te gaan, diep in de natuur. Predik tot de vlinders, predik tot de vliegen, tot de insecten, en geef het beste deel aan de armsten, niet aan de rijken die alles al denken te hebben.

Geef het beste deel aan hen die het het meest nodig hebben, aan de allerkwetsbaarsten, de allerzwaksten en allerarmsten. Laat daar je zorg naar uitgaan. Vindt de juiste richting hierin, want in de wereld, en ook veelal in de kerk, is de richting nog zo verkeerd. Men vleidt de rijken, hen met aanzien, de sterken, hen die alles al denken te hebben, terwijl ze een heel oppervlakkig voorspoeds-

evangelie prediken, waardoor de rijken steeds rijker worden, en de armen steeds armer. Er is daar geen plaats voor andersdenkenen. Men geeft de rijken nog hogere tronen, en nog grotere koninkrijken, en naar de allerarmsten, de meest verdrukten, ziet men niet om.

Dat wat we om ons heenzien is een feutus-natuur, een feutus-samenleving, die op ons drukt. Het is de baarmoeder die ons kneedt. Telkens wordt er nog door de vliezen gebroken, omdat het nog niet klaar is. De feutus mag niet wegsoesen in hardhorendheid en blindheid. Het mag niet romantiserend zijn, want dat roze spul wordt door parasieten in het brein van de feutus gespoten, en de baarmoeder moet het kind er tegen beschermen, want het is vergif.

Men is verslaafd aan de woorden Jezus en geest, en soortgelijke termen, als aan drugs. Ook Calvijn heeft er een handje van, en het is tamelijk ver gegaan. Terecht werd er tegen opgestaan, en daarom stonden uiteindelijk filosofen zoals Hegel en Kant op, omdat de vrijmaking nog moest komen. De reformatie en de vrijmaking horen bij elkaar. Men had de gedichten lopen verletterlijken en men was tot taalpiraat geworden. Calvijn was de Aramese taal niet machtig, en gebruikte het varkensgrieks, wat een kortzichtig grieks was, niet het oorspronkelijke dichterlijke grieks wat veel meer betekenissen had. Zo kon hij tot de gruwelijke misdaad tegen Servet komen, zoals David tot Uriah.

Taalpiratie is één van de ernstigste kinderziekten van de reformatie waar de mensheid nog aan lijdt. Ook de atheïsten lijden eraan, want ze raken soms nog ernstig in paniek als ze religieuze termen horen, en zijn vaak onwillend om ze als metaforen te gebruiken. Aan beide kanten snijdt het mes, en het is dezelfde geest. Deze kinderkanker woedt in alle hoeken van de samenleving. Het is expansie-drift.

Telkens weer steekt het de kop op. Calvijn strijdt er zoveel mogelijk tegen, maar moet zelf ook telkens weer het onderspit delven. Hij ontmaskert machtswoorden, maar heeft er ook een zwak voor. Hij blijft er ergens tussenin hangen. Calvijn haat de gruwelijke Jezus-afgoden die de samenleving heeft gemaakt, maar heeft ook nog zijn eigen Jezus-afgod, die hij overmatig monopoliseerd en verabsoluteerd. Dat komt soms terug, maar meestal ontmaskert hij het, en laat hij zien waar het daadwerkelijk om gaat, en waar Jezus op wees : de sleutel der kennis.

De Jezus-afgod. Calvijn strijdt er tegen, is ermee in een hevig gevecht, maar hoest hierin ook zijn eigen Jezus-afgod op, als een drankorgel. Het moet allemaal erg groots. Er kan geen lachje vanaf. Het is tamelijk zuur. Voor dit afgodsbeeld moet men buigen. Hij geeft toe dat God allereerst als Moeder kwam, maar omdat zij haar afwezen kwam de Zoon, en die maakte Calvijn tot God. Het geheimenis ligt juist in het Woord als godheid. Terecht wijst Calvijn erop dat het Woord niets is zonder leiding. Vandaar dat hij zijn afstemmingsleer heeft, een zeer belangrijke leer.

We leven in een patriarchische wereld waarin man, vader en zoon tot God zijn gemaakt, ten koste van de moeder, en ten koste van Woord en leiding. Hier strijdt Calvijn voor, maar blijft streng patriarchisch. Moedertaal is verschoven naar een soort tweede plan. Calvijn spreekt er niet veel over, maar geeft wel toe dat God allereerst als Moeder kwam.

Taalpiratie is het grootste gevaar vandaag de dag. Fanatieke jonge mensen geven het door aan kinderen, en zo verspreid het zich, en woekert voort. Aan degelijk onderwijs is veel gebrek.

Laodicea is een kerk van taalpiraten, en zij zijn zorgeloos in valse gerustheid en valse zelfverzekerdheid. Zij zijn gekomen tot de valstrikken van zelfoverschatting. Laat het duidelijk zijn dat Laodicea niets anders is dan een slagerij, een fokkerij, en dat het vee daarvoor blind wordt gehouden. Het wordt netjes afgedekt gehouden door een doek.

Calvijn ontmaskert Laodicea grotendeels, maar heeft een achilleshiel, en valt uiteindelijk toch nog in één van de meest sluwe valstrikken van Laodicea. Alhoewel hij verdiepend is met taal, laat hij toch nog een zekere taalmonopolie bestaan. De laatsten van Laodicea wist hij niet uit te schakelen. Zij schakelden hem uit. Zo werd hij opgezet als één der groten, naast Jezus en Paulus. Hij werd vereerd, maar men kende Calvijn nauwelijks. Nauwelijks is men tot de diepten van Calvijn gegaan. De piraten gebruikten gewoon van hem wat ze konden gebruiken, en gooiden de rest overboord.

Mentale, sociale en religieuze steroïden van Calvijn worden overal verkocht. En dit terwijl hij toch heel duidelijk het smalle pad van de gematigdheid heeft gepredikt. In vele opzichten was hij een sobere man, maar hij had ook zijn zonden en zwakheden. Daar liepen ze mee weg. Ze hadden hun melkkoe gevonden, of kip met gouden eieren. Religieuze vagebonden konden munt slaan met Calvijn. Vandaar dat het belangrijk is te kijken wie Calvijn nu eigenlijk was, wat hij eigenlijk predikte in het grotere verband, waar hij zelf ook op hamerde, want hij wilde niet bekend zijn van alleen maar de Institutie. Hij hamerde er op dat zijn bijbelverklaring bij de Institutie hoorde. Men heeft hem nogal eenzijdig weggezet. Het calvinisme werd zo een gevaar, terwijl er ook een goede vorm van calvinisme was. Er liepen twee lijnen door het calvinisme, een gereformeerde lijn en een gedeformeerde lijn, zowel evolutie als devolutie.

Ik had een droom dat ik in mijn huis was, en alles stond door elkaar heen. Het was rommelig. Een oom en tante die in mijn geboortedorp woonden waren ergens om het huis heen, maar kwamen niet binnen. Hun zoon was toen binnen, mijn neef, maar hij durfde bijna niet te praten. Ook durfde hij bijna niets te doen. Wat is het een beeld van ? De mens moet afremmen, eerst dingen laten zoals het is, en tot hun binnenste gaan om eerst met God te rade gaan. Men moet terugkeren tot de vreze des Heeren, tot het minderen, waar Calvijn ook veel op hamert. De mens is te snel gegaan, te roekeloos.

Nu komt men niet verder. Men moet eerst de diepte in. Je kunt wel als een Martha rondrennen om hjet horizontale in orde te brengen, maar het is ijdel. Men moet eerst tot het vertikale gaan.

Calvijn liet zien in zijn bespreking van Handelingen dat Paulus ook in van alles afgeremd werd. Uiteindelijk kwam Paulus in ballingschap terecht, en dat is het pad voor iedere sobere, op wat voor wijze dan ook. Het evangelie moet in restrictie gezet worden, anders kan het niet verdiept worden. Het gaat om het vertikale, en dat kan alleen door afremming en restrictie in het horizontale.

Calvijn stelt in zijn verklaring van Handelingen 25 dat Paulus aan vele lasteringen en wreedheden bloot stond en dat het voor een sobere normaal is om hier blootgesteld aan te zijn, zodat standvastigheid wordt ontwikkeld.

Calvijn stelt dat het vlees gebruik maakt van valse getuigen, en hierin schaamteloos is, maar dat het de vromen niet moet verontrusten. De vromen moeten zich er meer op toeleggen om door het geestelijke geleid te worden. We kunnen stellen dat dit in principe al de scheiding is tussen kaf en

koren. Het vlees zal altijd liegen tot het geestelijke. Zo wordt zowel het geestelijke als het vleselijke afgezonderd, en zo van elkaar gescheiden.

Calvijn toont dat de mens strijdt tegen het Woord van God, omdat het Woord het genot van de mens geheel afneemt, en rechtvaardigheid predikt. (Verkl. Handelingen 24:25) Paulus bracht dit Woord terwijl hij in ballingschap was. Paulus predikte matigheid tot het wellustige vlees dat geneigd is tot overmatige weelde en bedrog.

Calvijn waarschuwt tegen onervarenheid die tot lichtgelovigheid en overhaastigheid leidt, als men titels tot zich neemt, zoals rechter, waar men niet klaar voor is. (Verkl. Handelingen 24:10) Hier had Paulus mee te maken, met deze tegenstand, toen hij het evangelie predikte. Het evangelie moest in de juiste banen geleid worden, tot restrictie gebracht worden, want er waren ook gevaren van overdosis en overmatigheid, wat Calvijn ook liet zien, en waar Paulus ook over predikte, dat hij een doorn in zijn vlees had die ervoor zorgde dat hij niet in overmoed en hoogmoed werd meegesleurd. Dit laat ook zien hoe gevaarlijk het voorspoeds-evangelie kan zijn, dat ze naar te snelle oplossingen grijpen en de strijd tegen de zonde en de zoektocht naar kennis staken, wat ook in de charismatische beweging is binnengesijpeld. Calvijn legt dan de vinger op de zere plek. Wij moeten ook de lijdensweg van Paulus begaan, en dat gaat ook dwars door gevangenschap en ballingschap heen.

Calvijn noemt op dit pad de weerstand van hen die vol zelfvertrouwen zijn, de lasteraars. (Verkl. Handelingen 24:8) Het zelfvertrouwen verblindt de ogen, en de vervolgde mens moet oppassen niet zelf in zo’n strik te komen. Het zijn grote roofdieren die in de bosjes loeren aan het smalle pad. De mens dient hiertegen bewapend te zijn. De roofdieren hebben monden met grootspraak en grote godslasteringen.

Calvijn laat zien dat zelfvertrouwen ook tot een ijver en godsdienstijver wekt. (Verkl. Handelingen 24:5) Calvijn beschrijft dan ook het hele proces hoe ze Paulus ter dood willen veroordelen. Paulus was echt met verschrikkelijke vijanden omgeven. Calvijn laat zien dat het vlees zich omhoog heeft lopen werken door vleierij, en dat er een komplot was om Paulus te doden, maar dat de Heere uiteindelijk de touwtjes in de handen heeft, en ook de tongen en handen van ongelovigen bestuurt tot nut. Hij dan ook drukten de valse aanklachten zwaar op Paulus. (Verkl. Handelingen 23:27,29)

De samenleving om ons heen is al te gronde gegaan door een overdosis. Het is een dystopie. Het vlees is vol zelfvertrouwen en is opgeblazen. Het is een teken van de dood. Alles is al gezombificeerd. Het is slechts menselijke religie.

Uiteindelijk, stelt Calvijn, kan God woeste geesten ook weer temmen en dwingen. (vers 19) Calvijn laat zien dat Paulus omringd was door struikrovers die niet de minste vreze des Heeren hadden en geen enkel menselijk gevoel bezaten. (vers 14) God laat het dan toe dat ze complotten smeden, en zelfs dat ze er deels in slagen, maar God lacht hen uit, en ergens wordt hen een halt toegeroepen. Ze zitten vast aan de ketting. (vers 16)

Calvijn stelt dat er heel wat goddeloosheid schuil gaat onder maskers van eer, en uiteindelijk rukt God die maskers af. Calvijn stelt dat de huichelaars met een bloedige ijver zijn vervuld en dat zij najagen wat hun driften hen ingeven. (vers 12)

Calvijn laat zien dat er nog verborgen overblijfselen zijn, ook al zijn ze verstrooid. (vers 6) Calvijn stelt dat de vreze des Heeren de eerste plaats dient in te nemen. (vers 1)

---

3. 1953 : DE PIJL VAN LEDEBOER

In zijn commentaar op Handelingen 28:25 stelt F.W. Grosheide dat het prediken van het evangelie ook het aanzeggen van het oordeel inhoudt, als een oproep tot bekering.

Bij de bevindelijke kerken houdt dat in het aan de diepte van de zondeval ontdekt te worden. Het bakt geen zoete broodjes. Calvijn wees op het bittere pad waar dat onder ogen kon worden gekomen.

De afscheiding in 1953 ging hierover. Er was teveel zoet werelds bedrog. Er werd geroepen om dieper te gaan. Het was een bittere scheiding die dwars door kerken en families heenging. Men moest weer wenen en zuchten over de zonde, en waakzaam worden.

De profeten gingen in zak en as. De monniken deden hun kappen op. Toch is de scheuring van 1953 bij zovelen onbekend.

Het is een grote worsteling met beesten uit de afgrond die het volk niet willen laten gaan. Tot op heden gaat deze worsteling voort.

Maak het jezelf niet te gemakkelijk, want het zijn juist gemaksgeesten die de mensen verblinden. Ze laten de mensen geloven dat het allemaal wel mee valt, en als het even kan dan geven ze de mens nog meer zelfvertrouwen om hen nog verder te laten afdwalen.

Alles is ijdelheid, alles is misleiding, in deze wereld, ja, ook vele predikers die maar wat gorgelen en mompelen, maar raak blaaskaken, er op los zemelen. Het moet gezegd worden. Het gaat om het Woord wat er tussen zit, het niet gesprokene. Daar moet men naar zoeken. Daar moet men voor strijden, en voor afsterven aan het zelf. Een traditioneel praatje houden is nog niet het Woord van God. Vaak houdt het het Woord van God achter. Met woorden kan er ook zoveel verstopt worden.

Daarom komen we weer terug bij de woorden van F.W. Grosheide, dat het prediken van het evangelie ook het aanzeggen van het oordeel inhoudt, als een oproep tot bekering.

Te veel zijn ingedut in schijngenade en hebben de strijd verzaakt en willen snel van elk lijden en ongemak verlost worden. Men is bedrogen door overgenade. Men moet onder ogen komen hoe diep men bedrogen is. Men moet onder ogen komen hoe bedrieglijk de zonde is in deze dingen, al die schoonpraterij. Men heeft het pad korter gemaakt dan het is, en heeft het onderwijs verzaakt. Het is allemaal ingekort en populair gemaakt voor de markt. Stoeten juichende jongeren nemen het aan als een geestelijk pensioenfonds. Schande. Wee degene die deze kleinen misleidt met drogredenen.

Er moet weer gepredikt worden tegen de zonde, over bekering, berouw, boetvaardigheid, over de ontdekking, over het bevindelijke leven. Ergens is de kerk vastgeraakt, en daarom was en is 1953 zo nodig. De vrijmaking van 1944 ging hieraan vooraf, waarin men stelde niet door kerkleer te leven, maar door de leer des Heeren. De kerk is mensenwerk. Daar kun je je leven niet op bouwen.
1944 was de wegbereider voor 1953. Beiden waren nodig. 1953 was de pijl van Ledeboer die eindelijk het hart van de kerk had bereikt. Nu kon de kerk eindelijk ontgiftigen.

4. CALVIJN'S BESPREKING VAN HANDELINGEN 21-22

In zijn verklaring van Handelingen 22 stelt Calvijn dat als wij lijden dan lijdt de zoon van God in ons. Ook zullen de bloedige vijanden die de armen aanvallen dit gaan bemerken, wie zij verwond hebben. Natuurlijk bedoelt Calvijn met de zoon van God Jezus, die ook heeft gezegd dat wat men de minsten aandoet hem heeft aangedaan. We kunnen opmerken dat Jezus een beeld is, een archetype, en dat het net zo goed Ishmael of Ezau kunnen zijn die in ons lijdt, omdat zij ook de tekenen van God droegen. Overigens worden zij ook veelal als volkeren aangeduid. In diepste zin zijn ze archetypen van het zoonschap. Waarom is het van belang het zo te stellen ? Ishmael leefde in vijandschap tegen iedere man, en Ezau had ook een vijandig karakter. Ezau was ook een beeld van de jacht. Zeer zeker dienen wij dit te vergeestelijken, en zo zijn zij, net als overigens Kaïn ook beelden van het wederstaan tegen de zonde. Waarom is dit van belang ? Omdat de kerk is ingedut in de genade en de geestelijke strijd heeft verzaakt. Kuyper predikte de veronderstelde wedergeboorte en de algemene genade en het bracht de kerken in schijnveiligheid. Het werd tot automatisme.

Alles roept om ons heen : 'oorlog, oorlog, oorlog.' Waarom ? Omdat de mens de geestelijke oorlog heeft verzaakt, en nu is het letterlijk oorlog, en nog steeds wil men het niet zien, nog steeds slaapt men door, maar het wijst op iets diepers. Men moet terugkeren tot het Kaïnsbevel om de zonde te wederstaan. Men moet terugkeren tot het Ezausbevel, wat een jachtsbevel was om jacht te maken op de zonde, en te jagen naar de eeuwige kennis, wat overigens al aan Noach was gegeven. En men moet terugkeren tot het Ishmaelsbevel, wat een toetsbevel was, vertrouwt uw broeder niet. Maar de kerk heeft alles overmatig gepolariseert en heeft de dialectische theologie uit het oog verloren, en daarom stapelen de vijanden zich op, vanwege het verzuim. Men heeft resten van de zonde achtergelaten, en nu keert het tegen hen, versterkt het zich.

Nu, de dialectische theologie was al in de grondteksten te vinden, maar door gebrek aan Aramese talenkennis en Griekse talenkennis, door het volgen van populair Grieks en Hebreeuws, zogezegd het varkensgrieks en varkenshebreeuws, is men tot afkortingen gekomen die men zelf niet meer begrijpt. Men heeft het te kortaf gemaakt, en zo is de betekenis verloren gegaan.

In ieder geval, als de mens lijdt, dan is dat de zoon van God die in de mens lijdt, zij het Jezus, Ismael of Ezau in de dialectische theologie, en dan niet als persoon, maar als volk, of archetype. God toornt niet voor eeuwig. We zagen eerst dat God Jakob beschouwde als een vijand op Pniël, omdat Jakob nog verbroken moest worden vanwege zijn leugenachtige oude natuur. Later moest dat ook met Ezau gebeuren. In de 12-delige Nederduits gereformeerde dogmatiek wordt dit verder uitgelegd.

Calvijn wijst erop dat men zich als Maria moet laten onderwijzen, in zachtmoedige bescheidenheid, en moet oppassen voor dwaas zelfvertrouwen, want dat leidt tot hoogmoed. Calvijn waarschuwt dat sommige goddelozen een spel spelen waarin ze alles met elkaar verwarren. (vers 3)

Calvijn stelt dat men ook het lijdenspad van Paulus dient te kennen en te begaan. Hij werd bevooroordeeld door mensen die helemaal niets van de zaak afwisten. Ze zwepen elkaar allemaal op in lichtzinnigheid en dwaze onbezonnenheid. (Verkl. Handelingen 21:30)

Paulus heeft als principe : ‘wees alles voor allen’, dus wees Jood voor de Joden, enzovoorts, en als hij dan bij pasbekeerden uit het Jodendom komt die nog aan de Joodse wetten vastzitten, dan doet hij gewoon met hen mee, stelt Calvijn, niet omdat het zijn overtuiging is, maar om aan hun dwaling tegemoet te komen. (vers 23) Voor Calvijn gaat het niet op zich om de geboden, maar dat de geboden in het hart worden geprent, en in werking komen door de afstemming, anders zouden het slechts dode letters zijn. De gruwelijkste, ergste fout is het als karikaturen gericht zijn op hun opgepompte borst in plaats van hun hart.

Door geestelijke banden werd Paulus gedreven, stelt Calvijn. (vers 14)

Het leven is zware geestelijke wiskunde, interconcentrische theologie. Als je dat op een andere wijze voorstelt dan ben je zwaar bedrieglijk bezig. Er ligt namelijk een taak om deze zware wiskunde te leren, wat tevens ook zware gereformeerde wiskunde is. Calvijn maakte er een begin mee om deze te bespreken in de reformatie, maar hij had nog missing links, en heeft de gaten lopen gladstrijken met nogal luie, gemakkelijke dogma’s en formules, zoals in de Institutie, wat goed verkocht, want er werden belangrijke stappen overgeslagen, en daar was het volk wel in voor. Men wilde de zware gereformeerde wiskunde niet leren. Dat koste teveel tijd en energie. Men wilde gewoon eenvoudig blijven leren en eenvoudig de lucht in, met een druk op de knop, en daar was Calvijn’s Institutie goed voor. Daarom werd het ook zo populair. Ook werd het berucht vanwege de brute kortafheid. Ondertussen gaf Calvijn ook gehoor aan de roep om de gereformeerde wiskunde uit te leggen, en dat is te vinden in zijn bijbelverklaring. Het Institutie gevaar ligt hierin nog steeds op de loer, want het heeft Calvijn eigenlijk nooit geheel losgelaten, maar hij gaf in ieder geval wegwijs en nuances in zijn bijbelverklaring.

Wijdt je toe aan de wiskunde, anders kom je er niet. Scholing in het leven is nodig in het leven, anders is er geen leven, maar schijnleven. Het kaf zal van het koren gescheiden worden. Calvijn gaf slechts de beginselen van de reformatie, en een heleboel kaf.

---

5. HET VISNET VAN ANDERLECH

Elke dag staan we op in de arena. Elke dag moeten we de geestelijke wapenrusting aandoen. Er is geen letterlijke eeuwige hel, en ook niet zomaar een alverzoening. Dat is luie en laffe theologie. Wel zal alles tot zaligheid gestrekt worden, in de zin dat vlees en vuilnis tot nut zal worden. Denk aan het recyclingsprogramma, wat ook een natuurprincipe is. De natuur weet hierin wel raad, en is niet overmatig wreed. Het is alleen de mens, met name de godsdienstige mens, die overmatig wreed is. Ook verkiest de godsdienstige mens snelheid boven diepte. Alles is hapklaar gemaakt tot formules. De new age mens snelt dan tot de alverzoening, maar ook dat is een bijtend gif. Het kaf moet van het koren gescheiden worden, en het vlees moet van het geestelijke gescheiden worden. Het is belangrijk dat de filters op orde komen.

‘Om alles tot zaligheid te strekken,’ is een Anderlechitisch doel, maar dat heeft niets met een letterlijke eeuwige hel of zomaar een geforceerde alverzoening te maken. Er is nogal wat verdraaid. In de arena dienen we te strijden tegen al te snelle zekerheden.

‘Deze geheimenissen laten zich niet forceren,’ is ook een Anderlechitisch principe. (Anderlech 12:4) Durf te twijfelen in het tijdperk van gedwongen zekerheden.

Wat de boodschap van het boek Anderlech is zien we duidelijk in hoofdstuk 5, dat we niet teveel moeten jammeren, als ten koste van het onderwijs. We hebben een werkplicht, een zorgplicht, om het beest te hervormen, om tegen het beest te strijden, en niet helemaal ten onder te gaan in het jammeren. Door overmatig te jammeren, zonder onderwijs te bieden, zonder strijd te leveren, verbitter je de mensen om je heen. Anderlech is een zorgmoeder. Zij zorgt voor ons, en onderwijst ons in de strijd. Wij mogen hierin niet te pessimistisch en negatief denken. We mogen ons niet laten meesleuren met werelds gejammer buiten haar hemels onderwijs om. Anderlech is als een moeder gegeven, om op te leiden voor de strijd. Daartoe moet de mens naar de kazerne, naar school, om de geestelijke oorlogskunde en viskunde te leren.

Ineens is het lijden dan geen nachtmerrie meer, maar een oproep, een verkondiging, om het diepere Woord des Heeren te verstaan. (4:34-35)

Het boek Anderlech noemt het lijden een slaap, een diepe slaap, om tot de geestelijke wereld te komen. De mens heeft deze slaap nodig om van de zonde los te komen. (1:1,52)

Ik ontmoette Anderlech in een droom. We waren op een strand aan zee. Het strand was wijdgestrekt. Ik werd toen opgenomen in een visnet. Ik kwam in een wereld onder de grond waar ik een kamer kreeg met iemand anders. Het was een mooie kamer, ruim, en er stonden veel kasten. Ik dacht er toen aan om de kasten zo neer te zetten dat de kamer in twee delen zou zijn verdeeld. Dan zouden we beiden ons eigen gedeelte hebben.

Ik ging toen het gebouw in, en er was een trap, en ik ging de trap op en zag ook andere mensen lopen. Er stonden allerlei bijzondere spullen en kasten. Ook waren er ramen en buiten was er gewoon heldere lucht, zoals boven de grond. Er waren allemaal lange gangen, van hal tot hal, ruimte tot ruimte, kamer tot kamer, waardoor de opgenomenen de wereld van Anderlech konden ontdekken.

6. VAN CALVIJN EN MELANCHTON TOT BERKOUWER

In ‘De verkiezing Gods’, deel 9 van de Dogmatische Studiën uit 1955 stelt Berkouwer (1903-1996) dat er veel speculatie altijd is geweest, veel strijd en grensoverschrijding omtrend de locus van de uitverkiezing. Men is hierin de perken flink te buiten gegaan, en kwam veelal tot een karikatuur. Hij wil er dan ook voorzichtig mee omgaan en niet zomaar iets roepen. Berkouwer wijst op de vele misverstanden en vooroordelen omtrend dit onderwerp.

Berkouwer laat een waarschuwend geluid horen, en wijst op Mozes die te horen kreeg : ‘kom niet naderbij.’ We hebben te maken met veel beunhazen en snelheidsmaniakken in dit onderwerp, die de uitverkiezing proberen buit te maken. Ook Calvijn riep op tot terughoudendheid. Men viel te vaak prooi aan ijdele nieuwsgierigheid. Graag haalt men daar Jezus voor aan, maar ook Jezus sprak op een gegeven moment : ‘Raak mij niet aan.’ Men is te snel gegaan, heeft snelwegen gebouwd door het bijbelse land, allemaal vanwege marktdruk en zaaddrift. Met vuurrode hoofden en ijskoude harten heeft men omtrend dit onderwerp handel gedreven, als een koeienhandel. Men houdt zich vast aan zekere parameters maar is context en nuance uit het oog verloren.

We moeten beseffen dat we nog in de tijden van ‘het negatief’ leven. Kleuren komen anders door. Het zijn nog de nachtmerries van de feutus. Het is nog niet gesorteerd, nog niet op een rij. Alles staat kriskras door elkaar. Er ontbreken stukken. Dit alles zien we als we naar de kerkgeschiedenis kijken. God spreekt niet zomaar duidelijk, maar houdt zich verborgen. Wegen scheiden en kerken scheuren. De mens is ten prooi gevallen aan willekeur.

Ook Berkouwer wijst op de verborgenheid van God, net als Calvijn trouwens. Calvijn stelde dat God meerdere lagen had, die het niet altijd met elkaar eens waren, maar die wel naar elkaar handelden. Uiteindelijk had God ook een innerlijke strijd omtrend het onderwerp van verkiezing.

Berkouwer wijst op de grenzen van de bezinning. Men moet er met gematigdheid en ingetogenheid mee omgaan. Op dit pad moet de mens loskomen van de fatalistische god die men heeft gemaakt door de verbanden uit het oog te verliezen en die de mens slechts tot marionet had gemaakt. Berkouwer wil niet tot een extreem vervallen, hij bespreekt de middenweg tussen genade en menselijke vrijheid, maar laat ook de gevaren zien, en wijst het synergisme af. Berkouwer laat zien dat in de kerkgeschiedenis telkens de strijd was tussen genade en vrijheid.

Hij bespreekt dat men in de kerkgeschiedenis soms ging van een of-of tot een en-en. De mens moet medewerken en toestemmen, als het over de genade gaat, maar God hoeft ook niet te wachten op de wil van de mens. Er is dus altijd een zekere spanning tussen God en mens, en tussen wil en genade. Het is een ‘give and take’ situatie. Er moet ruimte bestaan voor elkaar. Soms moet God ingrijpen, omdat God diepte kan zien, en de mens alleen maar oppervlakte. Het hogere mag dus altijd ingrijpen wanneer nodig.

Berkouwer noemt het en-en de kern van de synthetisch-synergistische theologie, wat inzicht kan brengen in het onderwerp. Hij beschrijft in de kerkgeschiedenis dat Melanchton zich meer en meer ging verzetten tegen het dreigende fatalisme, en dat hij ook verantwoordelijkheid van de mens naar voren schoof, wat natuurlijk al snel verdacht kon zijn, maar wat aan de andere kant wel nodig was, vanwege dat de mens passief werd gemaakt. Berkouwer stelde dat Melanchton dus in die zin van Luther wat af begon te wijken zonder de soevereiniteit van de genade prijs te geven, en ook niet de sola gratia door een soort van ‘ik red me wel’. Melanchton speelde het dus heel voorzichtig. Het was een verademing naast de soms iet wat te nauwe Luther en Calvijn.

Melanchton wilde aandacht geven aan de vrijheid van de menselijke wil zonder dat de mens daarbij God voor de voeten zou lopen. De nadruk lag dus nog steeds bij God, niet bij de mens. Berkouwer wijst erop dat Melanchton Luther en diens uitverkiezingsleer niet overboord gooide, maar subtiel naar de achtergrond verschoof. Berkouwer bekijkt dit op een afstand. Hij noemt het begrijpelijk in de strijd tegen determinisme, fatalisme en passiviteit, en dat het ook niet zomaar het monergisme uitsluit, maar noemt dat er tegelijkertijd gevaren zijn. Berkouwer vindt het nodig, maar is tegelijkertijd huiverig dat de soevereiniteit van God wordt aangetast. Hij noemt ook dat de voorkennis van God niet doorslaggevend is zoals sommigen beweren, maar dat het om de verborgen kennis gaat, een nog diepere laag. Zo komen we dit ook bij Calvijn tegen. God baseert dus niet zomaar op voorkennis over de mensen, want dan zou het weer bij de mensen liggen, en het ligt immers bij God. Toch dreigt er dan ook weer het gevaar van fatalisme en determinisme, en daarom begaat Berkouwer de middenweg, zonder hierbij terecht te komen in al te gemakkelijk synergisme waarin de mens God zou kunnen sturen.

Berkouwer wil niet in een extreem vervallen, maar beseft tegelijkertijd dat het menselijke aandeel maar minuscuul klein gehouden dient te worden, anders zou God’s soevereiniteit in gevaar komen. In wezen zien we dit ook terug in de uitvoerigere betogen van Calvijn, als hij zijn al te nauwe uitverkiezingsleer nuanceert in zijn bijbelcommentaren. Berkouwer wijst dus het synergisme af, maar wijst wel op het belang van de middenweg. Er is een vlak tussen synergisme en fatalisme. Daar loopt het pad. God is hier niet afhankelijk van menselijke beslissingen.

God en mens liggen dus niet naast elkaar, werken niet zomaar op hetzelfde niveau samen. Ook Calvijn gaat hier op in. De mens dient af te sterven en af te stemmen.

Berkouwer stelt dat de mens enorm ver onder God ligt en zich niets moet inbeelden, maar dat de mens geen marionet is. Daarom heeft hij sympathie voor het synergisme, en begrip, maar noemt hij het ook gevaarlijk, want men moet altijd vanuit God redeneren, dat alles uit God voortkomt, zonder dat het fatalistisch wordt.

---

7. GENADE ALS AFGOD

De gereformeerde vaderen bestreden de willekeur, en wezen op het geleid worden door God. Ze noemden dat het volk was afgeleid door willekeur. Men werd gedreven door zaaddrift, door speculatie. Zo was dat vroeger, zo is dat nu. Het volk Israel leefde in afvalligheid en hardnekkigheid, en nu leeft de kerk ook zo, en zo is er een klein overblijfsel. Predikanten en geestelijken waarschuwen, maar het volk kiest hun eigen predikanten die hen naar de mond praten en in slaap sussen. Geloof en genade, geloof en genade, dat willen ze horen. Calvijn sprak niet zomaar over geloof, maar over afsterving en afstemming. Calvijn, alhoewel hij de genade noemde, was geen overmatige genade bakker, maar liet het smalle pad zien.

Er zijn verschillende niveau's van uitverkiezing. Er is een groot verschil tussen souvereiniteit en willekeur. Ouders zullen juist extra aandacht geven aan moeilijk opvoedbare kinderen of kinderen die moeilijk mee kunnen komen. Dat wil niet zeggen dat ze boven de andere kinderen staan. Ook zijn ze niet meer speciaal of meer favoriet, maar toch is het een soort pedagogische uitverkiezing. Ze worden op een speciaal plan gezet. Het rechtssysteem zal zich meer bezig houden met dieven die een grote buit hebben gestolen. Zo is dat ook bij God. Dat is ook een soort uitverkiezing. Een noodzakelijk kwaad. Je moet heel voorzichtig met ontvoerders omgaan, want ze hebben mensen onder hun hoede. Daardoor zijn zij uitverkozen in die zin. Het is een hele lastige kwestie. Ze dragen teveel met zich mee. God moet dat heel voorzichtig uitpakken met alle tederheid. Dat is een noodzakelijk kwaad. Vandaar dat de mens niet altijd kan zien waarom God iets doet, en waarom de één is uitverkoren en de ander niet, en of dat iets zegt, want over welke uitverkiezing hebben we het ? Er is ook gerechtelijke uitverkiezing. Dit is nogal ongenuanceerd in de reformatie op tafel gegooid.

We kunnen denken aan Hosea en Simson, hoe moeilijk zij het hebben gehad met twistzieke vrouwen. Dat waren ook een soort uitverkiezingen. God kiest niet de makkelijke weg, en daarvoor is een reden. God laat zich dus leiden door veel hogere factoren dan een mens kan overzien. Dat dat een groot lijden is is een feit.

Nederland viel in de kerkgeschiedenis voor grote misleiding. Men begon eenzijdige misvertaalde bijbelteksten uit het verband gerukt te verabsoluteren, maar er is altijd in de oude bijbel sprake van deze tegenstelling : 'niet door het vlees, maar wel door het geestelijke.' Zo is dat bijvoorbeeld het geval met oordelen en contact hebben met de doden, enzovoorts. Je kunt bijbelteksten vinden die er op tegen zijn, en ook bijbelteksten die er voor zijn, maar altijd weer zie je dat er een onderscheid is tussen het niet doen in het vleselijke, maar wel doen in het geestelijke. In Nederland hebben ze van zulke bijbelteksten enorm misbruik gemaakt. Denk aan het grote : 'Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme,' uit Efeze 2:8-9, volledig verkeerd vertaald overigens. Het ging hier om vleselijke werken, maar er zijn ook geestelijke werken. Heel sluw werd de nadruk verkeerd gelegd. Maar de oude bijbel laat heel duidelijk zien dat er loon is naar werken. Het gaat erom over welke werken je het hebt, de vleselijke werken of de geestelijke werken. In ieder geval ging men de vleselijke en menselijke parameters verheerlijken, de kerkelijke parameters, ten koste van het grotere verband. Zo maakte men zichzelf tot een exlex god, oftewel tot iemand die boven de wet stond.

Als men het heeft over arete, de godin arete, die Paulus en Petrus ook volgden in de griekse grondtekst, dan is dat een beeld van discipline en eerlijk verdienen in volharding. Eerlijk verdienen is iets wat Nederland probeerde te omzeilen door zijn marktdrift. Nederland nam het bedrog met beide handen aan, de gemakkelijkste weg. Zo werd de kerk in Nederland tot een vagebonden kerk.

Er is een heel gevaarlijk roofdier in de kerk, en het is de mens aangeleerd dat het normaal en vanzelfsprekend is. Men heeft een afgod van genade gemaakt, en men denkt dat het hen kracht geeft ongeacht hun keuzes, en zo wordt hun verantwoordelijkheid en geweten uitgedoofd. Het is verworden tot pseudo-theologie, tot een mafia van gevoelsdrift. Men wordt er emotioneel van en vecht er driftig voor, want telkens weer liegt de genade hen voor dat ze niet hoeven te veranderen, en dat ze kunnen leven zoals ze willen.

---

8. HET NIEUWE REVEIL

De gereformeerde kerk werd het rijk van Berkouwer en de hervormde kerk werd het rijk van Da Costa. Zij werkten de erfenis van Calvijn verder uit, zo goed en kwaad als dat ging. We spreken daarom ook van de DBC code in de kerk, van Da Costa, Berkouwer en Calvijn, wat in principe ook de HGC code is, van hervormd, gereformeerd en calvinistisch. Deze codes werkten zowel voor reformatie als deformatie. Vandaar dat verder onderwijs hierover nodig is.

Da Costa sprak in deel 3 van zijn bijbellezingen over dat de mens net als Israel twee wateren over moet : de grote zee van bekering, en de kleine rivier van de dood.

Da Costa kon zich er hevig over opwinden : de scholen letten niet op het wel of niet ingeleid zijn tot de godsdienst van het kind, maar of het kind is gevaccineerd. Kersten nam dit van hem over. Vandaag de dag maakt men zich meer druk of het kind wel vullingen heeft, maar om de vervulling van het heilige geestelijke geeft men niet. En die vullingen worden op het kind gedwongen. Er lopen daar overal zenuwen. Het is één van de ergste vormen van kindermisbruik.

Wat we om ons heen zien zijn allemaal lagen van afleiding, van verleiding, en alle mensen zijn afgedwaald en afgeleid, en vormen cirkels om elkaar heen, de ene erger dan de ander. Dat is wat deze wereld waard is. Wij als geestelijken zijn van boven gezonden om tot deze aarde te gaan. Dit is een aarde van zwaar onderontwikkeld toetsen.

Men kent de wetenschap van het toetsen niet. Men volgt tradities na, en de natte vinger in de lucht. Daarom moet het nieuwe reveil wel komen.

9. OVERDENKING RIVIEREN 16-18

Het nieuwe reveil komt met een nieuwe bijbel, zoals in de oude bijbel in Openbaring en Daniël werd aangekondigd. De opname is niet iets letterlijks, maar de nieuwe bijbel geeft aan dat het iets geestelijks is, en niet zomaar een of andere ervaring op zich, maar een verdieping. Uiteindelijk moeten we ingeleid worden en ontwaken tot de hemelse kennis. (Rivieren 16:10)

Lees Rivieren 16-18. Het geeft leven, het wekt mensen op tot leven. Er is zoveel verletterlijking en vervleselijking in het materialisme, wat ook makkelijk tot woord en kerk wordt, tot religie. Het vlees heeft zijn eigen bedriegelijke religie, en zo komt men niet tot de opname, die de verdieping is. Zo komt men niet tot de hemelse arend.

Rivieren 16:6 zegt : ‘Wij kunnen niet met iedereen vrienden zijn, en dat mogen wij ook niet. Vriendschap met het vlees, met de wereld, is vijandschap tegen de natuur, tegen de kennis.’ Als je hierin volhardt, in de anti-vriendschap tegen de wereld, dan ligt daar ergens de verbrokenheid, en dat je daar doorheen de hemelse kennis gaat zien, de verdiepende kennis voor de opname, waarvan de hemelse arend een beeld is. Die neemt het kind hier voor op. (16:7-8) Let wel : er staat ‘kind’. En het kind hield het niet meer vol, kwam tot de verbrokenheid, en toen brak de hemelse kennis door, als een hemelse arend. Dan is het volbracht. Dat gebeurt niet als we nog vol van onszelf zijn en al alles denken te weten, en vol zijn met vleselijke krachten.

Juist omdat de mens zo vol is met zijn ego, zo opgeblazen, moeten de schorpioenen wel steken, want dat is voor bescherming, opdat men niet teveel neemt. Het leert ook de volharding. (16:12-26)

Dit is ook het geheimenis van de ware familie. Daartoe mag geen vlees behoren. (17:24-25)

Nu, de zee is een beeld van de zondvloed over het vlees, dus daarom moet de zee wel komen, en het is een beeld wat veel gebruikt wordt in de nieuwe bijbel. Adam gaat over de zee in boten, in vissersboten, waarin de zielen die aan het vlees sterven in de zondvloed worden opgenomen. Dat is het geheim van de opname. (17:38-40)

Zo is dat ook met Adam zelf gebeurt, dat hij zijn vlees in de zondvloed heeft achtergelaten, en zo op het schip werd gehesen. Velen houden zich doof als het afsterven aan het vlees ter sprake komt, want zij leven nog in vriendschap met het vlees, in familieschap met de wereld. Maar alleen door het afsterven aan het vlees kan er afstemming komen tot het geestelijke, en kom je ook niet in een nepkerk of nephemel terecht.

Nu, wij spreken tot dovemansoren, tot slapende discipelen, want we leven in de tijden van het negatief. Toch moeten wij blijven zaaien en blijven prediken, en onze tocht door Getsemaneh voortzetten. Het moet van binnenuit gebeuren. Het kaf moet opgroeien met het koren. Dit zijn de dagen van de grote afval, van de zondvloed, maar laten wij zelf niet afvallen. Wees geen fanatieke, extremistische fundamentalist, maar laat ruimte voor de paradox. Wees verdraagzaam, maar voorzichtig. Houd je op een afstand van het vlees, maar wees behulpzaam waar nodig, want er zal een oogst zijn, en die oogst kunnen we nu al zien. Geef daarom de moed niet op, en werk met wat je gegeven is. Roei met de riemen die je hebt. Uiteindelijk zal alles meegesleurd worden met het hemelse woord en tot sieraad worden gestrekt. (18:6-10)

Is het niet wonderlijk dat er staat dat we allen meegesleurd zullen worden met het hemelse woord ? De hemel sluit niemand uit. Iedereen wordt meegesleurd, maar natuurlijk mag een ieder kiezen hoe diep hij gaat. In de hemel is geen absolute dwang. Wij worden meegesleurd door de hemel voor onze beveiliging, voor de basisbehoeften, maar als we dan aan land zijn dan moeten we het verder zelf weten, want de hemel dwingt niet. Dat is een paradox. Een vader of moeder laat het kind niet verdrinken, laat het kind niet achter, maar neemt het kind mee om het in veiligheid te brengen, maar het kind moet zelf opgroeien en de juiste keuzes leren maken. Ook aan land zijn er grote gevaren, en sommige kinderen springen terug, om vervolgens weer door de hemel te worden meegesleurd naar veiligere plaatsen. Maar uiteindelijk kiest het kind zelf. De hemel zal het sturen waar nodig is en aan het kind tegemoet komen waar het kan. De hemel is niet dwangmatig, maar grijpt wel in waar nodig. De hemel is en blijft soeverein. Uiteindelijk heeft een mens niets in te brengen in het grotere geheel.

Nu, dat is een paradox, een groot geheimenis. De mens heeft keuzes maar er zijn altijd grenzen. Altijd zal de mens in zijn doen en laten stuiten op onderwijs. De gehele natuur getuigt van God’s liefde en zorg voor de mens, en daarom ook van de grenzen.

En zo kunnen we zeggen met Rivieren 18:6 :

‘Wij zijn met gematigdheid beteugeld en tegengehouden. Zo niet, dan zouden we in buitensporige rijkdom geheel ten onder gaan.’

---

10. LOSKOMEN VAN FASTFOOD KERKERIJ

Wij moeten niet als Jona zijn als we geroepen worden. Wij moeten niet vluchten van het smalle pad en het bijbehorende lijden waardoor we heen moeten gaan. Velen eindigen in een fastfood kerk. Zo missen zij hun doel.

1953 was een belangrijk jaar, waarin de diepte van de zondeval weer onder ogen gekomen diende te worden. Men moest zien te ontsnappen uit de Laodiceaanse kerk, de fastfood kerk. Dat kan alleen door een ontmoeting te hebben met de donkere bruid van de zondekennis. Daartoe was de kerkscheuring, en velen gingen uiteindelijk met C. Steenblok mee in deze uittocht, en zelfs nadat hij vertrokken was, want hij nam ook een achtergebleven deel van de gereformeerde gemeente op sleeptouw, en steeds meer begon men te ontwaken tot het belang van het steenblokkianisme. Toen C. Steenblok heenging zette F. Mallan zijn werk voort. Er moest nog veel gebeuren. Er klopte veel niet in het calvinisme en ook niet in het hervormd-gereformeerde calvinisme, maar toch lag er een weg doorheen, en die leidde door 1953 heen.

1953 moet verdiept worden, dat is een feit. Men moet ook aan de valstrikken ervan ontkomen. Vandaar dat het blad ‘De Wachter Sions’ kwam om over dit verschijnsel te spreken. De Wachter Sions riep op om op wacht te blijven staan. Het waren bange dagen, want er werd nog zoveel in ongerechtigheid uitgeleefd. (28/12, 1989) Zal God je wakende vinden als God terugkomt ? Of ben je ingedut ? Om te kunnen waken moet je de zondekennis onder ogen komen.

Er wordt gegoocheld met genade, geloof en Jezus in de kerken, en als je dan bij de wat zwaardere kerken komt, dan zie je dat daar steeds meer tegen gestreden wordt. De mens is namelijk zichzelf te buiten gegaan aan religieuze fastfood. Daartoe kwam 1953. Alleerst is daar de zondekennis. Ken uw vijand. Weet hoe ver het allemaal is gegaan, hoe diep de leugen is doorgedrongen.

De Wachter Sions stelt dat Hosea israel wees op het naderende oordeel, maar dat de Israelieten zich er niet aan stoorden, en gewoon doorgingen met hun afgoderij. Ze maakten juist meer altaren om te zondigen, en lieten Hosea maar praten. Ze dreven in principe gewoon de spot met Hosea, zoals ze destijds ook met Noach deden.

We kunnen stellen dat we dan niet moeten komen tot een snelle Jezus, maar eerst de donkere bruid onder ogen moeten komen van de zondekennis, in de diepten van Getsemané, en zo tot Golgotha gaan. De dood zal van de mensen wegvluchten, als de mensen de dood verlangen, want het vlees sterft niet zomaar. Eerst moet het vlees getuchtigd worden, en tot de diepte van Getsemané gaan. Vlees sterft niet zomaar. Daar zijn middelen toe in Getsemané opgeborgen, anders komt men tot een vals, overmoedig Golgotha, tot een schijndood van het vlees, waardoor er ook een schijnopstanding zal zijn, eigenlijk gewoon de opstanding van het vlees waardoor het zich bekrachtigd. Vandaar ook dat wij op onze hoede zijn voor al te snelle Jezus-theologie, want dat is misbruik van genade, en in principe gewoon spot, het ijdel gebruiken van God.

---

11. BESPREKING CALVIJN’S HANDELINGEN 19-20 EN ROMEINEN 16

Calvijn wijst erop dat het gehele mensheid geslacht onder de slavernij van de vijand ligt. (Verkl. Handelingen 20:28) Zo zijn de mensen door eerzucht en ijdelheid praalziek geworden. (Verkl. 20:7)

Calvijn stelde dat het niet alleen maar om een lang en moeizaam pad ging, maar ook om het gladiatorenschap op het pad, in de zin dat er ook levensgevaar was, belagers die op de loer stonden. (Verkl. 20:3-6)

Calvijn stelt dat deze strijd een strijd is tussen de bandeloosheid en dwaze hardnekkigheid van de hedonisten, de bachanten, en de standvastigheid en ijver van de martelaren. (Verkl. 19:34)

Hij noemt dit ook een strijd tussen kerk en keuken, en dat vele kerken niets anders dan keukens zijn. (Verkl. 19:27) De menselijke buik is verblind door winstbejag, en geweld is hiertoe het middel.

Calvijn laat zien dat God alleen wijs is en de verwaandheid van het vlees onderdrukt door deze wijsheid te uiten onder nederige en eenvoudige woorden. (Verkl. Romeinen 16)

Calvijn waarschuwt tegen de valse profeten die de buik dienen, die vleiers zijn en maskers dragen. Zo vangen ze mensen door vleierij. De ware predikers zijn zowel zachtmoedig als stoutmoedig.

Wat dat aangaat laat Calvijn zien dat de drugskartels gewoon door de kerk heenlopen. Aan Calvijn de taak om de drugsbaronnen te laten zien. Er is een netwerk in de kerk van ijdele lofuitingen, van een toegeeflijke houding om de zielen die ze bedrogen hebben vast te blijven houden. Ze zijn weinig voorzichtig en weinig waakzaam terwijl de bedriegerij toeneemt, en geslacht na geslacht inneemt. Calvijn legt de vinger op de zere plek. Hij beschrijft tot in de kleine details hoe het werkt. Ze verschonen de zonden door vleierij. Uiteindelijk heeft men het voor elkaar gekregen om van genade en geloof drugs te maken, door de belangrijke tuchtleer eruit te snijden. Nu leidt het een leven op zichzelf, los van de wortels, en heeft het een hele andere betekenis gekregen.

Calvijn probeert in zijn betogen terug te keren tot de wortels. Hij laat ook de wortels zien van de dwaalleer die uitgetrokken dient te worden. Calvijn heeft niet veel op met het prosperity evangelie, maar wijst terug op het sobere pad.

De drugs had zich lopen mengen met zorgeloosheid en nalatigheid, nadat het van de wortels was losgekapt. De zondekennis werd weggeduwd, want die was immers verdronken in vleierij en schoonpraterij. Men had hiertegen een middeltje verzonnen. Men kwam tot allerlei snelle opzegversjes. Zo werd het woord tot vlees. Men maakte het krachteloos door het westers te vertalen. Men maakte het letterlijk, modern en materialistisch. Zo bouwde men hun kerken. In de tijd van Calvijn streed hij er tegen, maar was hij er ook nog deel van. Het zat nog te diep. Wel laat Calvijn er een weg doorheen zien, een weg naar de uitgang.

Calvijn laat zien dat de mens door dit soort verdovende middelen de deur opende voor allerlei boosaardige deugnieten, allerlei boosaardig gespuis, die de kerk veel schade toebrachten. Calvijn roept dan op tot aanhoudende waakzaamheid.

Calvijn roept op tot zorgvuldigheid hierin. Hij waarschuwt dat de vijand wonderlijk sluw is, dus men moet zich niets aanmatigen. De kerk is verslagen door een overdosis, en daarom is het van belang terug te keren tot zekere calvinistische principes van soberheid en matigheid. Hierin roept Calvijn op tot volharding.

Omdat Calvijn een te nauwsluitend theologisch systeem had gebouwd, wat hij overigens wel steeds meer verdiepte en nuanceerde in vlagen, moesten filosofen zoals Kant en Barth wel komen om de gemeente verder op sleeptouw te nemen. Ook Kuyper als neo-calvinist had een te nauwsluitend theologisch systeem gemaakt, waardoor het van belang was dat filosofische theologen na hen, zoals Dooyeweerd en Berkouwer, het pad verder uitstippelden. Ze waren er nog niet. In dit alles moest er juist ook weer teruggegaan worden naar enkele verloren en vergeten principes van Calvijn, waardoor we kunnen constateren dat geestelijke groei iets cyclisch is. Men moet zowel vooruit als terug.

Vandaar dat hiervoor ruimte is in het hervormd-gereformeerd calvinisme. Vandaar dat wij bezig zijn met deze exegese op Calvijn.

12. BESPREKING CALVIJN'S HEBREEËN 13, ROMEINEN 15 EN HANDELINGEN 19

'Waakt u tegen pluimstrijken in traagheid,' stelde Calvijn in zijn verklaring van Hebreeën 13, 'en legt u toe op de vlijt.'

Calvijn roept op tot de strijd tegen schijngodsdienst en gemaksgodsdienst, de vormengodsdienst. De arbeid in deze strijd moet ten bloedens toe zijn, stelt Calvijn. Het is de strijd tegen siergodsdienst, waarbij ook een sier-Jezus hoort. Calvijn gaat er soms hevig tegen tekeer en haalt dan alles uit de kast. Hij noemt het een strijd tegen een kerk die tot keuken is geworden.

Calvijn noemt dat de leer bezegeld moet worden met je eigen bloed in de strijd. (Verkl. :7) Calvijn stelt dat het lijden diep genoeg moet gaan om de zielsziekten uit te roeien. We kunnen wijzen op de pin door het vlees van Paulus.

Het leert de mens matigen en in matigheid te leven, opdat de ziel van de mensen niet wordt aangetast door buitensporige rijkdom om daardoor misleid te worden.

In zijn commentaar op Romeinen 15 stelt Calvijn dat Paulus niet kwam om de genade te verkwisten, maar te nuanceren. We kunnen stellen dat men moet weten wat genade en geloof in hun Aramese diepte betekenen, want met deze schuiltermen wordt veel misbruik gepleegd. Men is daardoor aan de religieuze drugs gegaan, verschaft door het drugskartel wat ook door de kerk werkt. Vaak wordt dit door fanatieke leken aangewakkerd die iets hebben gehoord en ermee weglopen om de jeugd te verderven. Vandaar dat het belangrijk is dat predikanten voldoende geschoold zijn, opdat zij niet als drugsbaronnen functioneren.

Calvijn's boeken brengen hier genoeg diepte in, als men durft dieper te gaan en niet wordt verdwaasd door de populaire Calvijn die men van hem heeft gemaakt.

Bij Calvijn is er niet zomaar genade, niet zomaar geloof, maar hij wijst op het pad van afsterving en afstemming. Het is dus ook niet een simpel iets van goede werken, want die zijn vaak bedriegelijk. De mens moet het gladiatorpad op in de leer van Calvijn, en dat is het pad van de pelgrims, de profeten en de martelaren. Zo werd dit ook door de gereformeerde vaderen gepredikt. Men mocht niet inpassen. Men moest geheel anders zijn. Men moest de dwaasheid van het evangelie leren. Calvijn hamerde erop dat hierin degelijke opleiding moest zijn, dat men moest gaan tot de geopenbaarde kennis, en dat men het niet mocht forceren. IJdele nieuwsgierigheid lag op de loer. Er waren andere belangrijke dingen. Men moest voor de kennis werken, en diep gaan, de leer bezegelen met hun eigen bloed.

Zij die niet lijdzaam en bevindelijk waren zouden afdwalen in misleiding, doordat de pin niet diep genoeg was gegaan en de zondemacht in hen niet was doorboort, en zo zouden ze door blijven zeulen met hun zielsziekten. Calvijn riep op tot volharding op het smalle, sobere en bittere pad. Het was een bitter lijden wat medicijn was tegen de sluwe bedrieglijkheden van het vlees. Het vlees was bedreven in religieuze schijn, door Calvijn als ijdelheid aangemerkt.

Men had teveel. Er moesten weer lekken geslagen worden, anders zou de ziel afdrijven. Calvijn liet het belang van het lijden zien. Dat lijden moest chronisch zijn, niet kort en krachtig, want dan zou

het vlees niet kunnen sterven. Men werd veelal door zaaddrift gedreven, en die was kortaf, heethoofdig en zelfverzekerd. Ook in Calvijn zelf bespeuren wij soms deze zaaddrift nog, de erfenis van de zaaddriftige kerk, maar Calvijn streed ertegen. Soms had hij zijn vlagen.

Al met al brengt hij ook de leer des hemels, voornamelijk in zijn bijbelverklaring. Dit is nodig om heel wat van de Institutie weer recht te zetten, alhoewel we er soms ook weer de Institutie doorheen zien. Vandaar dat diepere exegese belangrijk is. In de leer van Calvijn had genade zijn plaats en geloof, maar hij waarschuwt tegen bijgeloof en bijgenade. De mensen verzonnen dat om hun gemaksafgod te kunnen dienen van mensenbehagenis en menseneer. Dat was hun verzekering, niet de verzekering van het woord en de hemelse kennis. Men ging liever de grenzen over om toch nog te kunnen bemachtigen wat men wilde. Dat was wat de zaaddrift was, de vrucht van het nemen van het verbodene. Men moest tegen de zaaddrift strijden, maar men onderwierp zich aan de zaaddrift en maakte een markt ervan. De mens wilde geen strijder worden, maar een marketeer. En dat ging zer bedriegelijk, want het ego werd zo niet gedood maar op een voetstuk gezet, ook in de kerk. Paulus wees erop, en ook Calvijn wees erop, zoals de andere gereformeerde vaderen. Ook zij moesten nog loskomen van hun zaaddrift. Er was meer kennis nodig omtrend deze dingen.

Calvijn bespreekt de absolute dwaasheid van het vleselijke leven, en hoe Paulus een bedreiging was voor het vlees. In zijn bespreking van Handelingen 19 stelt Calvijn dat Paulus nergens anders beter werd ontvangen dan in Efeze, maar dat na drie maanden van prediking er verharding optrad en goddeloosheid. Calvijn stelt dat de hemelse leer dat opwekt bij het vlees, zodat het verborgen venijn naar buiten komt. Paulus scheidde toen de discipelen af, opdat ze niet aangestoken zouden worden door onherstelbare verharding, en het woord mocht niet voor de zwijnen geworpen worden. Men deed niks met de vermaningen van Paulus. Hij trok toen naar de leerschool van Tyrannus, om de zwakken onderricht te geven. De schapen waren nu van de bokken gescheiden. In zijn Efeze brief richt hij zich op het overblijfsel van Efeze.

---

13. VAN DE UTRECHTSE BIJBEL VAN DE JAREN 1920-1940

Genesis 1:14 laat in de Utrechtse bijbel (Obbink-Brouwer bijbel) van 1948 zien dat God door hemellichten aan het hemelgewelf scheiding maakte tussen dag en nacht, en tot aanduiding van feesttijden. Dat staat er zo niet in de NBG en SV, maar wel in de Leidse vertaling van 1914. Nu, dit is belangrijk want het gaat hier om geestelijke inzichten, niet zomaar letterlijke lichten op zich. Het is een grensgevoeligheid, die nodig is om niet overmatig feest te vieren, want dan zou men meelachen met de vijand en zo onder het oordeel komen. Vandaar dat de feesten gematigd en gericht dienen te zijn.

Opmerkelijk is ook de vertaling van de Utrechtse bijbel van Psalm 1. Er wordt namelijk gezegd : ‘die in des Heeren vreze zijn behagen vindt.’ Dat komt niet voor in de SV en de NBG. Ook niet in de Leidse vertaling. De Utrechtse bijbel, een hervormde bijbel, begon in de 1920-er jaren op te zetten en was een schakel tussen de SV en de NBG (1951).

De Utrechtse bijbel van 1948 is een verkorte uitgave. Toch hielden velen vast aan de SV, en toen de NBG kwam stroomden velen daar naartoe. In 2023 kwam er de RV-Bijbel die een geheel andere indeling gaf en die een geheel nieuwe bijbel was, maar wel refereerde aan de oude bijbel. Vele thema’s worden daar verder uitgewerkt. Is een nieuwe bijbel nodig ? Sommigen menen van wel aan de hand van teksten uit de oude bijbel. Paulus gaf aan dat ze toendertijds alleen nog maar deels profeteerden. (1 Korinte 13) Jezus gaf aan dat ze in die tijd voor een heleboel nog niet klaar waren, het nog niet zouden kunnen verdragen, en daarom zou men moeten wachten op de volle waarheid. (Johannes 16) Ook sprak Jezus dat er grotere werken na hem zouden gebeuren. (Johannes 14) Dan zijn er ook de vele teksten in Openbaring en Daniël die wijzen op de komst van de nieuwe bijbel met nieuwe namen, als het verborgen manna, het boek des levens, het ontzegelde boek, oftewel de witte steen voor de overwinnaars. Er werden nieuwe hemelse boeken geopend. In deze dagen bevinden we ons nu. In 2024 werd er een nieuwe catechismus aan toegevoegd.

We zien in de kerkgeschiedenis dus deze lijn :

SV
LV (Leidse vertaling, 1914)
UV (Utrechtse vertaling, 1927)
NBG (1951)
RV (Rodenberg Versie, de nieuwe bijbel, 2023/24)

De RV-Bijbel ontstond in de periode 1970-2023/24. De fundamenten ervan lagen al in de zeventiger, tachtiger en negentiger jaren. Deze bijbel ligt overigens dichter bij de grondteksten van de oude bijbel dan de gewoonlijkse westerse vertalingen van de oude bijbel, ook al is het een geheel nieuwe bijbel met nieuwe namen. nieuwe bijbelboeken. Ook veel namen uit de oude bijbel komen er weer in voor, en worden verder uitgewerkt en uitgediept. Eén van de basissen en opmerkelijkheden van de RV-bijbel is dat het verklaart wordt vanuit het Aramees, want dat was de taal die Jezus en de discipelen veelal spraken. Zo gaat deze bijbel niet alleen maar uit van het Grieks. Het wordt wel genoemd en gebruikt, maar het verdringt verder niet het Aramees, wat wel gebeurt is door de gewoonlijkse westerse vertalingen, en vaak was dat ook nog gewoon populair Grieks, niet het originele Grieks.

In de Utrechtse vertaling (1920-er tot 1940-er jaren), waarvan het OT door H. Th. Obbink (1969-1947) en het NT door A.M. Brouwer (1875-1948) vertaald, staat in Johannes 16 : ‘hij zal u in al de waarheid leiden.’ De NBG noemt dat hij de weg zal wijzen tot de volle waarheid. De SV stelt het zoals de Utrechtse vertaling. De Leidse vertaling stelt het meer zoals de NBG. Het komt op hetzelfde neer, dat men moet gaan tot ‘al de waarheid’, tot de ‘volle waarheid’. Dit is stapsgewijs door de kerkgeschiedenis gebeurt. De overwinnaars zouden tot de witte steen gaan waarop een nieuwe naam geschreven staat. Het is belangrijk dat de kerk openstaat voor de nieuwe namen die geopenbaard worden, zoals in het boek des levens. Vandaag de dag zien wij deze profetie in vervulling komen. Het is de tekst van het verborgen manna uit Openbaring 2. Ook in het derde hoofdstuk staat dat God zal komen met een nieuwe naam. Deze naam is voor de overwinnaars over het vlees, en die naam zal in hen geschreven zijn.

Zo kunnen wij in de geschiedenis het heilsplan zien wat God met het volk heeft. Zij worden niet direct overgeleverd aan de volle waarheid, maar het gaat stapsgewijs. Heel voorzichtig laat de Heere het doorschemeren, want de kinderen kunnen teveel niet verdragen. Eerst moeten zij zelf de strijd tegen het vlees aangaan in de leerschool, om het te ontzegelen, en zo tot de hemelse boekrol te gaan, waarin deze dingen geopenbaard zullen zijn.

---

14. BESPREKING CALVIJN'S HEBREEËN 12, ROMEINEN 14 EN HANDELINGEN 18

Calvijn wijst niet zomaar op de vreze des Heeren, maar op de toenemende vreze des Heeren. (Verkl. Hebreeën 12:16) De vreze des Heeren moet groeien bij elke stap die we zetten, niet afnemen. Dit moet gebeuren in de afsterving van het vlees. We kunnen stellen dat we moeten gaan tot de eeuwige en grootste vreze, waar de nieuwe bijbel over spreekt. Uiteindelijk is dat ook een calvinistisch pad.

Calvijn stelt dat goede mensen altijd vermengd zullen zijn met hypocrieten en boze mensen, en als die zich vertonen dan moeten ze afgesneden worden. Dit gebeurt in principe door de toenemende vreze des Heeren. Calvijn stelt dat we een ijver hierin dienen te hebben (:15) Natuurlijk moet dat, anders zou het goede zaad vertreden worden.

Calvijn stelde dat een ieder van de vrede vliedt, omdat een ieder zichzelf zoekt, en dat het op hun wijze moet geschieden. (:14)

Dat de geschriften van Calvijn soms christofascistisch zijn is een feit. Dat was de tijd waarin ze leefden. Ze konden het nog niet op diepte schatten, maar Calvijn deed vele pogingen.

De letterlijkheidsvorsten en goden moeten aftreden, want het gaat om het symbolische. De grote letterlijkheden zijn als bokkenleiders die het volk besturen. Daarom moet de bokkenjacht beginnen opdat de grote machten, de tijdgeesten, zullen vallen.

In zijn verklaring van Romeinen 14:15 waarschuwt Calvijn tegen het misbruik van de gaven. Hij stelt dat de ongelovigen alle dingen verontreinigen doordat ze innerlijk besmet zijn. (:14) Op deze basis bouwt hij zijn leer en geeft hij nuances. Hij geeft aan dat er wel degelijk een strijd te voeren is, dat men op het sobere pad dient te blijven dat bitter is, opdat men tegen de zonde van het misbruik bewaart wordt.

Hierin is het wel van belang om verdraagzaam te zijn naar de zwakken, stelt Calvijn, en niet alleen maar tegemoet te komen aan de draagkracht van het individu, maar ook aan het begripvermogen. (:1)

We kunnen hierbij stellen dat ieder individu is beperkt door zijn onwetendheid en verwonding, en dat men daar rekening mee dient te houden.

De vreselijke machten van de zonde moeten vallen. Daartoe is de geestelijke oorlog en de geestelijke jacht. Daartoe dient men naar school te gaan.

In zijn verklaring van Handelingen 18 stelt Calvijn dat kennis zonder ijver slechts de praal van de dwazen is, maar de kennis moet wel de bestierser zijn van de ijver, want er is ook een verkeerde ijver. (:25)

Johannes Calvijn had een groot rechtsvaardigheidsgevoel, maar soms was het ook te groot en overmoedig, en werd hij geleid door zijn onredelijke uitbarstingen van zaaddrift, wat zich veelal religieus uitte. Hoe dan ook heeft hij ook degelijk onderwijs gebracht om het in te perken. Zijn naam valt niet meer weg te denken uit de kerkgeschiedenis. Hij viel de zorgeloosheid van het gezag

aan dat niet opstond tegen onrechtvaardigheid. Hij stond in dat opzicht aan de kant van het volk dat onderdrukt werd. Calvijn stelde dat het gezag hen juist de hand moest bieden, maar het gezag ondersteunde de misdaad, en had het vaandel van straffeloosheid opgericht, waardoor het kwaad juist vrij spel kreeg. Het gezag verwekte in die zin het kwaad, stelde Calvijn. Hij stelde dat het luiheid en traagheid was. (:17)

Aan de andere kant spaart Calvijn zelf ook het volk niet. Hij noemt ze twistziek. Ze hielden zich bezig met onnodige beuzelarijen. Paulus had ook moeilijkheden ondervonden vanwege de trots en de ondankbaarheid van het volk. Veel godsdienstvormen worden alleen in stand gehouden uit trots en hardnekkigheid, stelt Calvijn. (:11-15)

Calvijn stelt dat hoe meer de mensen zich vrijheid aanmatigen ze meer en meer door het kwaad tot zinloosheid worden gedreven. (:6)

---

15. KIJK OP HET GOEDE

Het is verschrikkelijk. Een paar landen verder schieten jongelingen elkaar overhoop omdat oude mannen over hen dobbelen. Ze worden op zelfmoord-missies gestuurd en als ze dat niet doen, dan worden ze daarvoor ook gestrafd. De straffen kunnen erg ver gaan voor ongehoorzaamheid, zelfs de dood.

Wat moeten we dan doen als we dit horen ?

Rustig blijven, en ons op God richten. Verdiepen, verdiepen, verdiepen. Deze wereld heeft onderwijs nodig, en dat begint bij onszelf. Voor onderwijs dienen we onszelf op te offeren. Kom leeg tot God, zonder vooringenomenheid en laat God je onderwijzen, en betaal de prijs.

Kom hogerop. Laat de aarde achter je. Je moet eerst de hemel doordringen voordat je weer tot de aarde kunt gaan, anders zou je alles vanuit het vlees doen, als een Martha. Wees als een Maria.

Werk door gebedsordes, niet zomaar zaaddrift. De zaaddrift moet afsterven. Krijg een kijk op het goede.

---

16. OP HET SMALLE PAD BLIJVEN TOT HET EINDE

Wij behoren leerlingen te zijn van het boek Beloch en het boek Buli in de nieuwe bijbel. Het boek Beloch is een psalmenboek, en het boek Buli is een apocalyptisch boek, zoals het boek Openbaring in de oude bijbel. Zowel het boek Openbaring als het boek Buli zijn geen makkelijke boeken. Het zijn allegorische boeken waarin God zich toont als paradox. God predikt geen goedkoop evangelie. Veel van het oorspronkelijke evangelie is verwaterd, verdund, en daarom is het boek Buli zo belangrijk, en ook het boek Beloch, wat overigens ook in het boek Buli wordt genoemd.

Voor hen die lange tijd leerling zijn geweest van het boek Openbaring is de studie van het boek Buli soortgelijk. Men moet hiervoor het oor trainen, en niet vervallen tot letterlijkheden want dat is een vorm van materialisme, alhoewel zich dat heel religieus kan voordoen. Het vereist een speciale gave om het boek uit te leggen, en men dient de gave te bewaren en te bewaken. Ook dient de gave beoefend te worden, want niets werkt vanzelfsprekend.

Ik heb het boek hier voor me liggen. Wij lezen in Buli 1:1 : ‘Zij is in oorlog tegen de grote stad. Aan de grote rivier in de wildernis is zij. Ziet, zij zal de grote stad tot een wildernis maken.’

Aan de grote rivier in de wildernis is zij. Nu, daar is een speciaal boek van in de nieuwe bijbel genaamd ‘Rivieren’. We lezen in 1:1-4 :

1. De mens strijdt tegen de hemelse oceaan, en de mens is hierin maar een druppel.
2. De mens denkt dat hij heel wat heeft, maar hij heeft niets.
3. Ze zeggen niet : Uw wil geschiede, maar ze hebben het altijd over hun eigen wil, en ze willen nog zoveel. Het zit in de mens, en ieder mens moet dit persoonlijk overwinnen.
4. Eerst is er een gevecht tegen de leugen.

Wij zien hier, broeders en zusters, dat het een strijd is tegen het Laodiceaanse. Misschien kent u deze strijd wel van het boek Openbaring. Het Laodiceaanse waant zichzelf rijk en zonder gebrek, terwijl ze naakt en blind zijn, ellendig en arm, en dan wordt hen aangeraden goud te kopen wat in de beproeving, in het gevecht, gelouterd is. In het Aramees en Hebreeuws is het de toetssteen, de nura, de urim. Eerst is er het gevecht tegen de leugen, eerst moet men leren toetsen. De Laodiceanen waren meer zakenlieden dan vechters. Vandaar dat ze het beter voorstelden dan het was, want ze hadden een product te verkopen.

Aan het einde van hoofdstuk 1 van het boek Buli staat er dan : ‘En Zij zal hen de grote rivieren doen kennen, en hen macht geven over de beesten van deze rivieren.’

Nu, die macht komt niet zomaar. Daar moet voor gevochten worden, en voor het gevecht moet je leren toetsen, zodat je niet aan de verkeerde kant strijdt. Eerst moet je weten in welk leger je moet zijn. Uiteindelijk komt het er op neer, in de boodschap van de nieuwe bijbel, dat een soldaat een leerling is, en de oorlog is de studie. Het zijn studie velden. Oh, hoe de mens hiervan is afgeweken.

Nu, over de rivierbeesten spreekt het boek ‘Vissen’.

2:11-12

11. Door de gehele wereld stroomt een rivier van de dood, en het overblijfsel van geestelijken is opgesloten in kooien in deze rivier en bewaakt door rivierbeesten. Deze rivierbeesten zijn een beeld van de verharding en heerschappij van de zonde.
12. Het overblijfsel van geestelijken kon de rivier niet overkomen, en zaten opgesloten in de kooien van de rivier.

De rivierbeesten zijn dus beelden van de verharding en heerschappij van de zonde. Daarom moet de zonde overwonnen worden, moet er heerschappij komen over de zonde, zoals in het Kaïnsbevel. Het is erop of eronder.

Het is een verschrikkelijke strijd, waarin zeer Laodiceaans wordt geredeneerd. Men probeert het weg te schuiven, men probeert het schoon te praten, en daarvoor halen ze hun religieuze relikwieën van stal. Laodicea kan zeer religieus zijn. Daar voert Laodicea handel in, en dat is met winstbejag. Zoals we lazen in het eerste hoofdstuk van het boek Rivieren wordt Laodicea gedreven door wilsdrift, zaaddrift dus.

Nu, broeders en zusters, het zijn juist de rivierbeesten die Laodiceaans spreken en handelen, en de geestelijken aanvallen, en hen in rivierkooien hebben opgesloten. Zij kunnen de rivier niet over. Misschien voelt u soms ook zo. Soms zit de mens muurvast. De vijand is al diep doorgedrongen. Laodicea regeert vandaag de dag in de wereld.

Zo kan ook de stad aanvoelen, als een kooi van de rivier, van de rivierbeesten. Laten we verder lezen in het boek Buli :

2. Zij zullen verantwoordelijk zijn voor hun zonden. En zij zullen loon ontvangen naar werken.
3. Zij zal Haar kinderen voeden met Haar Woord, en zij zal Haar kinderen roven uit de grote stad, en hen leiden tot de diepe wildernis, en veel krijgsgevangenen zal zij meevoeren.
4. En Zij zal de bronnen van Haar Woord openen, opdat Haar kinderen eeuwig leven zullen vinden.

Nu, hier worden we weer gericht op de studie. Zijn wij open voor het onderwijs wat het Woord vandaag tot de mensen brengt ? Het is onze enige hoop.

De mens is geheel ingesloten door de rivierbeesten. De rivieren der aarde zijn zo dood dat ze als moerassen zijn.

Het boek Beloch zegt dan :

1:1
Hier vloeit de Rivier van de Twijfel. Alleen Uw schepen brengen mij erover.

Als wij niet tot snelle schijnzekerheden komen en durven aan alles te twijfelen, durven het in diepte te toetsen, dan komt God ons tegemoet. God komt tegemoet aan de groeiende vreze des Heeren. Onze twijfel moet volkomen worden. Wij mogen niet overmoedig vertrouwen zomaar, wat ook een belangrijke boodschap is van het boek Beloch.

Het is van belang dat wij over het gehele pad van Getsemané gaan en geen stukken overslaan. Wij moeten de gehele Exodus begaan, en niet ergens midden op de weg het beloofde land bouwen. Er zijn veel vijanden te verslaan. Klaas Schilder van de vrijmaking zei : ‘Er is geen Exodus zonder Leviticus.’

Nu, als wij leerlingen willen zijn van het boek Beloch en het boek Buli, en deze geschriften willen leren begrijpen, wat dat kan betekenen in onze relatie met God, dan moeten we eerst tot bezinning komen, en de kosten berekenen. Alles wat voortijds stopt, voortijds het beloofde land bouwt, is Laodicea. Moge de Heere u wijsheid, inzicht èn onderscheiding geven om op het smalle pad te blijven tot het einde toe. Dat vereist volharding. Maranatha. Halleluja.

---

17. TERUG NAAR HET MOEDERLAND

‘De mens moet terugkeren tot het rode. Daartoe was het hongerpad opgezet. Daarom moesten Ezau en Irak van het rode nemen, en moest Israel tot de rode zee gaan. Toen Irak van het rode nam werden alle valse wetten van het ego verwoest en ontheiligd. Ook nam hij daar moedermelk bij. Hij ontving toen een nieuwe naam en een nieuwe taal.’
Ewa 13:3

Nu, dit is een bijzonder tekstgedeelte in de nieuwe bijbel. In de oude bijbel, in het boek Openbaring, stond :

‘Wie overwint, hem zal ik maken tot een zuil in den tempel mijns Gods, waaruit hij nimmer meer zal heengaan ; en ik zal op hem schrijven den naam mijns Gods, en den naam van de stad mijns Gods, van het nieuwe Jeruzalem, dat uit den hemel neerdaalt van mijn God, en mijn nieuwen naam.’
Opb. 3:12, Utrechtse vertaling (1948)

‘Wie overwint, hem zal ik geven van het manna dat verborgen is ; en ik zal hem geven een witten steen, en op dien steen geschreven een nieuwen naam, dien niemand kent dan hij die hem ontvangt.’
Opb. 2:17, Utrechtse vertaling (1948)

Broeders en zusters, die nieuwe namen worden gegeven in de nieuwe bijbel, zoals voorspeld. We zien in ons vers van Ewa 13:3 dat Irak verbonden is aan deze onthulling. Hij had van het rode genomen, opdat zijn ego en de wetten van het ego werden verwoest, en zo kwam hij tot het witte, zoals we alleen door Leviticus tot de Exodus komen. We zien dit ook in de kruisdood van Jezus. Jozef moest eerst de put in, en zo ook Jeremia. Israel kwam alleen door de rode zee tot de wildernis. Dat heeft een hele diepe betekenis.

Het heeft te maken met de ontzegeling van de boekrol, waar Openbaring over spreekt. Het boek des levens kan alleen komen door het boek des doods. Eerst moet de mens het watergraf in. Het lam en de leeuw. Zij horen bij elkaar, en bij de ontzegeling van de boekrol.

Zowel Daniël als Openbaring in de oude bijbel spreken over het nieuwe boek wat moet komen. Jezus sprak dat ze toendertijd nog niet veel konden verdragen. Ze moesten wachten op de volle waarheid. Die moest nog komen. Sommigen zagen die volle waarheid in Mohammed, en anderen in Calvijn, maar God’s werk was nog niet klaar. Er waren nog missing links. We zien in Irak de vervulling van het geheimenis.

Daniël zag grote beesten waarmee geworsteld moest worden. Het boek zou zich niet zomaar openen. De vleselijke zegelen moeten er eerst af. Zo is dat in ieder mens. Er is geen directe weg tot het Woord. Men moet van het rode nemen. Dit proces wordt diep uitgelegd zowel in de oude bijbel als in de nieuwe bijbel.

Over Ezau werd al gesproken in de oude bijbel. Ezau moest eerst verworpen worden. Zo was dat ook met Jezus, en in de nieuwe bijbel wordt Irak genoemd.

‘Irak komt tot Rebekkah die hem haar dochter belooft waarvoor hij zeven jaar moet werken, maar dan merkt hij dat hij bedrogen is, want de dochter is al aan iemand anders geschonken. Ook wordt hij door Rebekkah verdreven, zonder antwoord te krijgen. Dan komt hij tot Areta die hem haar dochter schenkt, maar hij moest toen vluchten omdat zij twistziek was. Er zijn wat overeenkomsten met het
Jakob verhaal, en ook neemt Irak van het rode, net zoals Ezau, wat een beeld is van de tussenslaap, maar juist dat doet hem alles weer verliezen, en zo moet hij tot een nog dieper minderen gaan, net zoals Ezau.’
Ewa 12:7

Nu, ook Adam moest in een diepe slaap, een geestelijke slaap, om Eva te ontmoeten. Daarover werd gesproken in het paradijs, over de tardemah. Ook al zouden wij in het paradijs zijn, toch zijn we er dan nog niet, omdat de diepe geestelijke slaap nog moet komen, het rode waarvan wij moeten nemen, tot het afleggen van aardse status en eer. Dan moeten wij het pad van verworpenheid begaan, en dat moet ook wel vanwege het ‘wee u wanneer een ieder wel van u spreekt.’ Wij moeten afgezonderd zijn in de toorn des Heeren, zoals Jeremia, en hier zoals Irak.

‘Ook toen Irak van het rode nam had dit grote gevolgen. Hij werd beladen met schuld en kwam onder God's toorn, net als toen de lijdensgezinde de lijdensbeker moest leegdrinken. Toen werd Irak de wildernis ingezonden.
Het rode is een beeld van tussen waken en slapen. Het is het tijdsbestek waarin de mens loskomt van het aardse en de onderwereld ingaat.’
Ewa 12:9-10

Het is de ontdekking aan de diepte van de zondeval, de grootte der zonde leren kennen, waar zondag 1 van spreekt. Hierin mag de mens niet sjoemelen, maar moet diep gaan, diep in Leviticus en nemen van het rode, om de kom geheel leeg te drinken. Dat moest Jezus ook in Getsemané. Wij moeten leren de tijd uitzitten, de doorn in het vlees te dragen zolang nodig. Wie de roos wil moet de doorn respecteren. Vandaar dat wij onder schorpioenen leven.

Vers 11 zegt :
‘Toen Irak van het rode had genomen toen verloor hij al zijn wetten. (...)
De mens verliest dan al zijn kortzichtigheid en bekrompenheid, al zijn betweterigheid, en moet buigen voor de hogere wetten die hem overweldigen. Waar zijn de kleinzielige wetten van de mens dan ?’

De mens heeft zijn geweten en geheugen veelal van het vlees, en ook zijn bewustzijn. Dat moet besneden worden. Daarvan is ook het rode een beeld. Wij mogen dingen niet beoordelen naar menselijke maatstaven, maar alleen naar hemelse maatstaven, dus we zullen ze moeten leren kennen.

Vissen 18:36 zegt :
‘Ook Irak moest heilige huisjes vertreden, heilige wetten, omdat er iets hogers was.’

Beloch 33 zegt :

11. Het is haar zoon die er doorheen komt, het is haar zoon die alle regels overtreedt, het is haar zoon, die naar mij en jou komt.
In jouw zorg, oh dochter van de hemel, vinden we allemaal Vrede en Waarheid,
In Uw Zorg, dochter van de hemel, leeuwin van Zorg,
12. zwarte leeuwin aan de wilde zeeen van de hemel, neerkijkende op ons, kijkend hoe onze rivieren wegstromen door de zwarte nacht, in je mond, tot je ochtend.
Dochter van de hemel, zwarte leeuwin van Zorg, verberg u niet voor ons, probeer niet bij ons weg te komen,
U leidt ons weer tot uw tent van Zorg en Genade,
van Zorg en Genade zal ik u vertellen,
13. dochter van de hemel, wilde leeuwin, til me op, verberg mij in uw stroom.

Uiteindelijk zullen we teruggeleid worden naar de tent van God, en we zien dat het zoonschap te maken heeft met het afsterven aan aardse en kerkse regels die er niet toe doen, de menselijke overleveringen en tradities. Dat is wat het profetenschap is. Het buigt niet voor de mensenverzinsels, maar ontmaskert ze. Er moet rebellie zijn naar het aardse. Als we Beloch 33 lezen, over de zwarte leeuwin des hemels, de dochter des hemels, die ware zorg brengt, dan zien we ook dat machtige geheimenis uit Buli 9 terugkomen, over de komst van het nieuwe boek :

‘6. En er verscheen een grote leeuwin in het midden van de hemelen, die haar afgezanten begon uit te zenden. En toen sprak God deze woorden :
De laatste dagen van de markt zijn gekomen.
Deze zal zeer groot worden en dan vallen.
De markt heeft slaven gemaakt, maar Ik zal hen vrijzetten.
7. Ik zal de melk van Mijn Woord laten stromen om hen vrij te zetten, en ik zal hen leiden.
8. En melk en honing begon over de hoofden van de vromen en de gewilligen te stromen, en zij spraken van geestelijke dingen.
9. De aarde begon te beven en slokte de rivieren op, maar de zeeen begonnen groter te worden. Een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en er kwam een stilte, waarna woorden van wijsheid werden gesproken, terwijl boeken zich openden.
10. En zij die het Woord hadden gehoord hadden rust.
11. Kent gij de bitterheid van het Woord ? Ik zag de tranen als donderstenen en hagelstenen op de aarde vallen, en rivieren begonnen te stromen. En een luide stem sprak : Kunt gij uw grootbezit nog omhullen als Beloch de aarde bezoekt ?
12. En ik zag de markt uit de hemel vallen, en deze begon op de aarde te schreeuwen om de vromen aan te klagen. En zij werden gebeten. En de kooplieden
begonnen hun doden te geven. En zware hagelstenen kwamen op aarde, om de schepen der kooplieden te doorklieven.’

Nu, met de komst van de zwarte leeuw, de dochter des hemels, de zorgdraagster, worden de nieuwe boeken geopend. De wetten der mensen zijn tot markt geworden, en die moet vallen, wat we ook in dit tekstgedeelte zien. De mensen zijn slaaf geworden van valse wetten, van een markt. Het is van belang terug te keren tot de geboden van God, niet tot de geboden van mensen waarmee zij handel drijven in zielen.

Hebt gij al gegeten van het rode ? Bent gij al tot Leviticus gegaan ? Bent gij al doorgedrongen in de dieptes van Getsemané ? Heeft gij al de zwarte leeuwin ontmoet, oftewel hebt gij al leren zorgdragen ? Bent gij al zorgvuldig ? Dit is een belofte van tederheid, niet zomaar aardse tederheid, maar van ontmaskering en onderscheiding. Deze empathie leidt u de weg, en deze empathie zal het oordeel niet misbruiken voor eigen gewin.

We zien dat dit iets moederlijks is. Door al het overmatige patriarchische, toch wel de wilsdrang en zaaddriften van de man, heeft de mens een gebrek gekregen van haar moedermelk en honing, die nodig zijn om de hoofden en harten te verwekken tot het geestelijke en hen hogerop te nemen. Daar spreekt het boek Buli ook over. Laten we beseffen dat het land van melk en honing het moederland is. Daartoe moeten wij eerst van het rode nemen.

Ik wens u toe dat u dit pad wat in de aarde verborgen ligt zal vinden.

---

18. TERUG NAAR ODENLECH

Zowel de oude als de nieuwe bijbel geven aan dat God de lauwen zal uitspuwen. Tekenen van lauwheid zijn de zonde normaal vinden en goedpraten, je niet storen aan de zonde, en overmatig aandacht geven aan genade en vergeving, zonder bekering en gehoorzaamheid. Ook betekent lauwheid een deel voorstellen als het geheel. Ook betekent lauwheid het verletterlijken en verabsoluteren van symboliek, wat gewoon gemakszucht is. Overal waar lauwheid heerst komt schijnzekerheid, valse zelfverzekerdheid. Ban daarom lauwheid uit je hart. Door lauwheid ben je namelijk hard op weg om een farizeeër te worden. Dat gaat met elkaar samen.

Wij moeten komen tot het rode, de eeuwige verwonding, de eeuwige verbrokenheid, oftewel de besnijdenis van de borst, om hieraan te ontkomen, om zo op te groeien in de vreze des Heeren. Dat is een eeuwige besnijdenis, opdat het vlees niet kan teruggroeien. Het is geen momentopname, maar iets wat dagelijks moet gebeuren. Wij sterven iedere dag, en moeten iedere dag wedergeboren worden. Deze symboliek zien wij ook in de natuur. Het is niet iets eenmaligs. Wij moeten leven vanuit de besnijdenis van de borst, niet zomaar door de doorboring van de handen en de voeten.

Als wij het hebben over de donkere bruid van de zondenkennis, waar de gereformeerde vaderen over spraken, en wat zowel besproken wordt in de oude bijbel als de nieuwe bijbel, dan moeten we weten dat we alleen maar bij haar kunnen komen door het lijden te aanvaarden en lief te hebben, want zij laat geen onbesnedenen dichtbij haar. Wij moeten komen tot de kom met het rode, met gebogen borst, niet met een protsende borst. Onze borst moet besneden worden, opdat hoogmoed en trots ons niet zal meesleuren in de leugen en de vleselijkheid. Vandaar dat de rode reformatie van belang is.

Ga niet hoger dan uw voegen. Het verstand moet stilgezet worden want het menselijke verstand is een leugen. Men moet het hemelse verstand ontvangen, en dat kan alleen door een verbroken borst, een besneden borst. De vleselijken worden geleid door hun opgeblazen borsten. Zij zijn lauw en zijn uitgespuwd en worden door aardse krachten verleid en misleid, telkens weer. Deze bron zal uiteindelijk uitdrogen en verstenen. Het beest zal zichzelf verslinden. Let op de tekenen om je heen.

Calvijn stelt in zijn commentaar op Handelingen 17 dat het geen zin heeft als God niet in alle ijver wordt gezocht. (vers 27). Natuurlijk is er ook vleselijke ijver en daarom stelt hij in zijn theologie dat het binnen het kader van afstemming en afsterving dient te geschieden. Daarbuiten zijn de mensen verblind en verdwaasd, stelt Calvijn.

Hij stelde dat filosofen en dichters nodig zijn om de dwaasheden van het volk te bespotten omdat het denkt door uiterlijke praal God te dienen.

De gereformeerde vaderen noemden soms het leven een leugen en een ongeneeslijke ziekte. Calvijn stelde dat het leven waarmee de mensen zich vleiden de ergste dood was. Het ware leven ligt in een onbereikbare diepte verborgen waarvoor de mens eerst aan zichzelf dient te sterven.

Het ware leven ligt heel diep in de depressie verborgen. Velen gaan niet diep genoeg. Weinigen zullen het vinden. De mens vergooit zijn leven. Dat is een natuurverschijnsel. Zonder dit natuurverschijnsel zou er geen leven mogelijk zijn, want dan zou de mens verlamd zijn en gewoon

de meerderheid volgen. Het kost de mens iets. Er is geen ontwikkeling zonder dit natuurverschijnsel.

Het is het moeilijke van het leven : tegen de stroom inzwemmen. Als die stroom er niet was, dan zou de mens geen leven kunnen ontwikkelen. Er kan alleen leven ontwikkeld worden in weerstand. Juist de weerstand heeft de mens overmatig lopen demoniseren, wat ook een natuurverschijnsel is. Eerst moet er een confrontatie zijn met de leugen.

De geheimen liggen dus verborgen in het schijnleven. Wording is belangrijk, niet slechts een kanaal van het goede te zijn, want dat kan ook gemakszuchtig worden en een projectie. ‘Iemand anders doet het wel voor mij.’ Neen. We moeten uiteindelijk zelf het goede worden. Wij moeten zelf een moeder voor ons innerlijk kind zijn. Natuurlijk zijn daar regels aan verbonden. Hier gaat het duizenden malen mis, want valse zelfverwezenlijking ligt op de loer, buiten de principes om, waar men grist en grijpt. Men moet allereerst zichzelf verloochenen en tot de hemelse geboden komen, om zich daaraan af te stemmen in afsterving aan het zelf, wat een school is. Men moet tot de moederschool gaan om dat te leren. Er is niets eenvoudigs en simpels aan. Het is niet zomaar een formule of dogma.

Leren van jezelf te houden, ook wanneer je denkt dat niemand anders van je houdt. Leren voor jezelf te zorgen. Je oude leven haten. Het is niet iets zoetsappigs. Het is een geestelijke oorlog. Het is een offer. Het is een natuurverschijnsel. We kunnen er niet aan ontkomen. We kunnen het alleen verdiepen, en dat leren we op de moederschool.

De depressie kan knagen, het schuldgevoel, de wroeging, de verwarring, de wanhoop, de vrees, de woede, en dan heeft het kind een moeder nodig, en dat mag je zelf zijn. Dat is wat God in de mens betekent. Jehovah betekende al ‘wording’. De mens moet niet zomaar het goede toelaten, maar ook het goede worden. Daar gaat het duizenden malen mis, omdat de mens de godstatus wil grijpen zonder te weten wat het inhoudt, zonder het te leren. Er is altijd die spanning tussen moeder en kind, tussen God en mens. Het is een worsteling, een worsteling met God, met jezelf en met de vijand, met de onwetendheid. Je hebt de moederschool dan nodig om verder te komen.

Als dit onderwerp ter sprake komt dan is er vaak gebrek aan nuance en context, gebrek aan vergeestelijking en verdieping, en vandaar dat de moederschool telkens ingrijpt. Eenzijdigheid en verstarring is een groot gevaar op het levenspad. Taaléénkennigheid is een groot gevaar.

Als de mens dan grijpt naar het hogere gaat het duizenden malen mis. We zien het overal om ons heen. Misbruik regeert. Het is een leugen en ongeneeslijk. Daarom moeten we het verdiepen en vergeestelijken. We moeten het paradoxale van het leven leren kennen, het dualistische. Het is moeilijk om te ontwaken. Voortdurend wordt de mens door pijlen getroffen. De mens komt niet ver, en telkens moet de mens opnieuw beginnen, want het begint allemaal met schijnleven en misleiding. Eerst zou de leugenaar zich openbaren. Eerst moet de mens naar Pniël toe om los te komen van zijn afgoden.

De mens mag zo komen tot de wegwijzer. Dat gaat met veel pijn, dat gaat door veel verraad. Er is altijd weer die Judas in Getsemané. Er is altijd weer een Delilah. Zonder deze factoren zou een mens zich niet kunnen ontwikkelen. Het zijn natuurverschijnselen.

De depressie knaagt. Alles is zo gedetailleerd. Er wordt zoveel van je gevraagd, en tegelijkertijd wordt je kapot gemaakt en tot waanzin gedreven. Het wordt je soms totaal onmogelijk gemaakt. Zie je weg erdoor te vinden. Wij moeten elke dag aan onszelf en aan de wereld afsterven. Wedergeboorte is een lang en slopend proces.

Je moet dan afkicken van de drugs van het leven, van het schijnleven, vluchten uit Laodicea. Ze hebben in Laodicea van God iets heel makkelijks gemaakt, maar God is niet makkelijk. God is hoge geestelijke wiskunde. Bij de afgoden van Laodicea kom je bedrogen uit.

In het westen hebben ze een gemakkelijke god gemaakt, een laodiceaanse god, maar God is helemaal niet gemakkelijk. Are you kidding me ? Denk je dat je zomaar even liedjes kunt zingen voor God ? Zowel de oude als de nieuwe bijbel tonen dat God de liederen van de mensen veracht en haat. God zocht Mozes te doden omdat hij zijn zoon niet had besneden. God wil besnijdenis van harten zien.

Dat wil niet zeggen dat we helemaal niet mogen zingen en dat liederen verkeerd zijn, maar het wil zeggen dat we eerst ons hart recht moeten maken voor God, en dat God ons dient te leiden. Lauwe mensen kunnen niet zomaar tot God komen met hun tradities, want God zal hen tot vijand zijn, en zal ze uitspuwen. Geen makkelijke God dus, hoe graag mensen het ook willen geloven. God is hoogspanningsgevaar. Je kunt God niet bedriegen met uiterlijke vormen en tradities.

Kun je God zomaar vertrouwen ? Nee, natuurlijk niet. God is grimmig naar de zonde, en geeft een ieder die met verkeerde bedoeling komt over aan de misleiding. God is een verwoester van de zonde, een roofdier uitgezonden om de zonde te doden, en de mens denkt dat God een tam schoothondje is. Nee, God is een onvoorspelbare leeuw als de mens er eigen voorwaardes en vooroordelen op nahoudt. Zowel de oude als de nieuwe bijbel zijn daar heel duidelijk in.

Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. De mens speelt blufpoker en denkt dan ook op de bordeelslippers tot God te kunnen gaan zomaar. Als het even kan protst de mens, en de mens is zeer egoïstisch en denkt dat God precies op zijn niveau is en precies zoals hem denkt. De mens is zwaar ziek. Dat ieder mens een andere mening heeft en dat ze elkaar allemaal tegenspreken schijnt hen niet te deren. Ze denken nog steeds dat zij dat ene speciale koekje in de koekjestrommel zijn. Je kunt alleen tot God naderen in het minderen.

Take it like a man. De samenleving is verleugend. Ze liegen onder elke hoge boom, op elke hoek van de straat, en verkopen hun bluf-capsones. God heeft hen aan het liegen overgegeven. Er zijn teveel schijnzekerheden, dus er moet wel chaos, twijfel en verwarring komen. Men lijdt voor de verkeerde zaken, men lijdt voor het ego en voor allerlei protserigheid, en daarom moet het lijden nog gericht worden. Ook de woede, de vrees en de depressie moeten nog gericht worden. Vandaar dat in deze dagen het boek Odenlech ook zo belangrijk is, in de nieuwe bijbel, dat men terugkeert tot de tucht, vraagt om de tucht, opdat het gericht kan worden. De mens moet de waarheid kopen.

---

19. PAS OP VOOR DE SCHIJNVERBROKENHEID

Heeft het volk het verdiend om misleid te worden ? Ze hebben gehoereerd met de slimme, snelle leugen over de ruggen van anderen. Heeft het volk het verdiend om verleugend te worden ? Ze hebben voor de leugen gekozen. Ze hebben de waarheid niet gekocht. Ze hebben er niet voor gewerkt, want alles is immers genade. Alles is immers geloof. Heeft het volk het verdiend ? Koop de waarheid. Werk voor de waarheid. Jakob moest hard werken voor zijn vrouw. Tweemaal zeven jaar. Tussendoor werd hij bedrogen. Zelf had hij ook eens zijn broeder bedrogen, en het bedrog ging voor in de kerk, door Ezau heel eenzijdig en eenkennig te bespreken.

Het boek Odenlech begint met de weesprekingen : ‘Wee de ouders.’ Er is heel wat misgegaan in de opvoeding. Aan tucht ontbrak het. Ze lieten als Eli hun kinderen maar aanrotzooien.

Het is een zware strijd. Men dient terug te keren tot de tucht, tot de gesel des Heeren. Dit is nodig opdat alles diepte en richting zal krijgen. De spekborsten van het volk, van de mannen, die geen melk geven, maar melk afnemen, hebben verderf gebracht. Het heeft de geestelijke kanalen en bloedscirculatie omgebracht. Het is geestelijke trombose. Het zijn gezwellen. Oh, hoe het volk gericht is op het protsen met hoogmoedige, betweterige mannelijke borsten. Vlees dat lekker aangroeit en lekker wegkauwt, ter onderdrukking van het volk, en de farao wil het volk niet laten gaan. Het zijn Iraanse geesten van vrouwenonderdrukking en kinderonderdrukking. Je kan geen vrouw of kind zijn in Iran, want bij het minste of geringste wordt de doodstraf opgelegd.

Het is de strijd tegen een groot monster, en daarom moeten we terug op de paden van Odenlech opdat we niet in deze strijd bedrogen worden en zelf als het monster worden. Het monster verslindt de massa’s en neemt hen op. Dit monster heerst ook in het westen. Je kunt het alleen te lijf gaan met raad en overleg. Werktuigen moeten zintuigen zijn, niet zomaar werktuigen. We spreken niet zomaar over genade en werken, maar over afstemming en verdieping. Het boek Odenlech spreekt erover dat er niet zomaar leiding en genezing is, niet zomaar voorspoed, maar dat het gaat om deel te hebben aan het lijden des Heeren, dat er eerst verbrokenheid dient te zijn. Men wil geleid worden maar geen deel hebben in het lijden des Heeren. De zaadkorrels willen niet sterven. Men dient de zaaddriften der aarde.

Daarom moet de Heere een harde leermeesteres over de mensheid aanstellen, waar Calvijn al over sprak. Nu, hier lezen wij ook over in het boek Buli, dat men niet zomaar de Heere kan volgen. De Heere zoekt niet zomaar naar volgelingen, want dat is vaak nog teveel in eigen vlees, maar de Heere zoekt naar de verbrokenen van hart, de verbrokenen van zaad, opdat zij opgenomen kunnen worden in het zaad van de vrouw wat gekomen is om het meerkoppige monster te verbrijzelen onder haar voet.

Let wel : Dit is de donkere bruid, de zondekennis. Buiten de ontdekking aan de verre dieptes van de zondeval komt men geen stap verder. Er is zoveel valse verbrokenheid die nog protst, er is zoveel oppervlakkige verbrokenheid die nog eigen eer zoekt, die nog niet diep genoeg aan zichzelf is gestorven.

---

20. IN DE DIEPTES VAN ANDERLECH

Alle dieren moeten lijden voor het letterlijkheids-syndroom van de mens.
Het gaat er niet zomaar om een persoon te volgen, maar het Woord.
Dat is waar het boek Anderlech in de nieuwe bijbel over gaat.
Het is ondragelijk lijden, maar het is om te beschermen tegen het eindeloos krachtige en sluwe vlees.
De mensen hebben harde voorhoofden, en steken als schorpioenen tot het bot.
Maar hierdoor worden de profeten afgezonderd.

Deze profeten zijn niet slechts profeten, maar worstelen met het vlees als gladiators. Zij zijn jagers op het vlees. Zij zijn pelgrims, opdat de zonde hen niet zal inhalen. Zij zijn hermieten opdat zij niet door de zonde worden gevonden. Zij zijn monniken die op zoek zijn naar het Woord, maar omdat het Woord van een gehele andere natuur is zullen zij eraan sterven. Niemand kan God zien en leven. Het kind moet in de aarde sterven om opgenomen te worden. Dat is wat de wedergeboorte inhoudt. Bezoek niet de feesten en rouwplaatsen van de mens, maar ga de diepte in, op zoek naar het verlorene, wetende dat jezelf de verlorene bent.

Het gaat niet zomaar om het zoeken naar een persoon, maar om het zoeken naar het Woord. In de stad hebben ze een afgod gemaakt. Zij beklimmen de geestelijke bergen niet. In het dal hebben ze hun varkensafgod. Het zwijn bij de verboden boom heeft hen hebzucht en vraatzucht verkocht. De geestelijke jacht hebben ze verzaakt, de kennis verwaarloosd.

Daarom spreken de profeten in raadselen en spreken zij harde woorden die niemand begrijpt. Het vleselijke kan het geestelijke niet begrijpen. Profeten spreken harde woorden tot een nog harder volk.

We kunnen niet meer verder. We moeten terug naar wat we achtergelaten hebben. Het Woord predikt een geheel andere weg.

Vecht, werk, leer, lijdt en toets. Opdat gij loskomt van al te gemakkelijke genadedrugs en geloofsdrugs.

De profeten zijn geschoold in het boek Anderlech in de nieuwe bijbel, zijn tot haar dieptes gegaan.

Zij zijn gekomen tot het verborgen manna, zij hebben het vlees overwonnen om tot de witte steen te gaan, en hebben het boek des levens in hun hart ontvangen.

Daarom zijn zij de opgenomenen. In de wildernis hebben ze gebogen tot Moeder God, geworsteld met haar op Pniël. Zij zijn in haar wedergeboren. Zij is niet zomaar Moeder. Zij heeft getoetst, en zij moesten haar toetsen. Zij is niet zomaar moeder. Zij moesten sterven in de aarde. Zij moesten

losgetrokken worden van de stad, hun eigen hardnekkigheid en zaaddrift overwinnen. Het is niet iets gezelligs en romantisch. Het is een oorlog tegen het vlees, het eindeloos bedriegelijke vlees. Dan moet je tot zekere fundamenten komen, tot de hemelse vreze, toorn en twijfel. De profeet Jeremia was afgezonderd in toorn. Maar de mens heeft niet gezien wat de ware hemelse toorn is. Ze hebben het verletterlijkt en vereeuwigd, verabsoluteerd. Ze hebben het verdraaid in hun vleselijke begeerten. Een ieder strijdt voor zijn eigen koninkrijkje.

In het Woord ligt het visnet verborgen om aan deze dingen te ontkomen, wat een hemels visnet is. Hierin ligt de ware opstanding verborgen, zegt het Woord in Anderlech 11.

Men is geobsedeerd met aardse wiskunde, maar moet de hemelse viskunde leren. De mens moet loskomen van de aardse vreze, en moet komen tot de hemelse vreze. Zo niet dan blijft de mens roekeloos en een opgewonden standje. De mens klaagt over ondragelijk lijden, maar het kost wat om los te worden gesneden van het vlees en opgenomen te worden in het hemelse visnet. Wees blij dat er limieten zijn. Dat is het hemelse visnet. Beweeg binnen het hemelse visnet. Wees blij dat gij niet aan uw lot bent overgeleverd. Leer het hemelse visnet ontdekken, de hemelse limieten, en leer er gevoelig voor te worden door het lijden.

21. VALSTRIKKEN OP HET PAD

Laat de spanningen er maar zijn, laat de conflicten er maar zijn. Laat het voor wat het is. Ga er niet zomaar met de botte bijl tegenaan, want het laat de limieten zien. De mens is te ver gegaan. Nu wordt de mens ingeperkt. Er is alleen ontwikkeling in inwikkeling zei iemand eens. De mens moet onder een zekere druk staan anders zou hij sterven. De mens moet hier en daar tegengehouden worden, anders zou hij van het pad afwijken en meegesleurd worden in de overdosis. Het boek Anderlech is hierin een waarschuwing en een herinnering.

Wat moeten we met mensen die zeggen dat we een kind moeten zijn als excuus om niet te hoeven leren, als een aanval op de hemelse kennis. Dat soort mensen zijn er genoeg. Zij verdraaien de principes, zoals de goddelozen doen. ‘De kennis maakt opgeblazen,’ zeggen ze dan. ‘Je moet een kind zijn, afhankelijk,’ en zo vechten ze tegen profetische woorden, en vechten tegen de ontmaskering van het vlees, want dat willen ze niet horen. Kind zijn is bij hen gelijk aan dom zijn en dom blijven, in positieve zin. Ze willen geen kennis, maar geloof. Blind geloof wel te verstaan, en zo maken ze makkelijke prooi voor de roofdieren en zijn zij zelf ook prooi. Het is de stem van de spijbelaar. Ze willen genade als een excuus om te zondigen, als een excuus om niet meer door te leren. Ze hebben immers alles al. Nederland is ingedut in deze houding. Deze geest heerst over veel kerken, met name de vrijere kerken. Het is een groot gapend ravijn waar velen instorten. Het is de new age, die ook pronkt op de preekstoel en ernaast.

Deze mensen kunnen zeer religieus zijn, en overgeestelijk. Ze zijn aan de drugs van de gevoelsgodsdienst. Hun gezangen hebben ze om de hemelse leer uit te doven. Anderlech 11 noemt de zonde : het weigeren je te onderwerpen aan de hemelse leer. De hemelse leer wordt vervolgens verdraaid. Men wordt zo zelf verheven tot een vleselijke hemelse leer. In lauwheid ontstaat altijd valse zelfverzekerdheid. Dat is het gluiperige ervan. Het zijn druipende stenen op het pad waarover de lauwen en onoplettenden uitglijden. Blijf op je hoede. Oh, Anderlech waarschuwt hier zo tegen.

Moeten wij ons dan zomaar laten gelden, heethoofdig en koudhartig ? Neen. Anderlech 11 roept ons op om schuchter met deze dingen om te gaan, opdat de hemel niets vleselijks wordt toegeschreven. Wij moeten ons toeleggen op de ingetogenheid, en niet uit ons voegen springen. Wij moeten ons leren terug te trekken. Dat is heel moeilijk, want alles trekt aan ons. Anderlech 11 legt uit dat we daarom een lust moeten hebben naar de hemelse leer, want anders ontkomen we niet aan de lusten der wereld. Dat is dus een leerbegeerte. Deze begeerte moet dus ernstig zijn, gedreven door zowel de hemelse toorn als de hemelse vreze, om zo niet in die der mensen te vallen. Het vlees is sluw, onderschat het niet, eindeloos sluw. Wie meent te staan zie toe dat hij niet valle. Oh, wie zou niet vrezen, als je weet hoe bedriegelijk en eindeloos sluw het vlees is. Van elk gaatje in de wapenrusting van de mens maakt het vlees dankbaar gebruik, en laten we beseffen dat het vlees, onze vijand, niet slaapt. Het is dus niet zomaar dat we ten allen tijde moeten bidden vanwege de vele bedriegelijke en valse gebeden van het vlees, maar dat we ten alle tijde moeten waken en toetsen.

Anderlech 8 toont de weg : Komt uw ellende onder ogen, ten diepste, ten volle, en praat het in geen enkele zin meer schoon. Dat is de wedergeboorte en de eeuwige zorg van de hemel, juist die overtuiging te ontvangen, niet van jezelf, niet van hoe goed je bent, maar hoe diep de zonde gaat, hoe bedriegelijk het allemaal is. Mensen stoppen vaak ergens halverwege en denken dan dat het genoeg is, en zetten hun tentje op, hun handeltje, en hun hele circus, en bouwen dan hun stad en koninkrijkje er omheen, maar het is niet genoeg. Het is niet genoeg, het is niet voldoende.

De profeten zijn roependen in de woestijn. De mens luistert niet. Dat is het vlees. Zo is de mens omsingeld door vele roofdieren die hier profijt uit slaan, winst mee maken. De mens is zo bezet gebied. Het scheurt de hersenen van de profeten, maar die moeten hier wel doorheen om afgezonderd te blijven. Dit lijden is scherp en diep. Zij kunnen hier niet vrolijk onder blijven.

Altijd weer kiest de mens voor uiterlijk vertoon, ook in religie. Zij zijn hiermee ingegaan tegen Anderlech 8 die zegt dat God geen uiterlijk vertoon wil. Het is allemaal bijgeloof. Ongehoorzaam zijn zij aan Anderlech 8. Anderlech 8 noemt het volk zowel onkundig als onverschillig. Dat is de situatie in de wereld, de wereld van het vlees. Het is een groot lijden, maar Anderlech is hierin een gids. Wat heeft de mensheid met deze gids gedaan ? De mens is overgeleverd aan de willekeur. Daarom is het boek Anderlech in de nieuwe bijbel vandaag zo nodig. Men is dartel geworden. Men staat pronkend op tegen de hemelse waarheden, met grote bluf. Blufpoker speelt de mens, en volgt blufkikkers achterna. Och, laten de profeten hierover klagen opdat zij niet onder hetzelfde oordeel komen als de wereld. Laten de profeten zich toch afzonderen. Laten zij zich eraan toewijden om Anderlech ten diepste te bestuderen, gaan tot de tranenrivieren over deze dingen om zo als mijnwerkers in de grotten van het woord te werken, wat de exegese is, de schriftuitleg, opdat het volk doorgangen zal vinden. Een grote verborgen heerlijkheid ligt er in dit boek, wat vanuit de hemel tot de verloren mensheid is gekomen.

Nu, waakt, en volg het pad. Wijk er niet meer vanaf, dut niet meer in, want de tijden zijn kwaad en bedriegelijk. Dit zijn tijden van grote illusie, groot boerenbedrog. De mens moet nog ontwaken. Er is een pad voor de vrome. Ook de kerk is een warnet. Zowel kerk als volk zijn vergaan, stad en land.

Wat is dan de opdracht ? Zorg zeker niet dat je in het marktwezen omtrend deze dingen komt. Anderlech 8:64 zegt :

‘De mens moet het hemelse woord doorgeven aan het nageslacht en vruchtbaar zijn.’

Een ernstig woord voor deze tijd, en dan moet je eerst dat woord opzoeken en er alles voor opgeven, eerst zelf de diepte ingaan van dat woord, anders heb je niks te prediken. Het zaad moet er eerst in sterven en wortel schieten, anders zal het verdraaid worden. Zoveel gevaren staan op de loer. Daarom moet je een gladiator zijn. Blijf niet stilstaan, ook niet als gladiator. Bouw niet je arenaatje ergens voor aanzien en roem. Trek voort als een pelgrim. Laat de zonde je niet inhalen. Dit houdt ook in : Laat de zonde je niet vinden. Ga daarom de diepte in. Blijf niet aan de oppervlakte. Wordt geen snelheidsmaniak. De nieuwe bijbel toont dat het pad onder de aarde leidt, door de onderwereld. Dat is de ware exodus. Er is geen directe weg tot de wildernis. De poortwachters houden je tegen. Ga dus tot de fundamenten. Je komt niet zomaar de stad uit, maar ga diep onder de grond tot de geheimen. Dat is de weg van de nieuwe bijbel. En hulp aan anderen gaat via het onderwijs. (vers 66)

Het boek Anderlech is een weeklacht over het feit dat de mens zich maar niet bekeert, maar toont tegelijkertijd het pad om er doorheen te komen, toont tegelijkertijd de diepte van deze dingen, en hoe er in deze dingen mijnenwerk verricht dient te worden, en duikerswerk, en imkerswerk.

Het boek Anderlech waarschuwt dat er een vals geloof is binnengeslopen wat voor de verkoop is, en wat de mens bindt. Geloof kan alleen bestaan in verhouding tot, anders is het een wild vraatzuchtig omgetemd varken. Als geloof wordt losgekoppeld van onderricht ontstaat er een valstrik. Die valstrik is er ook als het onderricht wordt losgekoppeld van de vergeestelijking, laat Anderlech 3 zien. Dan gaat het zich namelijk verdichten, en worden ogen verblind. Dat is ook een truuk van de spijbelaren. Dan gaat het niet diep genoeg, blijft het steken en wordt het een valstrik. Betekenissen kunnen zo niet tot hun recht komen, en dan weet men niet meer waar men het over heeft. Dan gebruikt men gewoon krachttermen. Powerwoorden zijn drugs vandaag de dag. Men spreekt ze uit om erbij te horen, om stoer te doen, een product te verkopen, enzovoorts. Men spreekt ze uit en krijgt direct erkenning en herkenning. Het gaat men veelal om het aanzien. Dat is goed voor het vlees, maar niet voor het geestelijke leven.

Het vlees noemt het geestelijke ziek, terwijl het zelf ziek is. Daar hebben ze een handel in. Vele geestelijke kinderen worden bedrogen door de vleselijke markt. Die krijgen een etiket op, worden aan de medicijnen gezet, drugs, vergif, opdat ze levenslang slaven zouden blijven van de markt, maar de moedermelk des Heeren zet hen vrij. Halleluja.

Buli 9 zegt :

‘De markt heeft slaven gemaakt, maar Ik zal hen vrijzetten.
Ik zal de melk van Mijn Woord laten stromen om hen vrij te zetten, en ik zal hen leiden.
En melk en honing begon over de hoofden van de vromen en de gewilligen te stromen, en zij spraken van geestelijke dingen.’

Beloch 9 zegt : ‘U heeft mij verlost van dit boze geslacht.’

Halleluja, laten we ons daar aan vasthouden. God komt ons tegemoet in dit boze uur waarin de mens verdronken is in leugens. In het diepste punt van onze verbrokenheid, honger en wanhoop reikt God de hand naar ons uit, en toont ons het hemelse eeuwige touw. Daarin mogen wij verbonden zijn aan de bronnen des levens. De vijand zal niet het laatste woord hebben, maar zal doorstoken staan in God’s tent. (Buli 4:19)

Het is een vreselijke situatie in deze wereld, maar wij moeten nog ontwaken tot de hemelse waarheden. Het is een zware strijd. Wij moeten hierin alle stenen omdraaien. De vijand geeft niet makkelijk op, de farao wil het volk niet laten gaan, en het beest wil zich niet bekeren, hoe dan ook. Dan moeten we dieper gaan. Het boek Anderlech geeft hierin doorgang. We staan tegenover hardnekkig vlees in de arena. Dit vlees laat zich niet zomaar temmen. Dit vlees is professioneel in zonde. Alleen profeten ontkomen aan haar. Alleen als je je hebt afgezonderd van de boze massa’s. Denk niet dat je omgang kunt hebben met de wereld, vriend kunt zijn met de wereld, en onbesmet kunt blijven. Het pakt je, onherroepelijk. Maar dwazen praten het immer schoon. Het boek Anderlech laat zien wat voor geesten dit zijn : plaaggeesten en verslavingsgeesten. We lezen in Buli 8 wat het lot zal zijn van de plaaggeesten :

24. En de zesde afgezant kwam naar voren en begon op de trommel te slaan. En kwelgeesten werden met veel banden vastgebonden en in een rivier geworpen, en de rivier werd tot bloed.

Nu is het niet zo dat dan de kwellingen zijn opgehouden, want de verzen erna zeggen :

25. En varkens werden geboren uit de rivier en kwelden degenen die nog op aarde waren.
26. En de zevende afgezant kwam naar voren en begon op de trommel te slaan. En vele voorhangsels scheurden, en er kwamen meer varkens tevoorschijn om degenen die op de aarde waren te kwellen. En een luid gesmeek, gehuil en gegil steeg op.

Wij gaan van kwelling tot kwelling. Ook als de voorhangsels van het Woord scheuren komen er juist zoveel kwellingen, als wij ontwaken tot de diepere waarheden, want die diepere waarheden worden met hand en tand door misbruikers bewaakt. Elke waarheid hebben ze misbruikt. En we zien hier varkens die een beeld zijn van hebzucht en vraatzucht. Er liggen vele valstrikken voor hen die dieper in het Woord doordringen, want telkens weer proberen misbruikers hen te verleiden om het ook maar te gaan misbruiken en verkopen. In die zin groeit het kaf met het koren op.

Laten we verder kijken naar Buli 4 :

27. En de achtste afgezant kwam naar voren en begon op de trommel te slaan. En er was een stilte voor vele dagen.
28. En ik zag het grote varken van vele heuvels vallen, totdat hij niet meer in de lucht was.
29. En hij verloor zijn plaats in de hemel, en gieren kwamen om van zijn vlees te eten.

We zien hier dat stilte ons wapen is. Maar deze stilte moet volkomen doordringen. Het moet een stilte zijn van vele dagen als een groot vasten, als een luisteroffer wat volkomen dient te worden, tot doorboring van de oren. Alleen dan zal de hebzucht in ons geen plaats kunnen vinden. Profeten dienen voornamelijk zwijgers te zijn, luisteraars, worstelaars met overmoed. Ze moeten stom worden voor de Heere, tot de wachter van de mond. Zij mogen niet zomaar spreken. Eén ijdel woord kan hen fataal worden. Zij worstelen ten bloedens toe met de geest van overmoed en praterigheid.

Buli 9 zegt :

4. Spreek geen ijdel woord uit als gij bij Haar bent, want ze zal u verslinden. Maar zij zal zorg brengen tot hen die zorg dragen.

Kennen wij de diepte van dit vers ? Alles wat vlees is moet sterven in ons, moet verslonden worden door God, door het geestelijke. Laten wij ons bewapenen met dit vers als wij tot God gaan, en niet ijdel tot God spreken, God’s naam niet ijdel gebruiken. Bewapen u met Buli 9:4. Kom tot de diepte van het vers. Het bewaakt zowel u als God. De mens heeft namelijk teveel vals gebeden, overmoedig gebeden, en God hiermee belast.

22. ANDERLECH 13 : DE OPNAME

De mens wordt geleid door zaaddrift.
Daar mag je niks over zeggen.
Zij luisteren niet naar de profeten.
Willen ze niks mee te maken hebben.
Niemand zal hen stoppen in hun vleesdrift.
Niemand zal hen stoppen in hun gejakker.
Ze zijn op weg naar de afgrond.
Het vlees duldt geen limieten.

Ouders hebben hierin een grote verantwoordelijkheid.
Ze hebben de tucht verwaarloosd en nu is de jeugd overgeleverd aan verwennerij en zelfverwennerij.
Er heerst een gevaarlijke grootouder cultus ook.
Zo raakt het volk in slaap.
Nu kunnen ze de snelle auto's niet meer stoppen.
Het is een verslaving.
Daarom zegt Odenlech ook : 'Wee de ouders die het onderwijs verzaken, die hun kinderen niet onderwijzen.'
Je hoeft een kind niet te dwingen, maar er moet wel tucht zijn, er moeten wel limieten zijn, en ze moeten wel bij het onderwijs kunnen. Het moet voor ze klaarliggen. Ouders hebben de taak om dat over te brengen.

Anderlech 13 laat de ware opname zien.
Het is een heen en weer.
Het is de verwerking van vlees en vuilnis.
Dit gebeurt in de mijnen van het woord.
De mens heeft het mijnenwerk verzaakt.
Het was hen wel goed zo.
Ze hebben het niet verdiept.
Ze zijn oppervlakkig geweest.
Ze hebben het gelaten zoals het was.
Maar de opname is visserswerk.
Dat gaat heel diep.
Dat gaat heen en weer.

In de mijnen moet men de weg vinden van stad tot wildernis, stelt Anderlech 13.
Daar moeten de kinderen mee naartoe genomen worden.
Dat is de taak van de ouders om voor hen de weg te bereiden.
De opname gaat dus ook weer terug, terug naar de kinderen, om hen de weg te wijzen.
Je zit niet hoog en droog in je hemeltje.
Je gaat de dieptes in op zoek naar de verlorenen.
Dat is wat de opname is.

Het is een werk van de afgezanten.

Het zijn hemelse afgezanten.
Het zijn vissers.
Met hen moet de mens leren samenwerken.
Het is een natuurverschijnsel.
Zij brengen de mens terug tot de natuur.
Zij komen ook voor de kinderen.

Niemand wordt overgeslagen.
Zij komen voor hen die het meest verloren zijn, die het meest afhankelijk zijn, het meest kwetsbaar en hulpeloos.
Dat is wat de opname is.
Je neemt het diepere op.

Wat is er veel gelogen over de opname, met name in de vrijere kerken.
Alsof het een soort opportunisme is.
Maar dat is helemaal niet zo.
Het is het leren zorg dragen, het leren de weg bereiden voor anderen.
Het is dat je zelf leert opnemen.
Het is een verwerkingsproces.
Je gaat tot de diepere kern.
Het is een ontwaking, een studie.
Het is ingeleid worden tot het hemelse werk.

Oh, er is zoveel te doen.
Neem de geestelijke pensioenfondsen niet aan.
Anderlech 13 laat zien dat de opname het alles tot zaligheid strekken betekent.
Alle dingen moeten medewerken ten goede. Dat is een opdracht.

23. WOORD EN VRIJMAKING

De vleesdrift, erfdrift en zaaddrift, bezitsdrift van de mens, ook machtsdrift en expansiedrift, mag niet ingetoomd worden. Het vlees mag geen haar gekrenkt worden, want dan is het vlees zwaar beledigd. Alles om hen heen ziet het vlees als objecten voor de productie. Die objecten worden doorverkocht, met grote winst. Opportunisme. Het vlees heeft vele slaven gemaakt, een slavenmarkt. Maar het boek Buli in de nieuwe bijbel laat zien wat er gaat gebeuren :
(Buli 9:5-12)

5. De Leeuw sprak deze woorden : Nu dan gaan de gezanten uit om het Woord te zuiveren. Hij werd gevolgd door een grote groep leeuwen. De leeuw was rood en wild. 'Verschrikkelijk' was zijn naam. Toen sprak een stem : Nu is het oordeel gekomen tot het binnenste der aarde en de zee.
6. En er verscheen een grote leeuwin in het midden van de hemelen,
die haar afgezanten begon uit te zenden.
En toen sprak God deze woorden :
De laatste dagen van de markt zijn gekomen.
Deze zal zeer groot worden en dan vallen.
De markt heeft slaven gemaakt, maar Ik zal hen vrijzetten.
7. Ik zal de melk van Mijn Woord laten stromen om hen vrij te zetten, en ik zal hen leiden.
8. En melk en honing begon over de hoofden van de vromen en de gewilligen te stromen, en zij spraken van geestelijke dingen.
9. De aarde begon te beven en slokte de rivieren op, maar de zeeen begonnen groter te worden. Een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en er kwam een stilte, waarna woorden van wijsheid werden gesproken, terwijl boeken zich openden.
10. En zij die het Woord hadden gehoord hadden rust.
11. Kent gij de bitterheid van het Woord ? Ik zag de tranen als donderstenen en hagelstenen op de aarde vallen, en rivieren begonnen te stromen. En een luide stem sprak : Kunt gij uw grootbezit nog omhullen als Beloch de aarde bezoekt ?
12. En ik zag de markt uit de hemel vallen, en deze begon op de aarde te schreeuwen om de vromen aan te klagen. En zij werden gebeten. En de kooplieden begonnen hun doden te geven. En zware hagelstenen kwamen op aarde, om de schepen der kooplieden te doorklieven.

Nu, Beloch is ook een boek in de nieuwe bijbel. Het is de terugkeer van het volledige Woord, want de mens had afgedaan aan het Woord. Ook waren ze voor een heleboel dingen nog niet klaar. Ook profeteerden ze nog deels, nog onvolkomen. We zien dat als de markt valt hoe dit nog een zwaar lijden is voor de vromen. Het vrijzetten gebeurt niet zonder slag of stoot. Zij worden flink gebeten. Zij worden op ‘guilt-trips’ genomen.

Er is geen vrijmaking zonder de opening van het Woord. Men kan oppervlakkig met het Woord omgaan als met een dode letter, maar men kan ook tot de tranen van het Woord gaan. Men moet tot het levende Woord gaan, het wenende Woord, in de volle bitterheid. Het is niet iets om lichtzinnig over te doen, of afstandelijk en klinisch. Het moet doorleeft worden. De traan van het Woord moet ontvangen worden, en de melk, en deze tranen zijn niet passief en hopeloos, maar zij zijn

donderstenen en hagelstenen, oftewel zij voeren oorlog. Dat is ook waar het boek Beloch over gaat. Het is een boek van geestelijke oorlog, een leergierigheid. Daar moet alles voor opgegeven worden.

Er wordt niet alleen gesproken van melk, maar ook van honing. De mens moet leren verzoeten, niet alleen bitter blijven, maar ook hoop blijven houden, hoop bieden en ervoor vechten, tot nieuwe, diepere inzichten komen. Dat is een gematigd zoet, want er is veel werk te verrichten. Wees dus niet overmatig bitter en ook niet overmatig zoet, want dat is verlammend. Velen zijn vergiftigd door overmatig zoet. Zij zijn niet de nodige wegen gegaan, maar zijn tot kunstmatig, vals zoet gekomen wat zwaar giftig is en wat de harten heeft verlamd. Ze zijn onverschillig geworden, in schijnveiligheid, opportunisme. Ze dalen niet meer af, maar zoeken het hoger en hoger, puur voor zichzelf, voor hun verwennerij. Zo leven zij in valse gerustheid. Zo leven zij in groot deserteurenschap en belastingontduiking. Het is een plaatje wat in deze wereld is geschetst. Je ziet het overal om je heen, hoe mensen geestelijk pensioneren en overzoet gaan wanen. Huisje boompje beestje. Alles keurig in orde. Maar wij hebben niets. Het is Laodiceaans. Er is nog een grote geestelijke strijd te voeren. Overal dut men in, onder elke hoge boom.

Als we kijken naar de derde psalm in het boek Beloch :

3.

Een oorlogspsalm in tijden van vervolging

1. De hemel is mijn Leider,
Zij onderwijst mij en waakt over mijn ziel,
Mij ontbreekt niets,
2. Dit boek is zonder twijfel een richtsnoer voor de hemelvrezenden.
3. In de nacht zoek ik U, en kom tot waar U baadt.
4. In de nacht zie ik U en roep ik tot U,
Want mijn vijanden achtervolgen mij.
5. U spreekt in geheimtaal tot mij,
U ziet mijn vijand, en kent hen bij namen,
6. U gaat voor mij uit, en vernietigt hen met uw speer,
Ja, een groot oorlogsvoerder bent Gij

We vergelijken dit met de speer van Haruth in Duizen 3 :

‘Vele mannen en vrouwen stierven die dag door de speer van Harut. Van elke honderd mannen waren er nog slechts acht over, en elke honderd vrouwen werden tot driehonderd vrouwen. En Harut vroeg aan haar zuster Jonne hoe dat kon. En Jonne zei dat het de wonderbare vermenigvuldiging was.’

De mannelijke kracht is door de zondeval ontspoort, en daarom moet het mannelijke vleselijke teruggedrongen worden, want het mannelijke kan alleen leven vanuit vermindering. Hiertoe is de hemelse speer gekomen. Het mannelijke moet minderen om geboorte te vinden in de baarmoeder van de sobere natuur.

24. Van binnenuit

De wereld moet van binnenuit veranderen, niet door uitwendig geprots.
Van binnenuit komen de stromen van levend water. (Belech 1:47)

Ik had een droom over kleine visjes die tot vlinderachtige vliegen werden met een soort blauwe vleugels met roze vlekken. Ook had ik een droom dat ik met het broertje in de slaapkamer van de ouders was, en dat er parasieten waren gekomen in persoonlijke gedaantes. Mijn broertje kon dat op een scherm zien. Ze kwamen al naar boven. Mijn broertje zei toen dat we naar het zolder moesten om daar te vluchten. De zolder was heel groot als een trappenhuis met vele gangen waarin je kon verdwalen. Toen renden we daar een gang op.

Anderlech 12 zegt :

13. Om tot de herschepping te gaan en de herschepping te begrijpen heb je de hemelse sleutels nodig, de sleutels van de hemelse visserszorg. Alleen op hemelse grond kan de herschepping komen. Het is vruchtbare grond.
14. In dat proces neemt de hemelse wildernis de man over, en draagt hem.

Door de geestelijke visserszorg wordt het van binnen veranderd, en zo neemt de hemelse wildernis de man over om hem te dragen. De man moet een stap terugdoen. Hier zien we ook hoe Buli 1 in zijn werk gaat.

1. Zij is in oorlog tegen de grote stad. Aan de grote rivier in de wildernis is zij. Ziet, zij zal de grote stad tot een wildernis maken.
2. Zij zullen verantwoordelijk zijn voor hun zonden. En zij zullen loon ontvangen naar werken.
3. Zij zal Haar kinderen voeden met Haar Woord, en zij zal Haar kinderen roven uit de grote stad, en hen leiden tot de diepe wildernis, en veel krijgsgevangenen zal zij meevoeren.

De prediking van het visnet en van de volkomen zonde overtuiging is het middel waardoor zij de man overneemt. De man gaat zo terug naar zijn moeder en wordt gedragen. De man moet herschapen worden, want op aarde ontstond slechts een karikatuur van de man, geheel verkeerd voorgesteld, onder marktdruk en de druk van de zonde. Anderlech 12 geeft de sleutels. De man moet terug naar de hemelse school en de uitlegkunde leren, want de betekenissen zijn vastgeraakt, niet genoeg verdiept. Het heeft zich verletterlijkt, en daarom heeft de man dicht vlees waarmee hij protst. Het is geestelijke trombose. Het hemelse woord moet weer stromen vanuit de dieptes, dan is het vers, puur en gezond, levengevend, levenmakend. Hier leert de man de geestelijke viskunde om zijn ogen en oren te openen.

Hier leert de man ook voor de armen te zorgen, het onderwijs door te geven. Er was namelijk veel van de armen geroofd door het geprots van de man. Zo mag de man tot verdieping en bezinning

komen. Hier is het belangrijk te komen tot de goede gids op het pad, want er zijn veel landmijnen. Ga niet zomaar overal naar binnen. De man moet dus leren in de wildernis te blijven, de stad te wantrouwen, te onderzoeken. De man moet weer alert en waakzaam worden. Voor de man is dit een zoektocht naar de sleutel der kennis die was achtergehouden, waar Anderlech 12 over spreekt.

De man wordt opgeroepen te werken in de mijnen, de verschrikkelijke mijnen van de herinneringen, waar het woord achter verborgen ligt. Het zijn de mijnen van het woord, van de uitlegkunde, de exegese. Om bij die mijnen te kunnen komen moet de man tot de tranenrivieren gaan. De man moet intens bedroefd zijn over de zonde, en dat kan alleen door de zondekennis. Men moet onder ogen komen hoe diep die put is, hoe ver die mijnen reiken. Hierin moet gewerkt worden, moet gif tot medicijn verwerkt worden. Er is niet zomaar genezing, er is niet zomaar herstel, het gaat door hard werk en diepe ontwaking. Er is dus ook gevaar als genezingsdiensten los raken van het woord en losraken van de hemelse school, het hemelse werk, want dan wordt het tot voorspoeds-evangelie, en gaat het zijn eigen leven leiden om het vlees groot te maken en te dienen. Zo werden de nefilims ook groot, en de nakers, de dochters der mensen, die hen ondersteunden. Het is roekeloze, losgeslagen natuur, de lagere natuur van de mens. De genezingsdienst dient ingeperkt te zijn door het profetische en het exorcistische, en dat gaat niet buiten de school en het woord om. Dat gaat niet buiten de kennis om. Uiteindelijk komt dit neer op de wetenschap van het toetsen, zoals beschreven in de rv-bijbel, in de nieuwe bijbel, de rodenberg versie. Binnen het kader van het diepte-toetsen dient dit alles te gebeuren en in verhouding te komen. Daarbuiten heerst het grote bedrog van de onschepping.

Keer terug tot de mijnen, keer terug tot het visserswerk, wat ook een duikerswerk inhoudt. Alles heeft zich lopen verdichten in het vlees. De zonde is tot steen geworden. Daarom moet het losgebeiteld worden, anders kan de mens de oude natuur nooit afleggen. Daar spreekt het boek Anderlech over en verder de gehele nieuwe bijbel. Vindt uw wapen niet buiten het hemelse woord.

25. Groeien in twijfel

De verhongering van de mens, oftewel het sobere leven in de natuur, is opdat de vrouw kinderen kan baren.
Belech 1:76

Als men wedergeboren wil worden dan moet men gaan tot de sobere baarmoeder van de natuur, en daar moet een mens voor minderen en hongeren, zich geheel leeg maken, anders kan de baarmoeder het kind niet aannemen. Daartoe is het lijden en de honger.

Wat geeft een mens om in de baarmoeder van het geestelijke te komen ? Men moet hier alles voor geven.

De mens is verdronken in valse schijnzekerheden, overmoedige zekerheden, snelle zelfovertuiging. Men moet terug naar de zee van twijfel want men heeft zich teveel aangematigd. Men weet teveel in vooringenomenheid. Men wordt voortgedreven door vleselijke zaaddriften. De mens is zeer zaaddriftig.

De psalmen in de nieuwe bijbel beginnen bij de rivier van twijfel, in het boek Beloch. 1:1 zegt : 1.

‘Hier vloeit de Rivier van de Twijfel.
Alleen Uw schepen brengen mij erover.’

De mens moet groeien in twijfel, en daardoor wedergeboren worden. God komt de oprechte twijfelaars tegemoet, niet hen die alles denken te weten.

Je kunt alleen iets benaderen door heen en weer te gaan. (Anderlech 13) Heen en weer, op en neer, minderend, vertragend, en cirkelend, onderzoekend, niet snel grijpen en grissen. De mens is door het grijpen en grissen in een valse schijnrealiteit gekomen. Daarom moet de mens terug naar de zee van twijfel. Laten wij opgaan naar de zee. Laten wij minderen bij alles wat we doen, opdat we komen tot de hogere en diepere werelden, dat wat is vergeten door het tijdperk van de snelheidsmaniakken. Laten we weer minderen in de zee van twijfel, tot de soberheid gaan, anders neem je teveel en wordt het je tot strop. De hedendaagse mensheid heeft een overdosis gehad en die was gedwongen. Keer terug tot de zee van het twijfelen, om je geweten te bewaken. Het is voor je eigen bescherming. Beloch 7:1 zegt :

‘Teveel van haar zou u doden.’

Toch heeft de mens teveel genomen van het religieuze, en is hierin stram en dor geworden. Alles weten ze beter dan de ander. Alles. De beginhoofdstukken van het boek Beloch behandelen dit probleem. We moeten terug naar de eb en vloed van de zee van twijfel. We moeten de rivier van twijfel over voordat we dingen gaan lopen beweren. Alleen God kan ons over deze rivier brengen. God neemt er de tijd voor. De mens niet. Het vlees wil altijd bouwen op geforceerde zekerheden. Dat is de aard van het vlees. Die moet overwonnen worden.

We kunnen alleen iets benaderen door eb en vloed, anders wordt het te gevaarlijk, neemt het ons mee. We kunnen alleen iets benaderen door plaatsvervangend lijden, anders gaan we er onverschillig en leugenachtig mee om, projecterend. We moeten met alles eerst tot Pniël gaan. Eerst moet er een worsteling zijn. Zo niet, dan komen we bedrogen uit.

De mens heeft van alles teveel genomen en te langdurig. Het is het consumenten-syndroom van het vlees, het valse romanticisme van de schijnwerkelijkheid, de rotte laag om het paradijs heen, waar de virussen en parasieten feest vieren, terwijl de martelaren lijden in het paradijs, strijden en studeren. We moeten alles lichtelijk aanraken. Geen projectie, maar stroming en wording.

Geen vooroordelen en zekerheid/ vertrouwen, maar twijfel en voldoende onderzoek, waarin je aan jezelf sterft en wordt opgenomen. God komt tegemoet aan twijfel, niet aan zelfverzekerdheid. Wedergeboorte is in twijfel en voorzichtigheid. Niet versnellen, maar vertragen zodat alle tussenstappen zichtbaar worden. Omhul alles met twijfel. Maak de muren van de twijfel dikker, laat de zeeën van de twijfel groter worden. De mens heeft twijfel op de achtergrond gedrukt, en verkleind, onderdrukt, in grote snelheidswaan.

Eerst moet er veel chaos en verwarring zijn voordat de schepping kan komen. Ga slapen en dromen. De mens heeft teveel bewustzijn genomen en het is vals. De mens wordt vergiftigd door schijnbewustzijn. Eerst moet de mens tot het ontwustzijn komen. Hierin wordt het Woord geboren. Verkoelen en invriezen. Groeien in twijfel als het medicijn tegen de geest van overmoed en tegen de geest van valse zekerheden. Wedergeboren worden in twijfel.

Buli 9:9 zegt :
‘De aarde begon te beven en slokte de rivieren op, maar de zeeen begonnen groter te worden. Een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en er kwam een stilte, waarna woorden van wijsheid werden gesproken, terwijl boeken zich openden.’

Alleen door het groter worden van de zeeën van twijfel komt men tot de stilte die tot het Woord leidt. Uiteindelijk moeten we de rivier van twijfel overgaan om tot de zee van twijfel te gaan. Laten wij opgaan naar de zee van twijfel.

De vijand heeft het vries-element losgemaakt van de deugd, en het is tot verkoop-artikel geworden in de geestelijke wereld. Men drijft handel in het geestelijke, als geestelijke diepvries-fabrikanten. Wij zijn in deze wereld allemaal ingevroren in ijskoude zekerheden, niet ijskoude twijfel. Uit deze fabriek dient de mens te ontsnappen. De nieuwe bijbel geeft een map met de route hiervoor. Nu leeft de mens nog in een bevroren nachtmerrie, maar de nachtmerrie zal bloeien.

De gezant van Buli 10:11 zegt : ‘Ontzegel mij nu het boek der zeeen.’ Het is van belang dat de mens de zee van twijfel leert kennen, er vertrouwd mee raakt, om op de hoede te zijn voor valse verkoop-zekerheden. Alles op aarde is al geobjectificeerd door sluwe geestelijke handelaren, en alles is al onderdeel van hun gluiperige statistieken. Daarom moet de geestelijke mens vertrouwd raken met de geestelijke jacht naar de hogere kennis om aan het aardse bedrog te ontkomen. Dit is waar de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, oftewel de rodenberg versie, voluit over predikt. Het boek des levens is gekomen. De overwinnaars over het vlees zijn tot het verborgen manna gegaan, tot de witte steen met de nieuwe namen. Deze geestelijke jacht komt nergens anders uit voort dan uit de zee van

twijfel. Zij grijpen naar de boog, maar zullen het nooit bereiken, want zij moeten dieper gaan. Loskomen van alle schijnzekerheden, schijnwapens en schijn-oorlogen. Waar heeft het de mensheid gebracht ? Waar komt al dat oververtrouwen in de mensheid en met name in het zelf vandaan ? Och ziet u, u bent al als product ingevroren in de diepvriezers van het schijnbestaan. U heeft al een product nummer of serie nummer. Nu is het uw taak om hiervan los te komen en tot het Woord te gaan om uw ware identiteit te vinden. Dat kan alleen door de wedergeboorte in de zee van twijfel, in niets anders. God komt de ware twijfelaars tegemoet en geeft hen leven, omdat ze niet overmoedig hebben gegrepen naar schijnantwoorden, en ze geen schijnmarkten hebben gebouwd ten koste van anderen.

Elk mens en dier verdient liefde, als basis. Dat hebben de grote diepvriesfabrikanten van de vleselijke wereld aan hun laars gelapt. Het is koud geworden in hun hart, zonder deze liefde.

Je gaat tot de zee van twijfel om te leren en om waarlijk lief te hebben, niet voor marktstatistieken. De grote diepvrieshandelaren van het vlees zijn tot de zee van valse snelle superzekerheden gegaan. Ze denken niet aan de ander. Ze strijden voor geluk over de ruggen van anderen heen. Ze hebben de diepte niet gevonden. Ze spreken snel en eisend. Het ware geluk kennen ze niet. Het ware geluk komt traag. Dat kun je niet kopen. Dat moet je doorstaan. God komt de twijfel vanzelf tegemoet, als het zuivere motieven heeft. Ga terug naar de bron. Wees voorzichtig. Het gaat om de twijfel des Heeren.

Beloch 30:1 zegt :

‘Hoe zullen wij opgaan tot de zee ?
Hoe zullen wij opgaan tot de rivier ?
Een grote stoet gaat uit de stad, om een tocht tot de zee te maken.
Langs de grote rivier zijn zij.
Hier spelen kinderen met manden.
Zij weten nog niet wat te doen.’

26. Loskomen van de Laodiceaanse afgod

De mens is niets dan een product op deze hysterische aarde.
Toch heeft God een weg. Toch is God de mens tegemoet gekomen.
Het is een pad door de wildernis. Dat begint al onder de stad.
Er is geen rechtstreekse weg naar de wildernis.
We spreken over een geestelijke wildernis.
Het is een woest pad. Struikrovers zijn overal.
Het is een pad van ballingschap.
Romantische religie moet uit het hoofd gebannen worden, want dat is juist iets van de markt.
In Laodicea wordt men geobjectificeerd.
Vandaar dat men uit Laodicea dient te ontsnappen.
Daarom is de nieuwe bijbel gekomen, als route beschrijving.
Het is een map, een goede gids, door de hemel gegeven.

Wat leert ons het boek Belech in de nieuwe bijbel, in de rv-bijbel, de Rodenberg versie ?
Niet zomaar zorg, maar zorgvuldigheid. We hebben het over hoofdstuk 7. De vrucht van zorgvuldigheid is de droefheid over de zonde. Het boek Beloch komt erna, het psalmenboek. Beiden vormen ze een soort urim en thummim. Deze verhouding zien we ook aan het begin van de rv-bijbel, in het boek Duizen. Hier wordt Belech overigens anders genoemd, Beneph, sinds in het Orions de l en de n dichtbij elkaar liggen in uitspraak, en de ph of v ligt dicht bij de ch in uitspraak, net zoals in het Hebreeuws de v en de b dichtbij elkaar liggen in uitspraak, waardoor het opschrijven soms ook kan verschillen, wat ook weer een strategie is, zoals de Egyptenaren deze strategie gebruikten, dat ze dezelfde woorden en namen op verschillende manieren beschreven, uitbeeldden.

We hebben het over Duizen 12

:12. Deze hel werd genoemd de Stopher. De drieendertigste vorst genaamd Optus werd de wachter van deze hel. Optus bepaalde wie er wel en niet naartoe gingen. In die tijd was er een grote slavenopstand, die aangevoerd werd door Lakata, een jonge gladiator. Hij versloeg Optus met een groot slavenleger. Hierdoor kwam Vuch aan de macht in Golar. Septus had min of meer de macht volledig in Golak en Golar verloren, en zo werden zij tot belangrijke handelswegen in de tocht van Behemma naar Tork. Na Tork is er een tiende gebied, Belim. Hier troont een matriarch, Beneph.

:19. Tork was onder een vloek. In het achterliggende gebied Belim heerste Parin niet meer. 20. Dit gebied was in de handen van Beneph, een matriarch. 21. De twee paradijsbomen bepaalden wie wel en niet uitverkoren waren. 22. In Belim is er een tocht tot het gebied Zerk, waarin zich het gebied Petevard bevindt. 23. Dit is een jachtsgebied met jachtvelden. Het overwicht van het grote, van de grote moeder, is Beloch. 24. Beloch is ook de matriarch die Orion veroverd heeft. Zij troont in Belim.

Beloch en Belech (hier Beneph genoemd) zijn de regeerders van Belim voorgesteld als de twee paradijsbomen, of palmbomen, principes voor een goed afvoer systeem. Dit is als een medicijn

tegen Optus. In de komende tijden moeten deze boeken nog ontzegeld worden. Het volk moet onderwezen worden over deze dingen. Optus had alles overversimpeld door het lagere Orions. Zijn systeem had missing links en groeide uit tot een monster. Dat monster zien we over om ons heen. Het was gekomen met de deformatie in de reformatie. Het monster moet nog verslagen worden, wat zal gebeuren als de mens zicht zal krijgen op Belech en Beloch. Dat zijn dus twee boeken in de nieuwe bijbel. Zij staan ook niet op zichzelf.

Ewa 30 laat duidelijk zien dat de gesel des Heeren belangrijk is om weer grens gevoelig te worden, want de mens is over natuur grenzen heengegaan, en kwam zo tot het gebied buiten het paradijs om vervolgens door corrupte, versimpelde snelformules in de kerk dit gebied tot paradijs te wanen. Men wist alles al. Men had alles al. Men was bedrogen. Men was verblind, en de blinden leidden de blinden. Ewa 36 laat zien dat de gesel nodig is om het Woord te brengen, maar de mens is te gronde gegaan door gebrek aan kennis vanwege tuchteloosheid. Het was de mens allemaal wel goed. Men vertrouwde op eigen kracht en inzicht, omdat dat zo aangeleerd was. Men verafgoodde zelfvertrouwen, ook religieus zelfvertrouwen. Het was tot een Laodiceaanse gewoonte geworden. Daarom moesten Belech en Beloch komen, om het volk te doen ontwaken. Zij moesten allereerst het oordeel brengen. Hierin zou het pad getoond worden. Eerst moest er een heleboel afsterven, een heleboel valse kennis. Die kennis was overmatig en overmoedig afgerond.

Ewa 39 zegt :

‘Laat jezelf niet afleiden door hen die het lijden en de gesel niet prediken. Zij willen immers uw ziel meeslepen in het verderf. Zij zijn loze golven van de zee des doods, van de eeuwige dood, waarin je aan het einde niets dan zeeschuim bent. Oh mens, laat u toch onderwijzen. Het leven kan zoveel meer betekenen. De tucht is de baarmoeder. De mens die geboren wil worden kan hier niet aan ontkomen. De gesel is de opvoeding, anders zijn wij slechts wolken zonder water.

10. Ik houd mij vast aan uw gesel, oh God, opdat u mij behoedde tegen het kwaad. Uw gesel leidt mij, doet mij ontwaken, en bewerkt het goede in mij.

11. Uw gesel is mijn oor oh God, opdat ik zal horen van uw onderwijs, Uw gesel is mijn oog, opdat mij niet zal ontgaan wat u aan mij laat zien. Wanneer ik moede ben, dan geeft uw gesel mij kracht. Uw woord is in uw gesel, en uw herinnering. Ja, bitter is haar melk, om haar kind te sterken.

12. Wij moeten het lijden aanvaarden. Er zijn velen om ons heen die veel klagen en geen onderwijs aannemen, en ook het lijden niet aanvaarden.

13. De mens moet beseffen dat de mens deze tucht nodig heeft. Zij die altijd maar klagen en hun kinderen niet onderwijzen verbitteren hun kinderen. God slaapt en houdt zich doof voor een reden. Er is een diepere wereld. God is in dromen.’

Ewa 43 zegt :

11. De hemelse prediking kwam niet om vrede te brengen, maar scheuring, het vleselijke moest namelijk van het geestelijke gescheiden worden.

12. Wij gaan soms met de gesel door de kerk. Heilige huisjes moeten soms omver getrapt worden. Dankbaar volgen wij hierin het natuurschone hemelse woord. Wat een prachtige natuurvrouw is dit.

En :

15. Het hemelse woord valt met recht de vleselijke werken aan. In die zin is zij een giftige pijl.

En :

17. Er is ook nog zoiets als mentale vervolging. De Psalmen staan hier ook vol mee. Maar wie zijn we ? We zijn uitverkorenen. Het zijn krachten die tegen elkaar ingaan.

18. God verkiest het dwaze. Het gelijkvormige zal uitsterven. Alleen het unieke zal overleven. Durf je anders te denken dan de mensen om je heen ? Zo niet, dan heb je een probleem. Het gelijkvormige zal onder de voet gelopen worden door de dwazen van het hemelse woord. Zij kijken wel beter uit dan gelijkvormig te zijn aan anderen. Heb je nog iets te melden in deze wereld, of zeg je alleen maar hetzelfde als wat ieder ander mens zegt ? Zorg hierin wel dat je niet vleselijk dwaas bent of gewoon dom of roekeloos. Wees strategisch, wees intelligent, en betaal de prijs.

19. Het vlees projecteert altijd, klaagt altijd de mens aan die het goede wil doen, van het vlees afwil. Hoe kom je van het vlees af ? Het vlees is de zondemacht die de mens wil besturen. Wij leven niet door eigen meningen en geloof, niet door het vlees.

Ewa 44 zegt dan :

4. Allereerst dus niet grijpen naar het schoonmaakproduct, maar naar het vuile werk. Durf je handen maar vuil te maken aan dit varken. Je moet wel, anders rijt het je nog verder in stukken.

En :

8. De mens wordt niet zomaar door een middeltje van zonden gewassen. Neen, de mens moet de zonde confronteren en leren kennen. Ken je de strijd met dit zwijn ? Ken je de strategie ? De psalmist moest zichzelf figuurlijk wassen in het bloed van de vijand, wat erop duidt dat je de vijand door en door moet kennen.

9. Het vlees heeft deze strijd verzaakt en zo de bedriegelijke vlees industrie opgezet in plaats daarvan, maar dit kan de noodzaak van de geestelijke strijd niet vervangen.

En :

13. De dieptes van het hemelse woord zijn wachtende als natuur vrouwen in de

wildernis op de ontwakende mens. De moeder roept. Wie hoort ?

14. Zonde staat gelijk aan kortzichtige exclusiviteit. Kom tot de diepte, ook de diepte van het hemelse woord. Je moet de taal leren begrijpen, waar het daadwerkelijk voor staat, in de diepte. In de diepte sterft het vlees af. Aan de oppervlakte blijft het vlees je bedonderen.

15. Daarom is het hemelse woord 'zij die tot de dieptes roept'.

16. Het zaad van de vrouw zou het zaad van het zwijn overwinnen. Wat is het zaad van de vrouw ? Moedermelk. Zo communiceert moeder met kind.

In wat voor zin werken dan de paradijsbomen ? Zij kunnen niet voorwerpelijk benaderd worden, maar alleen onderwerpelijk. Het is dus een nee naar het vleselijke en een ja naar het geestelijke. Men moet eerst tot de bladeren gaan, tot de voorschriften, tot de geboden, en dan pas kan men tot de vrucht gaan. Zomaar rechtstreeks zijn deze bomen verboden. Je moet er voor werken, je moet je ervoor oefenen, anders zou het te gevaarlijk zijn, want niemand zal God zien en leven.

Belech 7 noemt de geestelijke vissersboot een beeld van de zorgvuldigheid. Het is belangrijk niet zomaar tot zorg over te gaan, maar tot zorgvuldigheid, die de ware zorg is. Daarom moet de mens tot de geestelijke vissersboot gaan. Dit is daadwerkelijk het op en neer gaan van Anderlech 13. Dit is een beeld van de opname. Dat is iets van binnen, niet iets uitwendigs. In de zorgvuldigheid wordt het Woord bewaard. Het gaat altijd weer naar en vanuit het laagste punt, als de hemelse golven, om de diepst verlorenen op te nemen tot het hogere. Dat is de aard van de opname.

Belech 7:46 zegt :

De zorgvuldigheid is het ware hemelse woord wat in onze harten is opgetekend.

Vers 47 zegt :

Dat is dus een diepe natuurbesnijdenis als de voorhangsels gaan scheuren.

En dan wordt het proces beschreven hoe dat gaat. Het kind valt hier in een diepe slaap om van de ijdele waarden tot de innerlijke waarden te komen.

Vers 61 laat zien dat de vissersboot de bewarende zorgvuldigheid is.

27. De afbraak van het Laodiceaanse wereldrijk

Wat een geprots en gepronk op deze aarde, men blaast hoog van de toren. De man doet zijn vlees zwellen tot alle kleuren als hij denkt voor de Heere te staan, wat de Heere niet welbehagelijk is, wat een kwelling is voor de Heere, deze dwaasheid. Altijd denkt deze mens het beter te weten, en altijd weer wil hij zijn naaste onderdrukken, tot onderwerping brengen aan zijn ideeën. Ongetoetst gaan zij voort. Wanneer gaat gij u voor de Heere vernederen ?

Wanneer leert u de nederigheid en bidt u : ‘Oh Heere, ik wil in Uw lijden delen.’ En : ‘Openbaar mij Uw lijden.’

Nu is de mens vanwege gebrek aan kennis, gebrek aan zelfverloochening en gebrek aan de vreze des Heeren afgestemd op het vlees. De scholastiek in de middeleeuwen wees erop dat er een verhouding moest zijn tussen rede en goddelijke openbaring. Er is daarom ook een verschil tussen menselijke rede en de hogere rede des Heeren. Het moet dus boven menselijke rede en kennis uitstijgen, wat men de geleide leer noemde. (Zie Thomas van Aquino, Summa Theologiae)

De geleide leer is dus het werk van openbaring. Hoezeer is het van belang dat hier ook een wetenschap voor is, de openbaringswetenschap, de profetische wetenschap, anders gaat men het niet redden. Er is ook een vijand die informatie vervalst, daarom moet de profetische wetenschap verbonden zijn aan de demonologische wetenschap en de toetswetenschap. Deze zaken worden in de nieuwe bijbel beschreven. Het is absolute noodzaak voor het volk om los te komen van valse rede en valse profetie. Zo kan de verziekte lijn van deformatie uit het volk worden weggesneden. Het volk is door de eeuwen heen zwaar verwilderd en zwaar afgedwaald, ook met hun hele kerkelijke wezen.

Theologie is een wetenschap, geen natte vingerwerk, anders zou het gevaarlijk worden. God neemt met niets minder genoegen. De filosofie of wijsbegeerte behoort dus de theologie te beschermen en te ondersteunen. Daartoe was de scholastiek in de middeleeuwen.

Thomas van Aquino wees erop dat de geleide leer niet zomaar om geloofsartikelen ging, maar dat het een wetenschap was, zoals Augustinus had gezegd dat de geleide leer bestaat uit dat wat het geloof opwekt, ontwikkeld, verdedigd en versterkt, niets anders. (ST I, I, 2)

Van Aquino stelde dat de geleide leer voortkwam uit beginselen van een hogere wetenschap. De geleide leer handelde vanuit God, niet zomaar vanuit schepselen, want de schepselen hebben hun beginsel en einddoel in God. Vandaar dat er niet op gelijke wijze over God en schepping wordt gesproken, maar God staat op de eerste plaats. Alles moet dus in verhouding staan tot God. De geleide leer is dus niet zomaar een leer op zich, maar bestaat uit geboden.

Oh hoezeer het geleid worden des Heeren in verband staat met het lijden des Heeren. ‘Leer mij te lijden met U.’ Wijk niet af van het hart van God. Er is geen toegang tot God’s hart als wij God’s lijden niet onder ogen willen komen en niet willen dragen. Nu, het grootste lijden van God is de zonde der mensen. Zouden wij daarover niet wenen en klagen, de dieptes ervan onder ogen komen ?

De mens is afgedwaald, en zijn grootste ellende is dat hij zijn ellende niet kent. Het grootste lijden des Heeren is het Laodiceaanse wereldwijk. Daarom moet er een uittocht zijn uit Laodicea.

Daartoe is de mens geroepen in deze tijden, om deel te hebben aan deze uittocht. Dat betekent allereerst deel te hebben aan het lijden des Heeren.

Alles daarbuiten is slechts breinsurfen of vleessurfen. Oh, hoe diep men daar in kan gaan, en het kan ook heel religieus worden. Zo schiet men er langs als een echo die zijn doel niet bereikt, ergens blijft steken. Het is water naar de zee dragen. God is de hoogste oorzaak, niet de mens op zich. Rivieren 1 in de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, oftewel de Rodenberg versie, laat zien hoe de mens zich als slechts een druppel beroemt tegen de zee, tegen God. Dat is de grootste dwaasheid. Daarom is het geestelijke visnet zo nodig. De mens is maar een vis in de zee. De vis kan niet tegen de zee op. Het is een hardnekkige eigenaardigheid van de mens. Telkens komen we het weer tegen. Daarom moet het onderwijs komen. Daarom mogen wij in Beloch 6 lezen :

Waarheen zult gij vluchten, oh onwetendheid ?
De hemel zal weldra de aardbodem vullen,
En de aarde zal vol zijn van de heerlijkheid van haar kennis.

De mens volgt slechts sketches, religieuze sketches, die ze van betekenis hebben geroofd. Ze laten de dieptes niet zien en hebben de sketches geromantiseerd en verabsoluteerd. Het is op het niveau van een ordinair roddelblad of flutroman. Men heeft teveel genomen van het leven, van het vrije leven, en van het sociale, en het heeft de mens bedrogen.

Thomas van Aquino (ca. 1225-1274) bracht zijn gradenleer waarin alles zijn eigen graad had, en we zouden tot de beste graad moeten komen, God. Hij vroeg zich telkens af waar iets vandaan kwam, om zo tot de diepste bron te komen, de hoogste oorzaak.

We kunnen stellen dat de mens zich moet afstemmen op de hogere oorsprongen, om zo zelf ook tot betere niveau’s te komen. Dat is zowel een afstemmingsproces als een wordingsproces. Het gaat om afstemming, stroming en wording. Daar moet goede balans in zitten, anders gaat het mis. waar wording wordt losgekoppeld van afstemming en stroming ontstaat het vlees.

Van Aquino stelt dat God niet alleen het wezen God is, maar ook zijn eigen bestaan.

28. Geen Woord zonder Pniël

Onthoud dat het Woord van God een gedicht is.
Onthoud dat het Woord van God geestelijk is en vergeestelijkt.
Wees geen letterdienst.
Het gedicht wil spreken, maar niet op de wijze van de mensen.
Het wil boven alles uitstijgen.
Het is als een vogel, maar ook als een waterval, want het komt ook terug.
Het gaat zowel hoger als dieper.

Het leven is een gedicht.
Er is niets letterlijks aan.
Laat het leven niet verdichten.
Laat het niet verletterlijken.
Strijd de goede strijd tegen verdichting en verletterlijking.

Onthoud dat het Woord gekomen is om mensen te roepen.
Dan hoef jij die mensen niet aan te vallen.
Het Woord beschermt hen en leidt hen, niet jij.
De mens heeft niets in te brengen bij het Woord.
Dat kan alleen van boven komen.
Dat kan door de mens heenvloeien.
Stromen van levend water.

Alleen de verslagenen van hart kunnen komen,
hen die aan de zondeval ontdekt zijn,
alleen de kinderen.
Het Woord is een baarmoeder, en Zij geeft melk.
Het is alleen voor de zuigelingen.
Het is alleen voor leerlingen, niet voor hen die alles al denken te weten,
niet voor hen die denken dat ze al klaar zijn.

Het Woord is een tocht, een pad, door de wildernis.
Laat alles er voor achter.
Houdt geen reserves, want die zijn je tot strop.
Kom geheel leeg tot het Woord, en worstel,
opdat het valse woord je niet zal leiden.

Er is geen Woord zonder Pniël.
Alleen gladiatoren zullen binnengaan.
Met minder neemt zij geen genoegen.
Zij strijden met henzelf, en worstelen met het Woord,
worstelen met Haar.
Zij geeft hen geboorte, als het vlees wegvalt.
Alleen de verbrokenen zullen binnengaan,
alleen de vrezelingen.

29. Op het strijdveld

Het is een hevige oorlog tegen het vlees.
God komt een ieder tegemoet die deze strijd serieus neemt en hier ten volle aan deelneemt,
zonder reserves er op na te houden.
Daar mag een ieder toe ontwaken die het vlees niet liefheeft.
Eerst sterft men een harde dood aan zichzelf op het strijdveld,
een harde dood aan het ego, en dan pas komt God, want God is de verbrokenheid tot nieuw leven.
Alle meer romantische ideeën over God dient men los te laten, want God is niet romantisch.

God is een hemelse strijdster.
Men heeft leven en hemel verkeerd voorgesteld.
Het is een oorlogshemel, en het leven is oorlog.

Kom toch dichterbij het geheimenis.
Laat niets of niemand u tegenhouden of afleiden.
Het leven is grote beproeving.
Vele kapers zijn er op de kust, vele Judassen uitgezonden.
Vele kussen zijn verraderlijk.

Maar God slaat oprecht wonden.
God spaart de gesel niet.

Och, kom toch los van uw romantische wereldbeelden en kerkbeelden,
kom toch los van het zware bedrog.
Er worden geen makkelijke wegen beloofd in het koninkrijk der hemelen.
Maar God neemt u op in uw diepste strijd,
daar waar u verbrokeling en vrezeling bent geworden.
En dan nog is het einde der oorlog niet daar.

Dan nog dient gij nog dieper aan uzelf te sterven.
Laat u niet misleiden met hoge tronen in vals triomferende hemelen.
Het pad gaat verder, en velen vallen af.
Velen vallen in misleiding na een zekere strijd, na een zekere overwinning.
Daar bouwen zij hun markt, maken ze hun tronen en kronen,
hun certificaten, om flink te pronken.
Mensenbehagers zijn zij en zelfbehagers.
Zij willen bewonderd worden en worden daarom bedonderd.
Zij hebben valse tronen in Laodicea.

Zij rijden op hoge paarden.

Maar vogels zijn zij niet.
Zij hebben nooit leren vliegen.
De grootste ellende is je eigen ellende niet te kennen.

Dwaas beelden zij zich van alles in, en volgen deze beelden om ermee te hoereren.
Vele bekeerlingen maken zij om die erger te maken dan henzelf.
Als valse Jezussen tronen zij in Laodicea.
Als valse goden en halfgoden.
Zij hebben de strijd voortijdig gestaakt,
omgekocht door de steekpenningen.
Uiteindelijk worden zij door deze tronen verslonden,
want het waren roofdieren.
Het is het ouroborus effect.
Het beest verslindt de hoer, zij die hem tijdenlang had bereden.
Hard valt ze.
Hard wordt ze verslonden.

Hoog troont de hoer in Laodicea.
Dronken van het bloed van profeten, martelaren en dieren.
Hoog troont zij op het beest wat haar eens zal verslinden.

En dan nog waant zij, wil zij niet weten wat er is gebeurd.

Beesten komen uit de afgrond.
Hun ruiters zullen allen vallen en verslonden worden.
En dan nog is het einde niet daar.
Dan nog heeft Laodicea een bedrieglijk certificaat voor hen.
Nog hogere leugentronen zijn voor hen bestemd.
Tronen van waanzin en verblinding.
Zij gaan van troon tot troon.
Zij gaan van dood tot dood.
Zij willen niet weten van verlies.
Zij dobbelen slechts voor het vermaak.
Zo kopen zij alles af.
Gewetenloos, harteloos, zij bestaan niet meer.
In het leugenachtige Laodicea, van oneindige leugens, hebben zij hun plaats.
Door het geklap der dwazen worden ze weer opgehemeld.
Altijd verzekerd zijn zij.

Altijd hebben ze hun plaatsvervangende offers om zelf weer in ere hersteld te worden.
Een lam op een troon waaraan vele lammeren worden geofferd.
Laodicea is een vals licht in de nacht, om vele strijders te misleiden.

Voor een hoerenloon verricht ze genezingen.
Grote wonderen en tekenen doet zij voor wie het willen geloven.

Nee, haar val is nooit haar val.
Dat ontkent ze, en anderen zullen vallen voor haar,
om haar weer hoog op te doen rijzen,
en dan zit ze weer op een nieuw beest.
Zij is een hoer die van klant tot klant gaat.
Nooit komt zij om.
Zij veegt haar mond af en zegt dat ze niets heeft gedaan.

Velen volgen haar, velen sterven voor haar,
zij geeft hen een valse eeuwigheid in Laodicea.
Zij laat hen wederomgeboren worden in Laodicea.
Zij schenkt hen genade en heil,
en troost voor hun vlees.

Laodicea, Laodicea, u die de profeten doodt,
de armen verdrukt, hoe lang zult gij nog doorgaan de Heere te tarten ?

Laodicea die de schepping verwoest, en troont op schedels,
hoe lang zult gij nog doorgaan te hoereren met uw afgoden ?

Wanneer zal deze bloem des bloeds verwelken ?

De profeten rijzen op tegen haar, maar zij werpt hen in het gevang.
Zij drinkt hun bloed op koude morgens.

Zij is de eeuwige leugen,
Zij verslindt beest na beest,
Zij schenkt genade op genade aan een ieder die haar volgt,
aan een ieder die haar welbevallig is.

Zij schenkt genade op genade, feest op feest,
aan een ieder die bij haar is geweest om zijn leven te offeren,
een gladiator voor haar te zijn.
Zij waant haarzelf koningin, koningin van de dood en de leugen,
Zij rijdt hoog, tot hoge hemelen,
opdat het bloed zal regenen.

Geen beest kan haar verslinden,
allen zullen zij buigen voor haar bedrog.

De profeten klagen over haar, maar zij is eindeloos.
Och, wanneer zal de Heere wederkomen ?
En zo ontvangen de profeten een kleed in bloed gedoopt,
en moeten zij geduld oefenen.
Zij worden gedood dag aan dag als slachtschapen.
Er lijkt geen eind te zijn aan dit grote kwaad.

Maar de Heere heeft een oorlogsplan.

Zoudt gij dan niet op de Heere wachten ?
Allen die de Heere verwachten zullen oprijzen op adelaarsvleugelen.
Zij moeten aan de hoer ontkomen,
Zij moeten maagdelijk worden tot de zonde,
Zij mogen geen reserves achterhouden in hun hart.

Zij moeten ontsnappen uit Laodicea.
De Heere kent de weg.
Zij moeten tot de fundamenten van de stad gaan.
De hoer heeft twee gezichten.

En zie, ik zag de hoer, en zij reed van beest tot beest,
als in een cirkel waren zij.
En zij had twee gezichten, en het beest had meerdere koppen,
en zij verslonden elkaar in een grote oorlog.
En zo kwam zij tot hogere tronen,
door grote hekserij,
En zij verleugende de volkeren.

En de Heere daalde neer, en het valse lam was niet meer.
Ergens hadden hemel en hel elkaar gekruist.
Ergens was de dobbelsteen nog slechts gruis.

Laat de Heere nu opnemen, allen die tegen haar hebben gestreden.
Allen die vermoeid hun levens hebben achtergelaten,
en niet met haar hebben gehoereerd.

Bent u opgenomen ? Is alle hoop en moed u ontvlogen ?
Zij zijn allen hulpeloos en verbroken,
maar de Heere geeft hen geboorte.
Alleen zuigelingen zullen door deze poort gaan,
alleen zuigelingen.
Geen krachtelingen, geen machtelingen.

30. Christen, atheïst of aretist ?

De oude predikers hadden veel goede dingen te zeggen, ook al spraken ze de oude gereformeerde taal. A. Noordtzij stelde in de korte verklaring van Psalmen in de 1920-er jaren dat de goddelozen schijnbaar slagen maar ze zullen geen stand houden, want het gericht zal komen. God zal komen met een volheid aan vernietigende kracht tegen alles en allen die God weerstaan, stelt Noordtzij bij Psalm 1. Dan zal de scheiding komen tussen kaf en koren. Daar mogen we ons aan vasthouden, want nu is het moeilijk, nu groeit het kaf op met het koren. De natuur laat zien waar het naartoe zal gaan. Dit is een uiting van God's zorg, stelt Noordtzij. De zondaren zullen niet meer gevonden worden, stelt Noordtzij, zij die in het zondigen hun levensbron hebben gezocht. Het is nu een kwestie van geduld.

In de nieuwe korte verklaring van 1987 (Tekst voor Tekst, de heilige schrift kort verklaard en toegelicht) neemt C. A. Tukker het van A. Noordtzij over wat betreft de psalmen.

De christenen werden vroeger atheïsten genoemd, omdat ze niet bogen voor de goden van de staat. Zij werden ook christenen genoemd, en later namen ze deze naam ook over, maar de teksten laten heel duidelijk zien dat Paulus en Petrus aretisten waren, wat een stroming binnen de theologische filosofie was, wat al zijn bronnen had in het Egyptisch en het Aramees. Zij spraken hoofdzakelijk, net als Jezus, Aramees, en Egyptisch is de moedertaal van het Aramees, zoals Afrikaans de moedertaal is van het Egyptisch. Door de tijden heen is er steeds meer taal weggekapt, zodat de woorden hun betekenis verloren. De woorden werden steeds meer legalistisch en autoritair, in plaats van onderwijzend en uitleggend. Zo werd de waarheid teniet gedaan, en taal werd tot een afgod. Daar waar de mens lauw en materialistisch wordt, wordt de mens ook vals zelfverzekerd, met een overmaat aan gemakszuchtig en zelfzuchtig zelfvertrouwen. Zo bouwde de geest van alcohol een wereldrijk.

De oude predikers predikten hiertegen. Ze wezen op de moeder belofte, op de amazone leer, op het vrouwelijke zaad wat zou komen om de kop van het beest te vermorzelen.

Toen J. Ridderbos in 1935 in de korte verklaring een uitleg gaf over Maleachi 1, over dat Ezau gehaat was besprak hij dit in het negatieve. Edom werd tot een puinhoop gemaakt en als Edom het weer zou herbouwen, dan zou het weer tot een puinhoop gemaakt worden, want Edom was onder de eeuwige toorn des Heeren vanwege zijn goddeloosheid. Het onderscheid met Juda was, dat ook Juda was verwoest, maar het werd weer opgebouwd. De verwoesting van Edom had een blijvend karakter, stelde J. Ridderbos. Toch wijst hij erop dat daarna er een schitterende cultuur ontstond in Edom, omdat God niet was gekeerd tegen het land op zich, maar tegen het volk. In de nieuwe korte verklaring van 1987 volgde B. van Oeveren (1925-2011) J. Ridderbos op wat betreft de uitleg van Maleachi. 'Maar Esau heb ik gehaat' is voor velen een aanstoot, stelt van Oeveren. Het ging hier niet om meer en minder geliefd, stelt van Oeveren. Edom had leedvermaak bij de ondergang van Juda, en daar was het tegen gericht, maar niet dat Esau zou zijn voorbestemd tot eeuwige rampzaligheid. Van Oeveren wijst erop dat Esau gewoon op de rand leeft van het verbondsvolk, en onderdeel uitmaakt van het heilsplan van God met de wereld. Dit zijn ware en belangrijke woorden. De uitingen in het Israelitisch hadden veel diepere betekenissen, die in het westen zijn versimpeld,

vanwege gebrek aan kennis en marktdrang, zaaddrift. Taal werd tot afgod. Men zag de boodschap ervan niet meer. Ook in de nieuwe bijbel wordt het zicht op Ezau hersteld.

31. De zombies van Laodicea

Laodicea is ook wel Lauwdicea. We zien de laodiceaanse Sheda stad, de stad van Kakia, in het boek Odenlech. Het is deze stad allereerst om grooming te doen, niet zomaar slachtoffers te maken. Het gaat deze stad erom de mens te doen verstijven tot overconsumerende zombies. Als men hieruit probeert te ontsnappen, dan maakt deze stad slachtoffers. In de Sheda stad is de mens slechts een product. De mens wordt in de stad als in een fabriek verstijft tot het systeem, tot stenen, tot onderdeel van de stad.

Odenlech 7:3
‘Kakia zet de mens op, en is dan de buikspreker die de pop bespeelt. De mens wordt zo een steen van een stads systeem en kan niet meer weg. De mens is oververzekerd. Zo wordt de samenleving gezombificeerd.’

Ze hebben het voor elkaar gekregen om hun taal als de waarheid te laten klinken terwijl het zonder betekenis is. Het is de illusie van de vrijheid wat dit gif brengt, dit slangengif. Het zit op de nekken, maar de mensen zijn er blind voor gemaakt. Het heeft hen niet aangevallen, maar subtiel overgenomen. Men is in gevangenschap van vrijheidswaanzin en men wordt overal bang voor gemaakt, behalve voor de zonde. De zonde is tot gewoonte geworden, tot normaal, en de mens wordt er zacht door aangestuurd zonder het in de gaten te hebben. Men is lauw geworden in Laodicea, in de Sheda stad, door de fluit van de leprechaun. De kinderen nemen het snel over en bootsen alles in de stad na, wat ze horen en wat ze zien. Daarom spreekt Odenlech al direct : ‘Wee de ouders die hun kinderen niet onderwijzen over wat er gaande is.’ Ouders hebben een grote verantwoordelijkheid, maar zij worden juist ook aangevallen als zij zich tegen de norm verzetten. Als vormen belangrijker worden dan de inhoud, zoals in de Sheda stad, dan is dat een groot alarm. De mens is overgenomen door een maskerend systeem wat geen basis heeft, maar wat valse zekerheden biedt, en wat zeker van zichzelf klinkt nemen ze aan als de waarheid. Ze willen er graag bijhoren, maar het heeft geen diepte. Ze durven het niet te ontmaskeren. Ze kopen liever valse rust in dan nodige twijfel te hebben. Ze onderwerpen zich niet aan de sobere vreze, maar hebben liever valse vrede.

Odenlech 7

16. Het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven, en van contact tot contact. Het is gif wat op je nek gaat zitten, en blaast je suggesties in. Het is het gif van Kakia. Het bewaakt de mens.
17. Zodra de mens het Aretaitische pad op wil, dan beginnen ze hun duizenden drogredenen in de mens te blazen om ze maar op hun plaats te houden. De mens wordt dan overspoeld met een zee van dekmantels en schoonpraterij.
18. Geeft de mens dan nog niet op en wil de mens nog steeds het Aretaitische pad op, dan halen ze zwaarder geschut tevoorschijn. Dan gaan ze dreigen, aanvallen, bijten, steken, en proberen de mens gek te maken, om hem maar weer voor Kakia in het stof te doen buigen. 'Vergeef me, Kakia, voor mijn ongehoorzaamheid. Ik zal uw troep weer inademen, uw gif weer eten. Ik zal weer spreken als een getrouwe.'

Daarom moet juist de vreemde taal komen, het vreemde woord, om het gevoel van realiteit te verstoren, want het is een schijnrealiteit waarin de ziel van de mens gevangen wordt gehouden. De mens wordt gefokt.

Ze praten overtuigend maar hebben het weinig doorgedacht, ze hebben overmoedig zelfvertrouwen en vragen zich niet af waar iets vandaan komt. Twijfel aan het systeem wordt bestrafd, en aanpassing wordt beloond. De Sheda stad doet aan grooming opdat er gewenning ontstaat, en dan worden ze de diepte in gezogen om tot steen te worden, tot onderdeel van de Sheda stad. Snelle zelfovertuiging is hun afgod. Slimme, snelle media, die stappen overslaat. Snel is de maatstaf, daar wordt alles aan geoordeeld. Ze willen winners zijn, geen losers, en zo verliezen ze hun ziel aan valse winst ten koste van het geheel. Winner takes it all. En dan ? En dan ? Op een dag moet je onder ogen komen wat je allemaal hebt geroofd. Waar is het goed voor ? Dan heb je de hele wereld gewonnen en je ziel verloren, ben je een slaaf van Kakia en haar lachende leprechaun Elnio. Ze hebben je erin geluisd. Och, ontwaakt toch tot het pelgrimspad. Laat de schoonschijnende beloftes van de wereld varen, want ze zijn op jacht.

Odenlech 19:12 Dit houdt dus tegelijkertijd in dat we niet met het vlees moeten spelen. Met huid en haar zal het vlees ons opvreten als we te dichtbij komen. Kakia laat graag haar vlees zien. In de nacht is het een groot beest waarop zij graag rijdt. Dan gaat zij naar de zee, met een heleboel doodse volgelingen. Allen dragen zij maskers. Zij zijn in een grote oorlog, om uw en mijn ziel.

Ergens halverwege verstenen ze, worden ze tot stad, tot Laodicea, tot Sheda, als een voortijdig oogstfeest. Zo zullen ze nooit de zee bereiken. Jupiter en Saturnus, de Romeinse goden, zijn beelden van voortijdige oogstfeesten. Ze hebben ergens halverwege de ramadan gestaakt. Dit zien we overal om ons heen. Ze zijn bang voor haargroei. Ze zijn Romeins, alles weggeschoren. Het Germaanse verafschuwen ze. Ze zijn ergens halverwege gestopt. De haargroei herinnert hen eraan dat ze verder moeten. De baard is het sieraad van de man, maar ze bespotten het, zoals ze ook eens Jezus zijn baard uittrokken, en bij vele andere profeten.

32. De Heere trekt tot Pniël

Elnio komt een aantal malen voor in Odenlech 23.

Vers 15 zegt :

‘15. Elnio, een geest van onverschilligheid, de bron van de sheda stad, die telkens het minderen onderbreekt, verstoort, en inneemt. Het houdt de stad overmoedig en gehaast, want Elnio wil de stilte niet. Elnio wil niet vasten. Elnio is ook praatziek. Hij kan niet stoppen. Hij roddelt om zijn doelen te bereiken, roddelt zijn weg naar de top. Elnio is het dode hart van Kakia. Als een dansende leprechaun gaat hij vaak en graag de stad in om de stadse mens te bezweren met zijn fluit. Dan dansen ze allemaal achter hem aan, in hypnose. Ze dansen Elnio naar de pijpen en worden ervoor beloond. Hij houdt ze allemaal graag aan de drugs. Soms is hij een afgehakte kop op een steen, of een hoofd van glas die kapotvalt op de rotsen, en dan de zee in druipt om de zee te vergiftigen.’

Hoogmoed is een verschrikkelijke ziekte. Vers 18 zegt dat deze geest zich in stand houdt door projectie. Dat is zijn enige levensbron en dat is vals leven. Elnio is geheel gemaakt van roddel en achterklap. Vers 20 noemt het een stad van lauwe spijbelaars. Deze stad, Sheda genaamd, is gebouwd in de Elnio bron, en Kakia troont daar. Elnio is het dode hart van Kakia. Het heeft te maken met haar wortels, haar bloedlijnen. Ze doen er alles voor om hun verantwoordelijkheden te ontlopen. Als je niet met ze meedoet en je wijst hen hierop dan noemen ze het verwijten, en dat je niet mag roddelen en kwaadspreken. Het is dus zeer hypocriet. Ze hebben twee gezichten. Ze kunnen ook enorm kuis zijn ineens en vroom. Dan nemen ze een slachtofferrol aan. Ook willen ze de grootste zijn in hun lijden, in hun martelarensyndroom. Zij lijden het ergst. Het lijden van de ander doet er niet toe. Alles voor de glimmende munt en voor aanzien. Met hen is niks aan de hand. Het is altijd de ander. De geest van hoogmoed leeft dus door deze projectie. Ze worden kapitalistische roofvogels genoemd in de nieuwe bijbel.

Als zelfs christenen christenen zijn, dan is iedereen het, zou Kierkegaard zeggen. Christenen kunnen geen christenen zijn. Het is bijna onmogelijk voor een christen een christen te worden. Voor niet-christenen is het makkelijker om christen te worden dan voor een christen. De begijnen in de middeleeuwen hadden het grote bedrog van kerk en christendom door, en maakten een tussenweg. Ze gingen niet op de weg van maatschappij of kerk, maar op een derde weg.

De nadruk bij de begijnen lag op de boetvaardigheid. We zagen dit ook bij de flagellanten, die ook wel geselbroeders en kruisbroeders werden genoemd, en die opkwamen tijdens de hongersnoden en de pest in de jaren 1200 en 1300. Men moest God’s toorn afwenden. Men was ingedut in het kerkelijke systeem, in de behoudenis, in het redderssyndroom, oftewel het Laodicea syndroom. Men had het Kaïnsbevel van Genesis 4 vergeten, van het strijden tegen het vlees. In Egypte waren er

andere versies van het Kaïn verhaal, en ook in de Aramees-Israelitische grondteksten was het niet zo eenzijdig als ze het in het westen hebben gepredikt. Het Aramees kan alleen in het verband gezien worden in het Egyptisch en Afrikaans. Maar men week in het marktdriftige westen van de grondtalen af, en kwamen zo tot een populair gemaakt varkensgrieks veelal. Waar het aramees nog werd gebruikt daar kwam ook een ingeknot sluimer-aramees wat geen recht deed aan het oer-aramees. Zo gingen vele betekenissen verloren en werd het tot naam en letter afgoderij, persoonlijkheids-cultussen ten koste van de principes.

In het zwaardere gereformeerde, in de bevindelijke stroming, voortkomende vanuit de Nederduits gereformeerde kerk, begon men zich daar steeds meer tegen af te zetten, en werd er ook opgeroepen om terug te keren tot de grondteksten. De markt streed hier tegen. De markt nam de theologische scholen onder controle, zoveel als het werd toegestaan, en leerlingspredikanten werd een akelig rantsoen toegeschoven, tekstboeken die ingekort en populair waren gemaakt, om de hebzuchtige en verwende mens als theologische consument naar de mond en de buik te praten. Het is één van de grootste rampen in de geschiedenis geweest, dat predikanten zo opgehangen werden aan een lijn van marionetten. De bronteksten, de bronlexicografieën en bron-etymologieën werden van hen achtergehouden. Zo werd men slaaf van het varkensgrieks, het sluimergrieks, het westerse grieks, en veelal het latijns, de roomse taal, die veel van de afro-judeo talen had opgeslokt en weggekapt. Het is één van de grootste schandalen in de geschiedenis. Het baarde de moderne laodiceaanse kerk : Het volk was ten gronde gegaan door een gebrek aan kennis. Diep gaat de Nederduits gereformeerde dogmatiek in 12 delen hier op in. Deze is ook te lezen in de vele delen van de nieuwe scholastiek. Ook de nieuwe bijbel gaat hier diep op in, de rv-bijbel, de Rodenberg versie.

De nederduits gereformeerde kerk werd in 1816 onderworpen aan de nieuwe koning, Willem I, aan allerlei wereldse reglementen, en werd de hervormde kerk. Velen wilden terug naar het geestelijke, naar het nederduits gereformeerde, en begonnen het reveil binnen de hervormde kerk, eind 1810-er jaren en 1820-er jaren. In de 1830-er jaren begonnen predikanten op te staan tegen de hervormde kerk en begonnen zich af te scheiden. We moeten hierin de lijn van Kuypenga aanhouden die wees op het belang van het verdoemelijk zijn voor God, als doemelingen, niet als iets zwartgalligs en negatiefs, maar als het ontdekt worden aan de donkere bruid, oftewel de blootstelling aan de kennis van de diepte en grootte van de zondeval en de nietigheid van de mens. Dat is de lijn van zondag 1 van de catechismus. Daarbuiten wordt de mens bedrogen door Laodiceaanse drogredenen. Ook C. Vonk wees in de vrijmaking erop hoe belangrijk het was dat men zich moest uitstrekken naar de gebrokenheid en verdoemdheid voor God. Dat is dus iets voor de vromen, niet voor de goddelozen, waar onze nieuwe bijbel catechismus ook op wijst in inzetting 10.

Ook Job verlangde hiernaar. Hij wist van het probleem van de overbehoudenis. Hij moest de pin door het vlees aanvaarden. Ook de afro-judeo geschriften wijzen hierin op het Kaïn verhaal. In de oer-afrikaanse mythologie was Kaïn genaamd ‘oekoenoe’. Waar zijn de vromen uit Hebreeën 11 gebleven die zich hebben laten folteren en van geen bevrijding wilden weten om zo deel te hebben aan het lijden des Heeren, de pijn des Heeren te dragen om zo deel te hebben aan een hogere opstanding ? De nieuwe bijbel noemt deze hogere opstanding de vreze des Heeren. Maar het voorspoeds-evangelie heeft de westerse wereld overgenomen. En zo is er bedrog op bedrog. De gereformeerde vaderen waarschuwden ertegen, maar de markt vocht tegen hen. Het Laodicea-syndroom is een marktwereld. Het gaat niet om de echtheid, maar om de nep, zodat het goed

verkoopt. Men wil bedriegen en zichzelf bedriegen, want dat glijdt sneller, dat wekt beter de schone schijn.

Kaïn in de oer-afrikaanse mythologie, oftewel oekoenoe, was als krijgsgevangene onder een gevangenenbewaarders-moeder gesteld, en die sprak dat God niet zou komen om hem te behouden zomaar, maar om hem te verdoemen, oftewel zijn vlees. Dat was ook de opdracht van Kaïn zelf, dat hij zijn vlees zou overwinnen. Hij moest over het vlees heersen, maar dan zou God eerst over hem moeten heersen, en zijn vlees moeten verdoemen, oftewel blootstellen aan correctie, want dat is wat het is. Het is een zorgwoord. Geenszins wat ze er in de westerse kerken van hebben gemaakt vandaag de dag. Men heeft de eeuwige verdoemenis verdraaid, opdat het vlees veilig gesteld zou worden. Men redt hun religieuze vlees, keer op keer, en is zo overbehouden en ingedut geworden in het voorspoeds-evangelie, in het reddingssyndroom. Door al dat gered zonder de diepte in te gaan, zonder de oerkennis tot je te nemen, is er slechts bedrog, de opleving van het vlees. Men redt het vlees met hun formules, keer op keer.

We zien in de nederduits gereformeerde dogmatiek en de nieuwe bijbel het pad van Simson, van shama-zuni, en hij moest een oekoenoe worden, het vreemde juk aanvaarden, waar Jeremia ook over predikte. Hij moest komen tot het Kaïnsbevel om het vlees te onderwerpen, en dat begon in hemzelf. De oude profeten gingen over moeilijke paden, niet zomaar een pad van troost en utopie. Nee, ze werden tot een dystopie geleid, want dat leidde veel dieper. Zo kan het vlees van de mens overwonnen worden en bedwongen, anders zou het rampzalig zijn. Zo hadden ook Paulus en Izaak een pin in het vlees. Zij moesten bloeden voor God, om niet vol te zijn van zichzelf. Het ego moest aan flarden worden gescheurd. ‘Zij komt om je te verdoemen,’ werd er tegen Kaïn gezegd. Daar begint het mee. Dat is niet iets negatiefs. Dat hebben ze in het westen allemaal op de goddelozen geprojecteerd, maar het proces moet zich in henzelf voltrekken. Dood - verdoemenis - geboorte. Het vlees gaat niet zomaar dood. Het vlees moet de verdoemenis in, de volledige, eeuwige verdoemenis, ofterwel eindeloos diep opdat het niet terug kan komen, niet meer op kan staan. Dat is een zorg, geen straf om straf op zich. Straf staat nooit op zichzelf, maar heeft correctie en zorg ten doel.

In de egypto-judeo context overwon Kaïn het vlees door het wurgtouw, stierf de adem van zijn vlees, en zo kon het vlees sterven. Abel, de adem, was in de egypto-judeo context de schaduw van Kaïn, als een beeld van het vlees. De grondteksten spreken er veel uitvoeriger over, zoals in de Egyptologie. Mozes was een Egyptoloog, en stelde deze verhalen op vanuit zijn kennis van de Egyptologie. In het Westen hebben ze het allemaal heel eenzijdig vertaald. Abel, zijn schaduw, de adem van het vlees, moest sterven. Het kan op verschillende wijzen uitgelegd worden. Er is dus een hogere en een lagere Kaïn. De gehele Egyptologie, en zo ook de Afrikologie en Insectologie was gebouwd op het dualisme, zoals ook bij de Azteken. Ook het Judaïsme is hierop gebouwd. Zoals er in de Egyptologie een hogere en lagere Seth was, zo was er in het Judaïsme een hogere en een laghere satan. Satan betekent wederstaan, en ook God kon en moest soms wederstaan, bijvoorbeeld in het Bileam verhaal. Maar in het westen hebben ze dit zo eenzijdig gemaakt, zo gepolariseerd, dat het tot een satansparanoia, een satanssyndroom is geworden, en zo leven de religies met elkaar in onmin vanwege eenkennigheid.

Oekoenoe werd in ballingschap door de ballingschapsmoeder verkondigd : ‘She comes to doom you.’ Zo werd hij onder een twistzieke vrouw gesteld, hetzelfde wat er gebeurde met Job in de grondteksten. Job zei daarom : ‘Zouden we het goede van God aanvaarden en niet het kwade ?’ God

laat het toe voor een reden, dat de welvaart niet tot ziekte wordt. Men moet terugkeren tot de gesel voor instructie. Daarom waren er de begijnen ordes en flagellanten ordes in de middeleeuwen. De begijnen waren de zijkerkelijken. Zij waren op de hoogte van het gevaar van het kerkelijke materialisme. Ook de flagellanten trokken de wildernis in om boete te doen, en kwamen zo buiten de kerk te staan. Het doemelingenschap verkoopt niet goed, en daarom is het een doorn in het oog van de voorspoedskerk, de kerk van Laodicea.

God komt allereerst terug om te oordelen, om de mensen te laten zien hoe verkeerd het is gegaan, om de mensen van hun voetstuk af te helpen of af te halen. Eerst moet je ontdekt worden als doemeling, gebrokene en verslagene voor God, want God is vroom. God kan de zonde niet verdragen. God maakt geen compromissen met de zonde. Eerst moet je een oekoenoe worden op het pad van Simson. De ogen van het vlees moeten eerst sterven.

Het is vreselijk dat er zo aangetrapt wordt tegen het boetelingenschap, dat men leeft om verwend te worden, en de diepte niet wil kennen. Het is tot een schijnwereld geworden, een schijnwerkelijkheid, en daar heeft men hun kerken om hen gerust te stellen in het vlees. Hun profeten en predikanten prediken hen naar de mond. Daar worden ze voor betaald met bloedgeld, met steekpenningen. Die worden gretig aangenomen, en gretig verkocht. Men laat zich graag omkopen. Alles om de bedriegelijke schijnhandel in stand te houden, voor de illusie van controle en macht, allemaal goddeloos. Men stoort zich niet aan God noch gebod. God is gewoon een woord in de mond geworden, een alibi, een schuilplaats voor het vlees. Het heeft geen offensief meer. Het is geen steen des aanstoots meer. Het is tot naamsreligie geworden. Slechte mensen lopen met God in de mond om een excuus te hebben om te zondigen, om te blijven pronken in het vlees. Alleen de leergierigen, de leerlingen, zullen ontkomen.

‘She comes to doom you,’ kreeg Kaïn te horen. Daar moest hij zich op voorbereiden. Ze zou niet komen met een warme omhelzing, of een romantisch onderonsje, zoals in een religieus flutromannetje, of een glossy roddel tijdschrift. Neen. Ze zou komen om hem op de kaak te slaan. Om hem met een steen op het hoofd te slaan. Hij moest naar Pniël gedreven worden, om op het pad van Job te gaan. Dit was ook het lot van Simson en de andere profeten.

Predikant of profeet, wat voor tronen hebt gij uzelf gemaakt ? Kom af van deze tronen. Leg het af voor de Heere, en aanvaard dankbaar de slagen van de gesel om u te behoeden tegen het grote bedrog en verderf van het vlees. Geestelijk herder, waar bent u toe gekomen ? Wat is de status die u bij uw schapen heeft u waard ? Predik hen het Woord van God, en wees bereid de kudde te verlaten om het ene verloren schaap te vinden. Dat betekent uw eigen verlorenheid voor God.

Alhoewel Kuyper de nederduits gereformeerde kerk wilde herstellen slaagde hij er slechts half in, want hij bleef steken bij de algemene genade en veronderstelde wedergeboorte, en werd tot genade-bakker, te zoet bevonden. Daarom moest de vrijmaking wel komen, en daar opvolgend de scheiding van 1953, oftewel het steenblokkiaanse pad terug tot de donkere bruid. Zij komt niet om de kerk zomaar te redden en te behouden, maar zij komt om de kerk het doemelingenschap te leren voor God, zichzelf niets in te beelden.

God daagt het vlees van de mens uit voor een gevecht.
God is niet klaar met de zonde.

Daarom trekt de Heere de mens tot Pniël.

33. Numeri in de context van de nieuwe bijbel

A. Noordtzij vertaalt in de korte verklaring van Numeri 3:10b :
‘Wie onbevoegd nadert zal gedood worden.’
Hij legt dit uit als de niet-levieten die levitisch werk doen.
De SV en Luther vertaling vertalen :
‘de vreemde’, en de Leidsche vertaling vertaalt : ‘de leek’.

A. Noordtzij wijst erop dat dit vaker terugkomt in Numeri, en dat het ook soms over niet-Aaroniden gaat, dus men moet duidelijk alleen naderen door het zoonschap, anders is men ter dood veroordeeld. Nu, natuurlijk gaat dit om de geestelijke oorlogsvoering tegen de zonde machten, en moet het geenszins letterlijk worden opgevat. Dit zijn dichterlijke Israelitische duidingen.
Telkens weer komt het terug in het boek Numeri. We zien hierin overeenkomsten met Buli 5 :

4. Ziet dan, gij die dieper in Haar tent komt : Zij zal Zich plotseling omdraaien en worden tot uw vijand. En Zij zal u beschouwen als Haar vijand, want u bent tot Haar gekomen. En Zij zal u behandelen als een vijand, want u bent tot Haar gekomen.
5. Wanneer gij dan niet met Haar worstelt, zal Zij u vernietigen. Zij haat hen die zich toetsloos overgeven. Zij rekent hen tot de bandelozen.

Ook zien we overeenkomsten met Buli 9 :

3. Vreselijk is haar toorn over degenen die van haar stelen, en verschrikkelijk is haar toorn over degenen die haar in haar rust verstoren. Hemelse terreur is haar naam. Als ze het bevel heeft, kan niemand Haar woonplaats verlaten, alleen enkele afgezanten glijden weg in de nacht.
4. Spreek geen ijdel woord uit als gij bij Haar bent, want ze zal u verslinden. Maar zij zal zorg brengen tot hen die zorg dragen.

Uiteindelijk zien we hier de betekenis van de onbevoegde, van de leek : Zij zijn nog niet in haar geboren. Zij moeten eerst met haar worstelen op Pniël. De uitverkiezing loopt niet slechts door Abraham, maar ook door Jakob.

Kamba 15 zegt :

71. De Heilige Besnijdenis is het allerheerlijkste deel van God, het Bloedend Hart, en het teken waartoe wij aan Gods Toorn kunnen ontkomen en het kunnen afwenden. God haat de onbesnedenen en zal hen vernietigen. Laten wij niet lichtzinnig met deze dingen omgaan.

Het is van belang dat wij besneden zijn van hart en verstand als wij tot God naderen.

Als wij diep in het boek Numeri gaan, dan zien we dat het een nomadisch boek is. Bemidbar heet het in het Israelitisch, oftewel in de wildernis. We zien dezelfde strekking in het boek Buli, namelijk dat men nomadisch moet zijn, opdat de zonde hen niet zal vinden. Vandaar ook dat het gevaarlijk is voortijdig de tenten neer te zetten en nederzettingen te bouwen. De zonde is voortdurend op jacht, en vandaar het Kaïnsbevel van waakzaamheid en strijd tegen de zonde, zelfs het heersen over de zonde. Vandaar dat Ezau ook op jacht moest gaan, als een beeld van de jacht op de zonde. En hij moest minderen opdat zijn vlees en vleselijke status zou doodbloeden. Het vlees wordt niet zomaar overwonnen. Het wordt overwonnen door de geestelijke jacht in het minderen en in het nomadische leven. Maar dat leven is vaak verkeerd of verzwakt voorgesteld. Ook zijn mensen veelal materialistische reizigers geworden, of plezierreizigers, rampentoeristen zelfs.

Daarom begint Buli 1 met :

1. Zij is in oorlog tegen de grote stad. Aan de grote rivier in de wildernis is zij. Ziet, zij zal de grote stad tot een wildernis maken.

Dit leidt vervolgens terug tot de bronnen van het Woord, opdat de mens waarlijk nomadisch kan zijn, tot overwinning over de zonde. Dat is geen gemakkelijke opgave. De mens moet dichtbij het Woord blijven :

4. En Zij zal de bronnen van Haar Woord openen, opdat Haar kinderen eeuwig leven zullen vinden.
5. In tenten zullen zij leven in de wildernis wanneer de grote stad is vergaan.
6. En Zij zal onder hen zijn, om hen te onderwijzen. En het onderwijs zal hun bescherming zijn tegen de zonde.
7. En zij zullen moeten leren te strijden tegen de zonde.
8. En Zij zal hen leiden tot de jachtvelden, en hen het eeuwig leven laten zien.
9. En zij zullen nomaden zijn, altijd doortrekkende, opdat de zonde hen niet zal vinden.

Ga je te langzaam, dan zal de zonde je vinden. Ga je te snel, dan zal de zonde je vinden. Daarom moet de mens afgestemd zijn. Daarom moet de mens geschoold worden in het Woord, grensgevoelig worden, en begrijpen waarom dat zo is. Daarom moet de mens geoefend worden hierin, waar het boek Odenlech over spreekt. Ken uw vijand, ken het pad. De Utrechtse bijbel vertaald daarom heel uniek en heel mooi in psalm 1 : ‘maar in die des Heeren vreeze zijn behagen vindt,’ en dat is de sleutel tot het niet gevonden worden door de zonde. Het is de vreze des Heeren die de geboden overdenkt, om zo tot haar diepte te komen. Laten we oppassen nooit de leerregels

los te snijden van de kennis, want dan raakt het verdicht en worden ze dogmatische monsters die onbeteugeld jagen op de mens, om ze mee te sleuren in farizeïstische leugenleer.

Blijf dichtbij het Woord, want het Woord geeft zowel de geboden als de kennis.

Noordtzij vertaalt Jeremia 15:18 : ‘Wee, Gij zijt mij als een leugenbeek, welker wateren geen woord houden.’ Ook wijst Noordtzij op Jeremia 20:7, dat Jeremia God verwijt dat hij misbruik heeft gemaakt van zijn jeugdige onervarenheid en hem zo tot het ondragelijke lijden van het profetenschap heeft gelokt. Jeremia had een Pniël ervaring, en Noordtzij maakt een vergelijking met Mozes in de woestijn. In de Statenvertaling wordt de worsteling van God met Jeremia veel duidelijker weergegeven dan in de NBG :

Waarom is mijn pijn steeds durende, en mijn plage smartelijk? Zij weigert geheeld te worden; zoudt Gij mij ganselijk zijn als een leugenachtige, als wateren, die niet bestendig zijn?

Maar in de vertaling van Noordtzij is deze dus het sterkst.

34. Het Behemma 1 geheimenis

We lezen in Behemma 1, in de psalm van de vierde bloem :

22. Bloem van Maria, vlieg weer, open je baarmoeder en laat me je kinderen zien.
23. Je melk was zachter dan de zachtste honing en zoeter dan het zoetste fruit.
24. Je bracht me het zwaard van Adam, om de poorten van Eden weer te openen.
25. Vlieg, mijn regenboog, de hemel zal voor je opengaan.
26. Bloem van Eva, moeder van duizend moeders, breng me naar je huis en begrip, breng me naar de bloem der bloemen, want je sleutels reiken tot in de laatste hemelen.
27. Open de rivieren met je bloem, de bloem van geboorte.
28. Breng me naar de laatste oceaan die de laatste traan wegspoelt.

We lezen in het Eeuwig Evangelie dat Maria de tweede Eva is, zoals Yeshua de tweede Adam was. Nu, het geheimenis ligt in de donkere Eva verborgen, want zij staat voor de zonde-overtuiging en de zonde-kennis. Eerst moeten wij het probleem kennen, hoe diep de zonde is gegaan, en hoe diep de mens van God is afgedwaald. Dat is de hogere kennis van Eva, van de tweede Eva. In deze psalm van de RV-Bijbel, van het eerste boek, Behemma, oftewel de Genesis van de nieuwe bijbel, wordt er aandacht geschonken aan dat geheimenis.

Eva, oftewel de hogere Eva, de tweede Eva, heeft sleutels tot de laatste hemelen. Wat betekent dit ? Ken je het spreekwoord : de laatsten zullen de eersten zijn ? Het zijn de hemelen, en het is de kennis, die door de zonde van de mens ver weg zijn gedrukt. Ze zijn verlaten, verworpen, vergeten, maar Eva gaat daar weer naar terug, de tweede Eva, Maria, net zoals haar zoon Yeshua, de tweede Adam, want die ging ook altijd op zoek naar het verloren schaap. Dat heeft een hele diepe betekenis. Wij moeten de minsten zijn, niet altijd haantje de voorste willen zijn. Wij moeten nederig zijn, en elkaar de helpende hand bieden. Wij moeten opkomen voor de mensen en de dieren die het minder hebben. We moeten niet de meerderheid in het kwaad volgen. In de psalm moeten we gaan tot de bloem van Eva die tot het huis van Eva leidt. Die bloem zal tot de rivieren leiden tn tot geboorte. Dat is een geboorte in nederigheid en armenhulp, een geboorte in het zijn van de minste, niet haantje de voorste, niet grijp maar raak. Dan kom je op een heel ander pad, namelijk het smalle pad, wat ook een lang pad is. Dan ben je een pelgrim. Dan zul je gaan tot de laatste oceaan die de laatste traan wegspoelt. Het is een hele lange tocht, waarin de mens veel moet leren. De mens is door de zonde een heleboel dingen vergeten. Maar wij moeten teruggaan naar moeder Eva, die de moeder der levenden genoemd wordt, de tweede Eva, die het geheim laat zien van het smalle pad, waarop Yeshua, haar zoon, ook was, als een voorbeeld. Dat is de tweede Adam, als een beeld van het overwinnen over de zonde. Eerst moet je dan de zonde onder ogen komen en de grootte inzien van de zonde, en dan is het zaad van de vrouw de overwinning, oftewel van de moeder van duizend moeders die geboorte geeft, waar de tweede Eva voor staat.

Als kind moet je terugkeren tot je hemelse moeder. In haar ligt het geheimenis van de wedergeboorte. Dat is wat de bloem van Eva is, die allerliefste bloem van Eva. Zij is lief in de zin dat zij ons onderwijst en ons kastijdt en beschermt waar nodig. Zij waakt daadwerkelijk over onze zielen. Zij zal ons ook alle andere kinderen laten zien, hen die verborgen zijn in haar bloem. Dat

zijn kinderen van allerlei taal en afkomst, want de bloemblaadjes laten de variëteit zien. Iedereen is uniek in het geheimenis en heeft een eigen plaats en taak.

In het eeuwig evangelie is Eva ook een beeld van het heilige geestelijke wat we moeten ontvangen. Denk aan de pinksterdag. Het is het terugontvangen van de geestelijke moeder.

---

35. De Egypto-Judeo verklaring van Numeri 14 en 12

Edelkoort's Numeri was van 1930, en A. Noordtzij's Numeri was van 1941. Noordtzij noemde Edelkoort vele malen in zijn Numeri. Dat waren verschillende series, want Edelkoort werkte voor Tekst en Uitleg, de praktische bijbelverklaring, en Noordtzij werkte voor de Korte Verklaring. In 1987 was er een nieuwe korte verklaring die 'Tekst voor Tekst' heette. Daarin vinden we B. Maarsingh's Numeri. Er zijn ook wel langere verklaringen van Numeri, zoals die van Gispen (COT) en Jagersma (POT).

In Numeri 14 zien we dat het volk bang geworden is vanwege de Enakieten, de reuzen, en ze vrezen het ergste. Noordtzij noemt in zijn vertaling van vers 1 al het woord 'vreesde'. En er was weeklacht bij het volk. De Statenvertaling noemde het woord 'weende'. Het wenen is bek't en bek in de Israelitische talen, een woord wat in de Egyptische context verbonden is aan de geboorte, aan contact met de onderwereld en met de godin, met moeder god. Natuurlijk is het een neutraal woord, want het volk Israel verviel tot vleselijk wenen, omdat ze terugwilden naar Egypte, naar de vleespotten, om daar slaaf te zijn van het vlees. Zij wilden niet tegen de reuzen strijden, terwijl ze daar wel toe geroepen waren. Jozua en Kaleb riepen op tot de oorlog tegen de nefilim, de reuzen, wat natuurlijk een geestelijke oorlog was, maar zij werden toen bedreigd met steniging. Het volk wilde niet weten van de geestelijke oorlogsvoering. De mens weent zowel voor het vleselijke als het geestelijke. De Egyptenaren hadden als God Rw, de wenende, die trouwens ook door de Israelieten

werd overgenomen als het geestelijke en het pinksteren. Rebekka, of Rw-bekka, wees op de wenende godin van Egypte, of de godin die oproept tot strijd, de godin die oproept tot het wenen. Zo riep zij al in de baarmoeder Jakob en Ezau op tot de strijd. Dit was een strijd tegen het vlees, maar Jakob en Ezau streden in het vlees. Het moest nog worden tot geestelijke strijd. Zij hadden hun moeder Rebekka niet verstaan. Daarom moest Jakob tot Pniël gaan.

In vers 2 zien we hoe de Israelieten naar de dood verlangden. Ze wensten dat ze waren vergaan in de woestijn. Nu, dat is niet zo vreemd. Ook Elia had een doodswens, en Job, en Jeremia. Zij werden met grote vijanden geconfronteerd. Het volk dacht dat ze door de Heere in een valstrik gelokt waren, zoals Jeremia daar ook over klaagde en God een bedrieglijke leugenrivier noemde. Zij waren in grote worsteling met God. Zo diep kan het lijden gaan. Het is belangrijk echter niet met het vleselijke mee te gaan. De Israelieten lieten zich met bourgondisch sentiment meesleuren, dat het toch beter was in Egypte, en daarom verkozen ze de dood. Het ging verkeerd wanneer zij daadwerkelijk besloten naar Egypte terug te gaan. In de worsteling met God is het belangrijk ook met het zelf te worstelen, en met de vijand, om in de vreze des Heeren te blijven toetsen, en niet af te dwalen in de vleselijke vreze die overmoedig is en roekeloos, en die de overmaat begeert. Die wil de discipline en de restrictie niet, die wil de tucht niet. Ze waren op zoek naar een nieuwe leider.

We moeten leren zeggen : ‘De Heere heeft gegeven en genomen,’ en zo de restricties voor onze eigen bestwil aannemen. De Israelieten lieten zich verleiden tot overmaat en overmoed. Ze waren anders bang dat de nefilim hun vrouwen en kinderen tot buit zouden maken, tot bezit, en zich ermee zouden versieren, zegt het Aramees. Ze waren bang dat ze zo een bespotting zouden worden. Daarom verkozen ze Egypte. Het Aramees laat zien dat ze henzelf als een gebod plaatsten boven God. Het was iets vleselijks, niet iets geestelijks.

In de Egyptologie is bek/t, bega, het wenen (bega) verbonden aan de visserij, en aan de melk borsten van de vrouw (beka-ti), borsten gezwollen door de melk, verbonden aan de zuigeling, en aan de olijfboom (beq-t, beq), als de boom geplant aan waterstromen, wat eigenlijk tranenstromen zijn, maar er is ook duidelijk een vleselijke vorm, namelijk het bedriegelijk zijn, het vleien, het onoprecht zijn (beq ha-t), en de grootste willen zijn in het lijden, het meeste willen hebben, voor eer (bekh-t), waarvoor uiteindelijk de Israelieten vielen. Ze verloren zo het onschuldige kinderschap, wat als de enige sleutel was tot het beloofde land. Dat verwierpen ze. In de Egyptologie waren de ware tranen ervoor om de mens terug te brengen tot het Woord van God (b’k, bek). Bek was het Woord van God in het Egyptisch, voorgesteld als veren. In Bekhau, het land der tranen overwon Rw, de wenende godin, of godin van het wenen, Seth, het kwaad. Seth was dualistisch. Er was een hogere Seth en een lagere Seth, een goede en een slechte. In de Egyptologie waren de tranen het contact maken met het vreemde.

Uiteindelijk wilde het volk Israel wel tegen de reuzen strijden, maar het was al te laat. Ze mochten niet meer, maar ze deden het toch, en zo kwamen ze in Amalekitische ballingschap, werden ze verdreven tot Horma, tot Herma (Aramees), oftewel de ballingschap, krijgsgevangenschap, slavernij, in de Hebreeuwse betekenis. Het Hebreeuws noemt het zelfs doemgevangenen, apart gezet om te worden geofferd. Ook betekent het lichamelijke mutilatie, afkapping van lichaamsdelen.

In Numeri 12 had Mozes een Afrikaanse vrouw genomen. Hij was Egyptoloog en kon het nu verdiepen in de Afrikalogie. Mirjam was er woest over. De vrouw was niet Israelitisch, en Mozes had al een vrouw. Ook stoorde ze zich eraan dat God Mozes boven haar had verkozen. Er was jaloezie in haar hart. Iedere door God geroepene heeft te maken met deze geest van Mirjam. In de demonologie staat deze geest bekend als ‘Vultus’, een zwarte cobra die ook in een leprechaun kan veranderen. Deze geesten draaien alles om. Deze geesten sjoemelen, ontwijken context en nuance, en gaan over tot het vervolgen van de vromen.

---

36. IN EN RONDOM 1953

In de GGIN en soortgelijke stromingen is Yeshua zwaar afgebakend door de donkere bruid van de zondekennis. Zonder het ontdekt te zijn aan de zondeval is het onmogelijk tot Yeshua te komen. Yeshua betekent in de oude talen gewoon het afsterven aan het vlees. Ook in de GG komt dit voor. Het is de Steenblokkiaanse beweging van 1953, maar ook al daarvóór werden deze principes gepredikt. Men heeft het Jezus-apparaat weer hoog in de kast gelegd. W. Hage wees op de woorden van Jezus : ‘Raak mij niet aan.’ Dit moest wel, want Jezus was door de kerk misbruikt. De mens moet weer op de geestelijke doodsstaat gewezen worden.

Het vlees sterft niet zomaar af. Neen. Ook Yeshua moest daarvoor diep de aarde in om de donkere bruid te ontmoeten, oftewel de zonde kennis, het ontdekt worden aan de grootte van de zonde. Men heeft van Jezus een afgod gemaakt en een aardse koning, waar Calvijn al tegen waarschuwde. Allereerst kwam God als een moeder, stelde Calvijn, maar die hebben zij verworpen. We zien nu een patriarchische cultus op aarde die zijn weerga niet kent, waarin alles draait om opgeblazen mannenvlees, wat ook zeer religieus kan zijn, zich ook zeer geestelijk kan voordoen. Oh, de vijand kan zo bedriegelijk zijn.

A. Hofman (1912-1990) stelde in de Saambinder van 29 juni 1989 dat de Middelaar (of zoals Calvijn het noemde ‘het voorbeeld en de herinneraar’) een zwarte bruid tot vrouw nam, net zoals Mozes. ‘Oh God, heel haar toch. Alleen God kan helen.’ Hofman stelde dat God Zijn wil aan andere

profeten bekend maakte door gezichten, dromen en duistere woorden, maar bij Mozes was dat in klare woorden. ‘Wie kent de sterkte Uws toorns, en Uw verbolgenheid, naardat U te vrezen bent ?’ noemt Hofman. (Psalm 90:11)

Hofman noemde in de Saambinder van 8 juni 1989 Psalm 19:10-11 :

‘De vreze des Heeren is rein, bestaande tot in eeuwigheid, de rechten des Heeren zijn waarheid, samen zijn zij rechtvaardig. Zij zijn begeerlijker dan goud, ja, dan veel fijn goud; en zoeter dan honig en honigzeem.’

Kamba 20:91 zegt : ‘Vraag altijd om de grootste Vreze des Heeren, want als jouw vreze des Heeren onvolkomen is zul je nog misleid worden.’

Dit vers staat overigens twee maal in de nieuwe bijbel, want het staat ook in II Duizen 28:29, om te laten zien hoe belangrijk het is.

De vreze des Heeren kan overtuigen en openbaren, kan onderwijzen, opdat men ontdekt wordt aan de zondekennis, aan de zwarte bruid. Zonder de vreze des Heeren kan men niet tot haar naderen.

De vreze des Heeren is immers het begin en het hoofd van de kennis, oftewel de hoogste kennis. De psalmist begeerde haar. Wij kunnen alleen de wereldse begeerte achter ons laten door haar te begeren.

Hofman noemde het volk Israel een afgodisch en wederstrevig volk dat zich telkens van de Heere afkeerde. (SB 17/12, 1987) Als we vandaag de dag naar de kerk kijken, dan zien we ook een afgodisch volk wat zich telkens van de Heere afkeert. Wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle. De vrome heeft nog steeds te strijden tegen de geest van rebellie. De vrome dient hiervoor te staan in de grootste vreze des Heeren, oftewel het hemelse touw, anders zal de vijand gaten vinden en er dankbaar van gebruik maken. De strijd is wezenlijk.

Hofman wijst ook op deze strijd. Hij stelde dat de mens graag naar Midian gaat, terwijl Midian een nomadisch roversvolk is met snelle kamelen. Maar het volk moet naar Kanaän gaan. Hofman stelt dat de mens dikwijls niet getrokken wordt door de woestijntocht, en niet bekoord raakt door de strijd. Hofman stelt dat de mens de valse rust bemint, zoals Issaschar. De mens verkiest Midian boven Kanaän. Hofman noemt dat de zuigkracht van de aarde, van de zonde, groot is, en dat toen Ruth met Naomi en Orpa op de grens van Kanaän stond, toen koos Orpa voor haar volk en haar goden. Ze koos voor Moab. Dat was in haar hart. (SB, 1/6, 1989)

Ruth is in die zin een beeld van de zwarte bruid. Zij had al gekozen. Zij was ten volle overtuigd. Zij leidt tot de dorsvloer waar de mens zijn leven dient af te leggen. Willen wij geleid worden door de zwarte bruid, of door Orpa die naar Moab gaat ?

Het is een bitter pad van de zwarte bruid, want je moet alles achter je laten.
Maar alleen zo zal er een goede oogst zijn.
Dat komt ook weer terug in het verhaal van Areta en Kakia in het boek Odenlech van de nieuwe bijbel.

Hofman wijst op het kruizigingsverhaal. Jezus nam de edik niet aan.
Hofman wijst op Numeri 6, dat de edik voor de Nazireeërs verboden is. (SB, 29/4, 1987)

We kunnen stellen dat we het bittere pad moeten begaan, en ons niet door de edik moeten laten misleiden. Als men gaat drinken dan is er geen ruimte meer voor de overtuiging van zonden.

---

37. LEVITICUS IN DE GRONDTEKSTEN

In de serie Tekst en Uitleg, de practische bijbelverklaring, kwam in 1937 W.J. de Wilde's Leviticus uit. Noordtzij bracht zijn Leviticus in 1941 uit in de korte verklaring.

De Wilde bespreekt de mo'ed, de samenkomst, waar de Halal ook diep op ingaat. Hij wijst op het wortelwoord, in de zin van 'op een afgesproken plaats samenkomen.' In principe kunnen we stellen dat het hier om de afstemming gaat, wat overigens ook een zeer belangrijk item is in de leer van Calvijn, met name in zijn bijbelverklaring. Het is van belang dat er een degelijke verklaring van Leviticus is, met oog voor context en nuance. K. Schilder van de vrijmaking (1944) stelde dat er geen Exodus is zonder Leviticus. De diepte van de Halal hierin reikt tot de verschillende lagen van grondteksten, zodat men een zuiver beeld kan houden.

Voor de Wilde is mo'ed verbonden aan de tent der samenkomst in de zin van Exodus 25:22, het 'aldaar zal ik Mij aan u openbaren en met u spreken.' Eigenlijk noemt hij het de tent van de openbaring, maar blijft toch vasthouden aan de tent van samenkomst, omdat dat het middelpunt is van de kultische handelingen.

In de egypto-judeo context moeten we opmerken dat mo'ed in het egyptisch heenwijst naar de geboden, in de zin dat men alleen tot de Heere kan komen, als men de geboden onderhoudt, anders is er geen sprake van openbaring. Zo vermeldt het boek Leviticus ook een heleboel voorwaarden waaraan de offerkultus dient te voldoen, en dat als men verkeerd offert de dood het gevolg is. Zowel

in de Halal als in de nieuwe bijbel wordt dit diep uitgewerkt, opdat er geen misverstanden over kunnen bestaan. Er is een valse Leviticus, waar ook het Eeuwig Evangelie tegen waarschuwde, en wat werd beschreven. Iedere tentwerker diende dus op de hoede te zijn.

Kan men zomaar tot de piramide gaan die omgeven is door water, en dan door onder water te zwemmen zomaar rechtstreeks binnenin de piramide te komen ? Neen. De Heere laat een omweg zien, want er zijn vele gevaren die op de loer staan als men deze geschriften wil behandelen. Dan moet men het pad kennen en niet tot overhaaste interpretaties komen. Uiteraard gaan wij daar dieper op in.

De Wilde wijst erop dat het offer, qorban, er is opdat de mens tot God nadert, maar we kunnen stellen dat we dan wel moeten weten wat het is en wat het niet is, want daar is een zeer groot misverstand over. Uiteindelijk leidt het valse offeren tot de dood, dus daarom is onderwijs hierover van groot belang. De Wilde wijst erop dat offeren naderen betekent, maar zelfs dan zijn we er niet, als wij tot God naderen. De nieuwe bijbel is daar ook zeer duidelijk over, dat er eerst een Pniël zal zijn tussen God en mens. Als eerste is God vijandig tot de vleselijke mens, met name als de mens tot God wil naderen. Vandaar dat men het offer dient te leren. (zie het boek Buli) Het offer is niet zomaar een plaatsvervanger. (Zie het boek Vuch)

De Wilde stelde dat dit offer een schaap of een rund was, en dat dit offer geheel vrijwillig was. We kunnen ons afvragen hoe dit gegaan is. Als we verder lezen in de oude bijbel, dan zien we dat het beeldspraak is, want God houdt helemaal niet van offers, maar van belijdenissen. Dat zijn de ware offerrunderen. Het gaat dus om de offers van het hart. Zo nemen een heleboel Israelieten deze teksten uit Leviticus ook niet letterlijk, omdat ze de beeldspraak ervan kennen. Ze kennen de oude talen, wat die talen inhielden. Het is van belang niet bedrogen te worden door de uitwendige wereld te gaan, die als gelijkenissen is, maar om te gaan tot de inwendige wereld. Het koninkrijk van God is niet van deze wereld, niet van het letterlijk slachten van dieren. Daarom zijn vele Israelieten ook vegetarisch, en Tel Aviv geldt als de vegetarische hoofdstad van de wereld. Maak het in orde met God, en kom niet meer met valse offers tot God. Zo vaak in de oude bijbel stelt God dat de offers der mensen ongewild zijn. God haat het. Daar heeft God geen welbehagen in. Dus waarom zou de mens doorgaan met zondigen ?

De Wilde wijst erop dat het offer geen wild dier mag zijn, geen dier wat een mens heeft gedood. Het moet een huisdier zijn, want een wild dier is geen bezit. De Israelieten mochten geen roofdieren offeren. Het mocht ook geen gestolen dier zijn, want dan zou het offer ontwijd zijn. De Wilde wijst erop dat het offer een symbool is van de overgave aan God en zelfonderwerping.

We kunnen en moeten hierbij opmerken dat als we dat zomaar direct zouden doen dan zou het ook tot een afgod kunnen zijn, dus daarom moet de mens eerst op Pniël worstelen met God, met zichzelf en de vijand, oftewel het toetsen, buhhan in het Aramees. Het gaat dus niet zomaar om de yadt, de kennis, op zich. Vandaar dat er ook werd gesproken van de oerim en de thummim. Men dient de vreze des Heeren boven alles te begeren.

De Wilde stelde dat de offers geen gebreken mochten hebben. God wilde een volkomen offer, oftewel volkomen, absolute onderwerping. We kunnen stellen dat het daarom van belang is de

grootte van de zonde onder ogen te komen, ontdekt te worden aan de diepte van de zondeval, en daaraan niet af te doen.

De Wilde wees erop dat de huiden naar de ingang van de tent gebracht werden, als teken dat het God toebehoorde.

Wij moeten erop wijzen, wat ook de Halal doet, dat als we spreken over offerdieren, dan zijn dit zondemachten en leugenmachten in de grondtekst. Geenszins mag er van letterlijke, natuurlijke dieren gesproken worden. Het zijn zinnebeelden. Men moet de strijd aangaande tegen de zonde in het Kainsbevel en het jachtsbevel, oftewel het Noachsbevel, ook gehoorzamen, wat een jacht is op het vlees, en wat een jacht is naar kennis, wat alleen in de buhhan, de toetsing, kan plaatsvinden. De mens moet aan zichzelf sterven, aan alle zonde en leugen.

De Wilde wijst op de oude opvatting dat het offer aan de godheid ook fysisch genot verschaft. Hij wijst op het oude babylonische zondvloedverhaal dat de goden na de zondvloed van alle kanten kwamen toeschieten omdat ze weer voor het eerst een offer ruiken.

De Wilde wijst erop dat de offers van het mannelijke geslacht dienen te zijn, als hij het over het kleinvee heeft, waar ook geen gebrek aan mag zijn. Hij noemt dat alles zo gaat zoals bij het rundoffer. Uiteindelijk zijn dit voor de Wilde beelden van het zichzelf verliezen. Al het leven moet teruggegeven worden aan God. Alles gaat om de toewijding aan God.

We kunnen stellen dat Leviticus uiteindelijk de diepte van Pniël is. Men mag het niet loskoppelen van Pniël. Men mag niet tot de uitwendige vormen komen, want dat is ijdele afgoderij. Vandaar dat de exegese van belang is, en daartoe dient men de hermeneutiek te kennen, want er zijn regels voor de exegese. Vandaar dat er niet te licht over de wetenschap van het predikantschap gedacht mag worden, want de predikant draagt een grote verantwoordelijkheid.

Bij zijn uitleg van hoofdstuk 3 spreekt de Wilde over offers als zijnde herinneringsoffers in het slachtfeest, in de Zebach. We kunnen en moeten hierbij stellen dat de zondemacht de mens in de weg staat in het herinneren van de instellingen van God. De Wilde stelt dat in het herinneringsoffer ook het geheim ligt van het worden van een kind van God, een onderwerp waar overigens de nieuwe bijbel ook diep op ingaat.

De Wilde wijst er op dat met de slacht het vet niet gegeten mag worden. Het moet aan God gegeven worden. We kunnen een contrast zien met het westen wat veel te vet eet, en wat niet alleen de offerkultus heeft verdraaid, maar ook verkeerd heeft uitgelegd. Men eet teveel vet, gestolen vet wel te verstaan, en men offert het eigen vet niet. Men is op zoek naar vet, maar weigert hun eigen vet te offeren. Wij leven in deze spanning tussen kaf en koren. Zonder deze spanning zouden wij niet bestaan. Klaagt daarom niet over de tucht en het oordeel, maar leer de offerkultus te verstaan.

De Wilde stelde dat de armen veel minder te offeren hadden, en dat als het een zonde offer was, dan moesten ze oppassen met het versieren van het offer, omdat ze zonde hadden begaan, en dan juist moesten versoberen. De Wilde liet het zien als een soort boete systeem (asjemo). Zonder bloedstorting was er geen vergeving. Er mag dus ook niet makkelijk over vergeving gedacht worden, want het vindt alleen zijn plaats in het boete systeem. Er moet eerst dus betaald worden.

Hij noemt dat de chattat, het zondoffer, goedkoper is dan de asjam, het schuldoffer. Chattat is nodig bij de onopzettelijke veronachtzaming van de geboden en voorschriften, en asjam is nodig bij onopzettelijke misdrijven en onrechtmatige toeeigening wat tot de heilige dingen behoort, stelt de Wilde. Dat wat tot de heilige dingen behoort gaat om giften voor het heiligdom, en het offeraandeel van de tentwerkers. Men mag dus over bepaalde grenzen niet heen.

EERDER VERSCHENEN :

De oude onderwijs serie :

1 de calvijn code
2 de afrika code
3 de egypte code
4 de india code
5 de twaalf kleine profeten
6 het plumares mysterie
7 de afrika brug
8 de amerika brug
9 de filosofie van het voortijdse afrika
10 rigil kent ontsluierd - de verloren kern van orion
11 de logistieke filosofie
12 de aretaitische filosofie
13 de contextuologie
14 de recyclocratie
15 van reformatie tot regressie - de rodenbergse catechismus
16 ragnarok ontsluierd
17 het kehatitische verschijnsel
18 de venezuela muur
19 leven op de paradijs aarde
20 leven op de paradijs aarde deel 2
21 de ontsluiering van genesis
22 de wachters van dordt
23 van heidelberg tot dordrecht – reformatie en regressie
24 het orionse afrika
25 ragnarok ontsluierd 2
26 het leven is literatuur

De nieuwe onderwijs serie :

1. Gids bij de RV-Bijbel
2. Uittocht uit Laodicea
3. De Calvinistisch-Gereformeerde Leer
4. Het Verborgen Calvinisme (CGL 2)
5. De Tulipologie (CGL 3)
6. De Nieuwe Doleantie
7. De Latere Reformatie
8. De Visseristische Dogmatiek
9. Monniken Wegwijzer
10. Ontsnapping uit Laodicea
11. De Visseristische School